

Hari Selasa
4 Jun 1996

**LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT**

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KESEMBILAN
*NINTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG***

PENGGAL YANG KEDUA

SECOND SESSION

MESYUARAT YANG PERTAMA

FIRST MEETING

Hari Selasa
4 Jun 1996

LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KESEMBILAN

NINTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KETUA
SECOND SESSION

MESYUARAT YANG PERTAMA
FIRST MEETING

Kandungan

Muka Surat

Pembentangan Rang Undang-undang
Perbekalan Tambahan (1996) (No. 1) 1996

3

Perbahasan Rang Undang-undang
Perbekalan Tambahan (1996) (No. 1) 1996

6

Laporan Persidangan

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG YANG KESEMBILAN

MESYUARAT YANG PERTAMA PENGKAL YANG KEDUA

Hari Selasa 4 Jun 1996

*(Tempat: Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)*

HADIR:

Yang Berhormat Dato' Speaker (Dato' Haji Yahaya b. Abdul Hamid) -
Ahli Kawasan Pinang Tunggal

Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) - Ahli
Kawasan Tanjung Bunga

Yang Berhormat Setiausaha Kerajaan Negeri (Dato' Mohd. Noor b.
Abdul Rahim)

" " Penasihat Undang-undang Negeri (Puan Alizatul
Khair bt. Osman Khairuddin)

" " Pegawai Kewangan Negeri (Dr. Arshad b. Hashim)

" " Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen)

" " Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum)

" " Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi b. Haji
Yahaya)

" " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng)

" " Ahli Kawasan Perai (Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)

" " Ahli Kawasan Machang Bubok (Dr. Toh Kin Woon)

" " Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Koay Kar Huah)

" " Ahli Kawasan Sungai Aceh (Encik Abdul Rashid b.
Abdullah)

" " Ahli Kawasan Bukit Tengah (Dato' Liong Ah Sow @
Liang Thau Sang)

" " Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad b.
Saad)

" " Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun)

" " Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan)

" " Ahli Kawasan Paya Terubong (Dr. Loh Hock Hun)

" " Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt.
Hamid)

Yang Berhormat	Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang)
" "	Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Lee Hack Teik)
" "	Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin b. Dato' Syed Ahmad)
" "	Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow)
" "	Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang)
" "	Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi b. Haji Abdul Rashid)
" "	Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon)
" "	Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Ooi Theng Bok)
" "	Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud b. Taha)
" "	Ahli Kawasan Sungai Puyu (Encik Loo Ah Dee @ Lee Ah Lee)
" "	Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng)
" "	Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin b. Mohamed)
" "	Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng)
" "	Ahli Kawasan Berapit (Encik Lau Chiek Tuan)
" "	Ahli Kawasan Batu Lanchang (Puan Chong Eng)

TIDAK HADIR:

Yang Berhormat	Timbalan Ketua Menteri (Dato' Haji Mohd. Shariff b. Haji Omar) - Ahli Kawasan Permatang Berangan
" "	Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dato' Abdul Latiff b. S. Mirasa)
" "	Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar b. Ibrahim)

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Cik Tan Lee Lee)

Setiausaha:

Doa.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan bersidang semula.

Setiausaha:

Rang Undang-undang. Rang undang-undang perbekalan tambahan 1996 No. 1 1996.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang bernama suatu enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi tahun 1996 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun 1996 dibacakan bagi kali yang pertama.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin b. Dato' Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Setiausaha:

Rang Undang-undang bernama suatu enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi tahun 1996 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun 1996.

Tuan Speaker:

Rang Undang-undang telah dibaca kali yang pertama.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, mengikut peraturan Majlis Mesyuarat 59 saya mencadangkan bacaan kali yang kedua Rang Undang-undang ini diteruskan dengan serta merta.

Setiausaha:

Rang Undang-undang perbekalan tambahan (1996), (No. 1) 1996. Bacaan kali yang kedua.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang bernama suatu enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan bagi tahun 1996 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun 1996 dibacakan bagi kali yang kedua. Tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk mendapatkan kuasa berkanun bagi membolehkan Kerajaan Negeri menyediakan peruntukan tambahan sebanyak RM38,400,000 juta untuk perkhidmatan tahun 1996. Butir-butir perbelanjaan ini adalah dibentangkan dalam Dewan ini sebagai risalah bil. 2/1996. Secara khususnya Rang Undang-undang ini bertujuan untuk memohon peruntukan tambahan kepada maksud bekalan B.16 Jabatan Kewangan Negeri bagi pecahan kepala PK.40000 untuk pemberian dan kenaikan bayaran tetap. Peruntukan tambahan di bawah pecahan kepala ini adalah untuk membolehkan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang yang Disatukan dipindahkan ke dalam Kumpulan Wang pembangunan negeri iaitu melalui kod 42000 (1) pemberian dalam negeri. Pembentangan Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan Tambahan ini adalah selaras dengan peruntukan seksyen 32 Perlembagaan Negeri Pulau Pinang. Untuk maklumat Ahli-ahli Yang Berhormat, Seksyen 32 Perlembagaan Negeri Pulau Pinang yang berbunyi sedemikian "jika sekiranya didapati bagi sesuatu tahun kewangan (a) Jumlah yang diperuntukkan oleh Enakmen Perbelanjaan bagi apa-apa maksud tidak mencukupi atau bahawa keperluan telah timbul untuk melakukan perbelanjaan bagi sesuatu maksud yang wang tidak ada diuntukkan baginya oleh Enakmen Perbekalan atau (b) apa-apa wang yang dibelanjakan bagi sesuatu maksud lebih daripada jumlah yang diuntukkan jika ada bagi maksud itu oleh Enakmen Perbekalan maka suatu anggaran tambahan menunjukkan jumlah-jumlah wang yang dikehendaki atau yang dibelanjakan itu hendaklah dibentangkan dalam Dewan Negeri dan maksud-maksud bagi apa-apa yang perbelanjaan itu hendaklah dimasukkan dalam suatu Rang Undang-undang Perbekalan.

Dato' Speaker, perbekalan tambahan ini merupakan peruntukan tambahan kepada perbelanjaan perbekalan Kerajaan Negeri yang telah diluluskan menerusi Enakmen Perbekalan Tahun (1996), 1995 yang dibentangkan dalam Persidangan Dewan Undangan Negeri yang lepas iaitu pada bulan Disember yang lepas. Jumlah perbelanjaan perbekalan yang telah diluluskan untuk tahun 1996 ialah sebanyak RM196,567,310 dengan cadangan perbekalan tambahan sebanyak RM38,400,000 anggaran perbelanjaan perbekalan bagi tahun 1996 akan meningkat kepada RM234,967,310. Sungguhpun dari segi undang-undang perbekalan tambahan ini perlu dilaksanakan di bawah perbelanjaan perbekalan tetapi tujuan sebenarnya ialah supaya jumlah yang akan diluluskan melalui perbekalan tambahan ini boleh dimasukkan ke dalam Kumpulan Wang Pembangunan Negeri bagi tujuan pembayaran kepada

perbelanjaan-perbelanjaan pembangunan yang telah diluluskan menerusi usul perbelanjaan pembangunan 1996 yang dibentangkan dalam Persidangan Dewan Undangan Negeri yang lepas. Perbelanjaan Pembangunan secara langsung yang diluluskan bagi tahun 1996 ialah sebanyak RM110,694,100. Daripada jumlah ini sumber pembiayaan secara langsung yang dijangka dapat diperolehi dalam tahun 1996 ialah sebanyak RM72,633,710 iaitu kekurangan sebanyak RM38,600,390.

Kekurangan ini dijangka dapat ditampung menerusi baki simpanan Kumpulan Wang pembangunan yang dijangka wujud pada akhir tahun 1995. Walau bagaimanapun, prestasi keseluruhan perbelanjaan pembangunan tahun 1995 adalah luarbiasa iaitu lebih daripada 71% berbanding dengan tahun-tahun sebelumnya dilingkungan lebihkurang 50% sahaja. Ini menyebabkan wang sebenarnya yang wujud dalam Kumpulan Wang pembangunan pada akhir tahun 1995 tidak mencukupi untuk membayar bil-bil perbelanjaan pembangunan tahun 1995. Sebenarnya sebanyak RM13,212,215.00 bil-bil perbelanjaan pembangunan tahun 1995 terpaksa dibayar pada bulan Januari 1996 melalui peruntukan perbelanjaan pembangunan 1996. Oleh kerana baki Kumpulan Wang Pembangunan Negeri pada 31 Disember 1995 adalah tersangat kecil iaitu hanya sebanyak RM263,467 sahaja maka perbelanjaan pembangunan 1996 hampir keseluruhannya perlu ditanggung dari *reserve* Kumpulan Wang yang disatukan. Anggaran perbelanjaan pembangunan 1996 kita terpaksa disemak semula berdasarkan *trend* perbelanjaan 1995 dengan andaian bahawa prestasi perbelanjaan pembangunan bagi tahun 1996 akan mencapai paras 90% jumlah perbelanjaan cara langsung adalah dianggarkan sebanyak RM97,824,690.00 apabila dicampur dengan bil-bil perbelanjaan pembangunan tahun 1995 yang dibayar dalam tahun 1996 sebanyak RM13 juta lebih yang telah saya sebutkan tadi maka jumlah peruntukan pembangunan yang diperlukan bagi tahun 1996 adalah RM111,036,905. Punca kewangan cara langsung yang dijangka dapat diperolehi bagi tahun 1996 pula ialah sebanyak RM72,633,710 ini menunjukkan kekurangan sebanyak RM38,404,195 iaitu sekiranya kesemuanya 100% perbelanjaan yang dianggarkan itu dibelanjakan untuk tahun ini. Maka jumlah kekurangan inilah yang diharap dapat ditampung menerusi Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan sebanyak RM38,400,000.00 yang dibentangkan dihadapan Ahli-ahli Yang Berhormat pada hari ini.

Dato' Speaker, adalah menjadi dasar Kerajaan Negeri untuk mengamalkan pengawasan yang rapi terhadap pengurusan kewangan supaya dapat mengadakan suatu pentadbiran yang cekap dan berkesan seperti yang telah diterangkan tadi. Kekurangan yang dihadapi oleh Jabatan Kewangan Negeri adalah disebabkan program pembangunan yang begitu pesat hasil daripada komitmen yang begitu tinggi oleh semua pihak dalam melaksanakan projek-projek pembangunan dalam tahun 1995. Ini telah menyebabkan kekurangan simpanan wang yang sebenarnya dalam

kumpulawang pembangunan negeri. Jika perbekalan tambahan ini tidak dibentangkan di dalam Dewan ini sebahagian besar projek-projek pembangunan 1996 tidak dapat dilaksanakan walaupun pada hakikatnya Kerajaan Negeri mempunyai wang untuk melaksanakan projek-projek tersebut. Untuk maklumat Ahli-ahli Yang Berhormat walaupun pada hari ini kita membentangkan suatu Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan sebanyak RM38,400,000 tetapi Kerajaan Negeri sebenarnya telah mengakhiri tahun 1995 dengan suatu lebihan wang akaun semasa sebanyak RM8,976,700 iaitu hasil daripada Kawalan Wang yang tegas dan pengurusan belanjawan yang ketat. Tetapi apa yang berlaku ialah lebihan ini tidak dapat dimasukkan ke dalam Kumpulan Wang pembangunan kerana kita tidak memperuntukan demikian lebih awal untuk tahun 1995. Oleh itu kita hendaklah memindah jumlah RM238,400,000 ke dalam perbelanjaan untuk disalurkan ke dalam Kumpulan Wang pembangunan negeri. Maka amalan seperti ini akan diteruskan bagi mencapai pengurusan kewangan yang berkesan khususnya dalam konteks sumber kewangan negeri yang terhad pada masa sekarang dan masa-masa yang akan datang. Dato' Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Dibuka untuk perbahasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, hendak meminta supaya Dewan ini ditangguh sekurang-kurangnya 1 jam untuk kita semua Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini untuk membaca dan mengkaji Rang Undang-undang yang baru dibentangkan kepada Dewan ini kerana wang sejumlah RM38,400,000 bukanlah satu jumlah yang kecil. Saya berpendapat bahawa jikalau.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat ini sedang mengambil bahagian dalam perbahasankah?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Tidak, tidak saya hendak minta Dato' Speaker menangguhkan Dewan ini sekurang-kurangnya untuk memberi masa kepada Ahli-ahli Dewan ini untuk membaca dan mengkaji Rang Undang-undang yang baru dibentangkan kepada Dewan ini. Jikalau tidak bagaimana kita hendak membahaskan Rang Undang-undang ini?

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat telah dibentangkan Rang Undang-undang dan sudah ada sokongan. Jadi sekarang dibuka untuk perbahasan. Siapa yang ingin mengambil bahagian?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, saya tidak ada satu pun salinan ucapan Yang Amat Berhormat. Macamana saya hendak membentang atau mengambil bahagian dalam perbahasan ini? Saya tidak ada salinan.

Ketua Menteri:

Dato' Speaker, ucapan saya cuma amat ringkas dan sebenarnya risalah dan juga rang undang-undang telah diedarkan pada minggu yang lepas dan saya ingat adalah jelas maksudnya. Cuma dari segi perbahasan Ahli Yang Berhormat boleh membangkitkan isu yang berkaitan dengan pembangunan dan perbekalan. Apa yang kita perkatakan adalah jelas bahawa kita memerlukan amaun ini dipinda dari Kumpulan Wang yang disatukan ke dalam Kumpulan Wang pembangunan. Itu sahaja adalah jelas sebab itu adalah prosidur yang biasa yang pernah juga dilakukan di Dewan ini pada tahun 80 an, 70 an apabila berlakunya Kumpulan Wang pembangunan hampir habis digunakan atas sebab-sebab tertentu, kita isilah seperti satu tangki air yang besar iaitu Kumpulan Wang yang disatukan dan satu tangki air kecil iaitu Kumpulan Wang pembangunan di mana kita salurkan supaya kita boleh menggunakan melalui tangki ini. Itu saja amat jelas dan ringkas. Pada pendapat saya Ahli Batu Lancang boleh membahaskan apa-apa perkara pun mengikut konvensyen demokrasi berparlimen sistem berparlimen di mana semasa membahaskan perbelanjaan tambahan bekalan tambahan maka kita boleh membangkitkan apa-apa isu pun dan tidak payah merujuk kepada ucapan saya yang ringkas dan *straight forward* dengan izin. Pada pendapat saya adalah nyata yang terkandung di dalam rang undang-undang dan juga risalah, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat itulah amalan kita di Dewan ini pada masa-masa yang lepas. Jadi saya rasa kita kekalkanlah tradisi itu. Kalau ada apa-apa yang dibangkitkan Yang Berhormat boleh bangkitkan semasa mengambil bahagian dalam perbahasan nanti.

Ya, Ahli Yang Berhormat daripada kawasan Padang Kota hendak ambil bahagian dalam perbahasankah?

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Ya, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih. Dato' Speaker saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ke atas Rang Undang-undang yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sebentar tadi yang bercadang untuk menambahkan/mengeluarkan sejumlah wang iaitu sejumlah RM38.04 juta daripada Kumpulan Wang disatukan bagi perbelanjaan tambahan.

Dato' Speaker, semasa perasmian seminar ekonomi yang dianjurkan oleh pihak Kerajaan Negeri baru-baru ini Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah melahirkan kebimbangan beliau terhadap perbelanjaan negeri yang mana beliau mencadangkan akan mengurangkan perbelanjaan pembangunan pada tahun yang akan datang. Sungguhpun itu merupakan satu cadangan ataupun suatu fikiran yang dilahirkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri namun ia telah membangkitkan berbagai reaksi dan kekuatiran pada pihak masyarakat kerana mereka menjangkakan pengurangan dalam perbelanjaan ke atas pembangunan akan mengakibatkan beberapa projek pembangunan infrastruktur dan juga pembangunan lain akan terjejas dengan pengurangan seperti yang dicadangkan sungguhpun buat masa ini kita masih belum mendapat angka-angka ataupun mendapat detail-detail mengenai projek-projek pembangunan mana yang dikurangkan atau dilambatkan pelaksanaannya sehingga suatu masa yang tertentu. Namun begitu kita mengharapkan Kerajaan Negeri akan terus mengambil perhatian yang serius terhadap kekurangan infrastruktur-infrastruktur yang tertentu yang begitu penting di negeri ini supaya ianya tidak akan menjejaskan mutu kehidupan dan juga iklim pelaburan di negeri ini.

Dato' Speaker, dalam mesyuarat Jawatankuasa Kira-kira Awam atas Kira-kira Kerajaan Negeri yang diadakan tidak lama dahulu ada pendapat mengenai kekurangan tanah Kerajaan Negeri boleh digunakan oleh Kerajaan Negeri bagi tujuan pembangunan atau bagi tujuan pajakan bagi menambahkan hasil negeri. Dalam hal itu saya ingin mencadangkan kepada Kerajaan Negeri dan juga kepada Jabatan Kewangan Negeri supaya suatu dasar fizikal yang cekap atau lebih menyeluruh digubal dan diwujudkan supaya kita tidak bergantung semata-mata kepada pajakan tanah untuk mendapatkan atau meninggikan hasil negeri. Negeri Pulau Pinang begitu kekurangan tanah, kita semua telah sedia maklum, kita sedia mengetahui dan oleh itu Kerajaan Negeri perlu mencari cara lain untuk meninggi ataupun meningkatkan hasil kewangan negeri dengan cara yang lain seperti mungkin pelesenan yang menyeluruh yang mana kebanyak pelesenan dikawal di bawah kuasa Kerajaan-kerajaan Tempatan, mungkin Kerajaan Negeri mahu mengambil alih beberapa bidang tugas kuasa pelesenan yang sedang dilaksanakan ataupun yang akan dilaksanakan oleh Kerajaan Tempatan kerana saya difahamkan bahawa Kerajaan Tempatan akan melaksanakan undang-undang kecil *establishment* dan makanan dan juga satu lagi undang-undang kecil perindustrian dan perkilangan. Yang mana setiap kilang di negeri ini akan juga dikenakan bayaran lesen tertentu untuk sejumlah kawasan aktiviti yang tertentu. Mungkin perkara ini boleh dipertimbangkan oleh pihak Kerajaan Negeri untuk diambil alih, itu satu kemungkinan sahaja dan ini melibatkan pindaan kepada Akta Kerajaan Tempatan tetapi salah satu cara yang boleh difikirkan oleh Kerajaan Negeri, kerana buat masa ini hasil negeri untuk pelesenan hanya terlibat dengan cukai tanah dan juga cukai hiburan. Mungkin kita kena tambah lagi sedikit cukai yang dipungut oleh pihak Kerajaan Tempatan ataupun mungkin banyak projek boleh dialihkan kepada Kerajaan Tempatan dengan memperluaskan kuasa pentadbiran Kerajaan Tempatan kerana buat masa ini MPPP tidak ada masalah. Pulau merupakan kuasa di bawah MPPP tetapi di luar bandar dan di kawasan bandar ada perbezaan, mungkin kuasa MPPP dan MPSP terhadap setengah-setengah projek infrastruktur perlu diperluaskan ke kawasan luar bandar yang mana ini boleh menjimatkan perbelanjaan kewangan negeri baik dari segi pembangunan ataupun dari segi pengurusan.

Saya berharap Kerajaan Negeri dan Majlis Perbandaran kedua-dua pihak akan dapat membantu Kerajaan Negeri dalam pembangunan dan juga pengurusan pentadbiran Kerajaan dengan lebih cekap kerana kita tidak boleh terlalu bergantung kepada kewangan negeri yang begitu terhad dan saya berani mengatakan bahawa Majlis Perbandaran Pulau Pinang mungkin mempunyai *reserve* yang lebih tinggi daripada Kerajaan Negeri kerana hasil-hasil ataupun cukai-cukai yang dikutip oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang begitu banyak dan ini boleh merupakan satu cara untuk meringankan beban Kerajaan khususnya dalam projek-projek infrastruktur yang genting di kawasan luar bandar.

Dato' Speaker, saya juga ingin membawa perhatian Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri mengenai belia yang mana perlu wujudnya program-program yang memberikan peluang kepada belia-belia kita terdedah kepada program teknologi informasi yang begitu hangat diperdebatkan sekarang. Saya dalam ucapan Usul Terima Kasih kepada Tuan Yang Terutama saya telah mencadangkan supaya diadakan *cyber cafe* di peringkat kawasan di peringkat tempatan semasa itu saya menunjukkan cadangan itu kepada Y.B. Ahli Sungai Pinang, tetapi perkara itu tidak dijawab semasa pergolongan kelmarin. Saya mencadangkan supaya dua, tiga portfolio yang terlibat dengan belia, terlibat dengan pelancongan dan juga Ahli Kawasan Sungai Pinang supaya diwujudkan satu program *cyber cafe* yang mana belia-belia kita mempunyai peluang bukan sahaja minum dan makan di satu kawasan tertentu; tetapi juga membolehkan mereka terdedah kepada informasi teknologi.

Buat masa ini memang sudah ada usaha-usaha yang telah dilakukan oleh pihak swasta memajukan *cyber cafe* sebagai satu galakan ataupun sebagai pendedahan kepada orang ramai mengenai penggunaan komputer internet dan sebagainya dan ini menyebabkan perbelanjaan yang amat besar satu pelaburan yang amat besar kepada pihak swasta dan saya mencadangkan kepada Kerajaan Negeri mengenai Portfolio Belia Pelancongan dan juga Sains dan Teknologi kerana kita mempunyai banyak syarikat-syarikat multinasional yang mengeluarkan komponen-komponen dan juga mengeluarkan program-program dalam teknologi informasi dan kita sepatutnya menggunakan kelebihan mereka di Pulau Pinang untuk memanfaatkan rakyat Pulau Pinang khasnya golongan belia. Komponen-komponen dan program-program yang telah direkabentuk dicipta di negeri ini dan dieksport di negara-negara lain kemudian diimport kembali ke negeri kita mungkin untuk tujuan sosial kita boleh meminta Kementerian Kewangan dan Jabatan Kastam melonggarkan syarat-syarat tertentu di mana komputer-komputer dan juga teknologi informasi yang *sophiscated* ini boleh dikeluarkan bagi tujuan kegiatan sosial dan kegiatan belia untuk kita menubuhkan *cyber cafe* di beberapa tempat tertentu yang lebih strategik selain daripada pendedahan kepada teknologi informasi itu juga merupakan satu cara menarik lebih ramai belia menyertai program-program yang sihat dan ia juga memberi peluang kepada orang-orang dewasa untuk mereka mendedahkan pengetahuan mereka kepada teknologi informasi yang kini telah menular dalam kehidupan harian kita, suka tidak suka menjelang tahun 2000 dan juga menjelang selepas itu internet dan juga teknologi informasi teknologi akan merupakan salah satu daripada cara kehidupan rakyat kita.

Semalam Y.B. Ahli Sungai Pinang mengatakan bahawa pembayaran bil-bil boleh dilakukan melalui *Penang Net* sama ada air, elektrik, telekom dan sebagainya dan jika tidak mendedahkan rakyat kita kepada teknologi yang ada sekarang mungkin setelah kita melaksanakan pembayaran melalui *Penang Net* kita menghadapi masalah kekurangan orang yang menggunakan *Penang Net* ini bagi menjelaskan bil-bil air, elektrik ataupun telekom. Buat masa ini apa yang kita perolehi daripada rangkaian internet yang kita gunakan dengan sistem jaring sekarang ialah kita boleh mendahulukan banyak bahan ada yang tidak perlu kita bayar ada yang perlu kita penjelasan. Saya yakin bahawa *Penang Net* boleh mendatangkan kemudahan yang lebih cepat kepada keseluruhan proses pentadbiran Kerajaan Negeri pada masa akan datang. Jadi Dato' Speaker, saya amat mengharapkan supaya Kerajaan Negeri menceburi dalam bidang *cyber cafe* ini bukan bagi tujuan mendapat keuntungan, tetapi sebagai salah satu program belia teknologi dan pelancongan yang sangat penting dalam keseluruhan program pembangunan Kerajaan. Saya tidak pasti sama ada RM38.4 juta ini berapa bahagian yang akan diperuntukkan kepada belia.

Portfolio belia kita sungguhpun portfolio sudah ada peruntukan-peruntukan tertentu daripada Kerajaan Negeri dan juga daripada Kerajaan Persekutuan bagi pelaksanaan program rakan muda. Jadi saya mencadangkan supaya perkara ini diambil perhatian yang serius dan perbincangan yang menyeluruh mengenai kemungkinan kita mengadakan *cyber cafe* itu daripada membiarkan ianya dipelopori dengan sepenuhnya oleh setengah pihak swasta yang hanya berlandaskan keuntungan. Mungkin dari segi pihak pendidikan perkara ini boleh dipertimbangkan dengan begitu-serius kerana Jabatan Pendidikan seperti yang dinyatakan oleh Ahli Kawasan Machang Bubuk akan menubuhkan pusat-pusat komputer *multimedia* di sekolah-sekolah dan penggunaan atau pun penubuhan pusat-pusat ini boleh kita ubahkan sedikit supaya menjadi satu *cyber cafe* di mana selain daripada dibuka kepada pelajar-pelajar sekolah itu ianya boleh dibuka kepada penduduk-penduduk sekitar kawasan sekolah ini melalui *bridged community* yang telahpun ditubuhkan di setiap kawasan sekolah seperti yang diamalkan sekarang. Jadi saya amat mengharapkan bahawa tiga, empat portfolio ini akan memikirkan perkara ini dengan serius jika kita benar-benar mahu melihat rakyat terdedah kepada teknologi informasi yang terkini.

Dato' Speaker, selain daripada itu saya juga ingin mencadangkan kepada pihak Kerajaan Negeri melalui Ahli Kawasan Sungai Acheh mengenai langkah-langkah penguatkuasaan yang perlu diambil terhadap penjagaan alam sekitar yang lebih serius ataupun lebih tegas dari segi penguatkuasaannya. Baru sahaja cakap Ahli Sungai Acheh ia masuk cepat-cepat, jangan kacau saya hentam saya cuma memberi pandangan sahaja. Sekali sekala kita perlu hentam di mana yang boleh kita hentam

adakala ada tempat-tempat yang tidak boleh kita hentam memang itu sudah menjadi satu kenyataan. Dari segi penguatkuasaan kita memang amat kuatir dengan keadaan alam sekitar yang boleh kita lihat sekarang pihak Kerajaan Tempatan dan juga pihak Alam Sekitar Negeri perlu bekerja dengan lebih erat buat masa ini untuk menangani masalah pencemaran khasnya pembukaan lereng dan juga penebangan pokok-pokok yang tertentu. Kita memang menghadapi masalah dengan NGO-NGO yang tertentu khasnya apabila kita mahu membincangkan mengenai penebangan pokok mengenai kawasan mana yang perlu kita buka, kawasan mana yang perlu digunakan untuk pembangunan. Mungkin tidak masuk akal, saya tidak tahu masuk akal atau tidak masuk akal untuk kita mengadakan satu seminar dengan pihak NGO menetapkan pokok mana yang hendak ditebang, kawasan mana pokok yang hendak ditebang dan sebagainya. Kita tidak mahu selalu bertelingkah dengan NGO-NGO yang tertentu bila kita mahu menebangkan sejumlah pokok yang tertentu dan mendatangkan berbagai reaksi terhadap penebangan pokok itu.

Satu pihak pembuat dasar, pembuat keputusan memikirkan perlu untuk menebang pokok tersebut, tetapi satu pihak yang lain merasakan pokok-pokok itu perlu dipelihara kerana satu, dari segi alam sekitar, dua dari segi jangka umur pokok yang telah ada itu. Jadi saya mencadangkan supaya perkara ini perlu diberi perhatian dengan serius kerana banyak projek pelebaran jalan ataupun pembinaan jalan-jalan baru melibatkan pokok-pokok yang ada sekarang, jadi kalau kita tidak menetapkan satu garispanduan yang tertentu yang boleh diterima oleh semua pihak kita akan berhadapan dengan banyak masalah yang kita alami sekarang. Bila kita kenalpasti sahaja pokok ini untuk ditebang, besok sahaja NGO-NGO tertentu membantah kerana ada nilai-nilai dari segi alam sekitar. Jadi saya juga tidak pasti sejauh manakah garispanduan yang dikeluarkan oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan mengenai penebangan pokok telah digunapakai oleh pihak Majlis Perbandaran dan juga oleh Jabatan Alam Sekitar Negeri. Siapa yang sebenarnya yang memastikan pokok ini tidak ditebang, pokok mana yang perlu ditebang ini belum juga dijelaskan dengan begitu jelas dan kadangkala bila kita nampak sebatang pokok yang sudah lama, kita memikirkan pokok itu tidak ditebang, tetapi keesokan hari pelebaran jalan kerana kehendak-kehendak ataupun pelebaran perparitan pokok tersebut dengan begitu sahaja dan ada juga keadaan di mana pokok-pokok ini ditebang dahannya tinggal batangnya sahaja.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Penjelasan yang mana, pokok dahankah atau batangnya?

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan);

Adakah bahawa Ahli dari Kawasan Padang Kota dari satu pindaan kepada *town country planning act* bahawa semua pokok-pokok di bawah *Act* ini dan pokok-pokok yang lebih daripada 0.8 meter perlulah mendapat kebenaran daripada pihak Berkuasan Tempatan sebelum ditebang.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih ini merupakan maklumat terbaru untuk saya terima kasih. Mungkin undang-undang sudah ada tapi dari segi pelaksanaan dan penguatkuasaan yang mahu dilihat oleh rakyat bahawa kita benar-benar mahu memelihara pokok bukan sahaja bangunan kita mahu pelihara tapi pokok sudah jadi bahan peliharaan oleh masyarakat kita mungkin kita juga kena mendaftarkan sejarah pokok-pokok ini untuk kita pelihara. Saya percaya di kawasan Jalan Hospital sana ada sebatang pokok yang telah dipelihara dengan begitu baik dengan nama karib bila ianya ditanam dan sebagainya. Kalau kita mahu benar-benar memelihara pokok bagi tujuan alam sekitar kita perlu juga memperluaskan konsep pemeliharaan ini kepada pendidikan umum untuk masyarakat kita memahami, apakah jenis pokok ini dan berapakah jangka umur pokok-pokok ini sekarang? Ini akan lebih bermakna apabila kita mengatakan semata-mata untuk alam sekitar. Saya percaya selain dari alam sekitar ia boleh juga digunakan sebagai tujuan pendidikan kepada pelajar-pelajar dan juga kepada orang awam seperti saya, saya sudah umur 30 lebih tetapi pokok-pokok pun saya tidak kenal namanya bukan semua kenal namanya. Jadi ini satu kejadian yang tidak begitu baik untuk seseorang macam saya hampir separuh umur kalau hidup sampai 60 saya sudah 30 sudah setengah sudah pergi tapi masih pokok-pokok tertentu yang kita tidak kenal namanya yang perlu kita gunakan bagi tujuan pendidikan umum dan selain daripada itu saya nampak juga pokok-pokok kulitnya sudah terkopak daun kering di sana sini. Saya tidak pasti sama ada kita benar-benar mahu memelihara pokok ini dari segi kehidupannya kalau kita betul-betul mahu peliharanya, kita perlu memastikan pokok ini dijaga dengan baik dari segi kehidupan ataupun saya tidak tahu kesihatan betulkah kesihatan pokok. Saya cari perkataan bahasa Melayu untuk kesihatan pokok. Orang kesihatanlah, pokok saya tidak tahu.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Kesuburan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Kesuburan, kesuburan, gurubahasa lebih baik. Kesuburan pokok-pokok ini dahulu Majlis Perbandaran, Jabatan Taman dan Kebun Bunga sekarang juga ada orang yang mengawal jabatan ini sepatutnya merupakan seorang kelulusan pertanian ataupun petani yang betul dapat memastikan pokok-pokok yang dipelihara dijaga dengan baik dan juga pokok dan bunga apakah yang perlu ditanam digunakan di kawasan-kawasan yang tertetu. Buat masa ini kita memang nampak bunga-bunga ditukar tiap-tiap minggu di persimpangan-persimpangan tertentu. Ada bunga yang tidak boleh ditanam di persimpangan yang tertentu kerana kadar kabon monosaid begitu tinggi. Kita boleh lihat di depan KOMTAR ada bunga ditanam berpuluh-puluh tahun dari mula KOMTAR ada sampai sekarang tidak tumbuh, dan subur tanaman itu. Jadi bunga-bunga seperti ini memang tidak sesuai untuk ditanam tetapi tidak diubah juga. Mungkin orang yang lihat itu dia lihat dari segi kesenian pokok tidak tumbuh tidak mengapa tetapi dia cantik dia ada bengkok sini dan bengkok sana tetapi bagi saya kesenian itu tidak penting tetapi pokok mesti membesar dan memberikan satu tempat teduhan, tadahan satu tempat yang ataupun mencantikan keseluruhan keadaan kawasan KOMTAR itu. Jadi saya berharap MPPP, Jabatan Alam Sekitar akan terus memberikan perhatian serius kepada pemeliharaan pokok-pokok dan juga tanaman di negeri ini, jikalau tidak saya kuatir juga saya sudah beritahu Ahli dari Sungai Acheh dengan tahap pembangunan penindustrian di negeri ini satu hari kita tidak perlu Jawatankuasa portfolio Pertanian lagi. Sebab kita sudah menjadi negeri perindustrian. Pertanian sudah tidak ada, dia kena jaga ikan dan alam sekitar sahaja, kurang pertanian.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Abdul Rashid bin Abdullah):

Dato' Speaker, Y.B. daripada Padang Kota berminat sangat dengan tanam pokok dengan tanam bunga. Saya pun tidak pernah dapat kursus ini dan mungkin semua Ahli-ahli pun belum dapat kursus dari segi tanam pokok tanam bunga pelihara pokok, pelihara kulit pokok supaya dia segar dan Y.B. daripada Penanti kata subur. Jadi kalaulah kiranya kita dapat adakan satu kursus untuk kita memahami pokok dan bunga mungkin kita minta USM buat kursus untuk ADUN-ADUN saya hendak tanya Ahli Yang Berhormat sanggup datang sama atau tidak. Kalau sanggup datang selepas itu kita atur dan mungkin soalan kedua boleh tolong bayar sama.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih. Saya memang sanggup hadir tetapi kalau hendak bayar itu payah sedikit kita tidak perlu minta USM, Jabatan Pertanian di Relau saya nampak banyak pokok kawasan besar ada tempat dan hostel-hostel yang bagus. Kita patut gunakan tempat itulah untuk kita, kita hendak juga memberi lebih banyak kerja kepada portfolio Pertanian, kalau tidak nanti kawan kita dari Sungai Acheh itu rasa dia hanya jaga ikan dan alam sekitar tidak seronok juga kita kena lihat pokok. Ayam dan itik kita jangan jaga banyak-banyak sangatlah.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Abdul Rashid bin Abdullah):

Penjelasan, sekali lagi.

Tuan Speaker:

Sungai Acheh.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Abdul Rashid bin Abdullah):

Saya tidak tahulah sama ada kita sanggup tidak makan. Saya hendak tanya Ahli Yang Berhormat nanti kalau tidak ada nasi, tidak ada beras, kita tidak boleh makan nasi, bolehkah kita hidup cara macam itu. Kalau hendak tutup portfolio Pertanian dan bolehlah tidak tanam padi, kita tidak tanam padi tidak adalah beras tidak adalah nasi dan kalau hendak makan ayam dengan ikan sahaja saya ingat kalau mungkin saya pun boleh menggalakan restoran sea food yang besar-besar. Jadi kalau kita hendak tutup portfolio Pertanian boleh tu bukan tidak boleh, tetapi takut kita tidak ada makan.

Tuan Speaker:

Padang Kota beri kebenaran.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Bukan sahaja ayam dan itek, udang harimau pun...gangguan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih Dato' Speaker, ini semua makanan laut-laut yang bagus telah diutamakan jadi Exco Pertanian tidak perlu kuatir. Kita hendak cadang tutup pertanian kita cuma risau sahaja kita tumpang risau dengan beliau takut, takut nanti pertanian tidak jadi satu sumber utama negeri kita, kita rasa sakit juga dengan dia kita tumpang kuatir dengannya. Kita memang bersetuju bahawa kita perlu mempunyai satu

dasar pertanian yang seimbang di negeri ini supaya bukan kita sahaja mahu tanah bagi tujuan pembangunan perindustrian, kita juga mahu memastikan bahawa tanah-tanah perindustrian yang ada khususnya kawasan-kawasan tanaman padi dan sebagainya kerana ia merupakan satu kawasan tadahan dan takungan air yang semula jadi. Jadi tidak perlu kuatir ini, sungguhpun kita cakap sahaja mengenai tahap perindustrian tetapi kita jaga juga pertanian, beri jaminan kepada Ahli Kawasan Sungai Aceh kita jaga dia, dia portfolio Pertanian akan terus kalau Ketua Menteri bercadang untuk tutup kita bantah dengannya untuk jaga Sungai Aceh. Pertanian perlu kita ada, kita tidak boleh main-main dengan pertanian, kita boleh main-main ayam, itek. Jadi ayam itek kita hendak tutup dia turut bantah.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan Dato' Speaker, mana boleh kita tutup, tidak jaga ayam di Seberang Perai Selatan. Kita dapat banyak ayam sekali kerana di Seberang Perai Selatan terdapat penternak ayam dan inilah sumbangan ekonomi kepada Pulau Pinang. Kalau harga ayam itu naik kita semua pengguna risau. Kita kena jaga ini ayam dan itek.

Tuan Speaker:

Ini ayam apa pula ini Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Ayam betullah, ayam apa lagi.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Lye Siew Weng):

Itu ayam dan itek yang dimaksudkan oleh Y.B. Padang Kota memang ayam dan itek yang berlainan dan bukan dimaksudkan oleh Y.B. Jawi.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Saya lihat Ahli Kawasan Ayer Itam dia punya fikiran ini terpesong. Saya tidak ada makna lain daripada ayam dan itek yang benar. Jadi Dato' Speaker, kita sangat mengharapkan satu pertimbangan dari segi pertanian dan dari segi pembangunan perindustrian negeri.

Dato' Speaker, semalam bila Yang Amat Berhormat Ketua Menteri membangkitkan PDC dan juga penyertaan Bumiputera. Saya sebenarnya begitu terperanjat atau tertanya diri saya Ahli Permatang Berangan tidak ada di Dewan ini, saya memang menanyakan diri saya mengenai peranan PERDA dalam pembangunan dan juga dalam

membantu Bumiputera dalam pembangunan negeri ini, kerana saya difahamkan PERDA merupakan satu agensi bagi membantu golongan Bumiputera di Negeri ini supaya mereka tidak ketinggalan dalam arus pembangunan Bumiputera. Saya rasa PERDA mempunyai satu tanggungjawab yang lebih penting yang lebih berat dalam membantu golongan Bumiputera di negeri ini kerana PERDA ditubuhkan dengan matlamat untuk membantu golongan Bumiputera dalam pembangunan Negeri ini.

Jadi kalau hendak menyalahkan ataupun membidas PDC kerana tidak ataupun tidak cukup membantu, kita perlu juga lihat kepada peranan PERDA dalam membantu golongan Bumiputera kerana saya difahamkan PERDA mempunyai objektif ataupun tanggungjawabnya untuk membantu Bumiputera di kawasan luar bandar. Jadi kalau kita mahu PDC berusaha sama, saya percaya ini merupakan satu permintaan yang adil bahawa PDC dan PERDA perlu bekerjasama. Tetapi untuk kita membidas bahawa PDC tidak membantu dengan secukupnya, saya rasa kurang adil kerana PERDA mempunyai tanggungjawabnya untuk membantu Bumiputera dalam negeri ini, sebab PERDA merupakan satu agensi Persekutuan, jadi saya juga tidak pasti mengenai laporan dan juga prestasi PERDA dalam membantu golongan Bumiputera. Tetapi kalau PERDA terus memajukan tanah-tanah pembangunannya kepada syarikat-syarikat yang tidak memenuhi ataupun yang tidak bersangkutan paut dengan golongan Bumiputera, pentadbiran dan pengurusan dasar PERDA perlu dikaji. Kita telah melihat beberapa pembangunan besar di kawasan Seberang Perai yang dipajakan kepada syarikat-syarikat yang bukan syarikat Bumiputera. Oleh itu saya juga bimbang sama ada PERDA benar-benar menjalankan tanggungjawabnya seperti yang ada dalam objektif ataupun matlamat penubuhan PERDA. Mungkin Ahli Kawasan Permatang Berangan boleh memberikan kita satu pandangan dan penjelasan yang lebih teliti mengenai peranan PERDA dalam hal-hal ini. Saya tidak mengatakan bahawa adalah salah untuk memajukan projek-projek kepada syarikat-syarikat bukan Bumiputera, tetapi kalau kita mahu benar-benar membantu golongan rakyat Bumiputera, kita harus memastikan bahawa projek-projek yang kita hendak laksanakan yang hendak kita pajakkan ataupun kita swastakan kepada syarikat-syarikat itu benar-benar mengandungi usahawan Bumiputera yang tulin, benar-benar bahawa syarikat dikuasai oleh Bumiputera bukan sekadar menguasai 30% ataupun 51%, tetapi dari segi pembuat keputusan itu hendaklah benar-benar datangnya daripada Bumiputera. Tidak ada maknanya kalau PERDA melaung-laungkan mahu membantu rakyat Bumiputera, tetapi banyak projek ini terus diswastakan kepada syarikat-syarikat yang hanya mempunyai ekuiti Bumiputera yang bagi memadai *statutory requirement*, keperluan berkanun itu sahaja. Itu yang sedang kita lihat yang sedang berlaku sekarang. Syarikat-syarikat yang telah menswastakan projek ekuiti Bumiputera yang disyaratkan dalam keperluan berkanun.

Saya amat mengharapkan supaya PERDA yang dipengerusikan oleh Ahli Kawasan Permatang Berangan dapat memberikan kita sedikit penjelasan mengenai peranan PERDA di dalam pembangunan Bumiputera di Negeri ini. Mungkin kenyataan saya tidak betul, tetapi itulah kerana terlalu banyak perkara-perkara yang tidak diperjelaskan kepada Ahli-ahli Dewan ataupun Ahli-ahli Yang Berhormat dan juga kepada orang ramai telah melahirkan keraguan ataupun melahirkan banyak kekeliruan mengenai peranan PERDA dan juga peranan PDC dalam membantu pembangunan Bumiputera di Negeri Pulau Pinang.

Dato' Speaker, dengan mengatakan begitu, saya bukan Lembaga PDC, saya cuma dari segi pendengaran, saya lebih mahu berobjektif dalam melihat peranan kedua-dua agensi ini dalam membantu rakyat Negeri Pulau Pinang sama ada Bumiputera ataupun bukan Bumiputera dalam arus pembangunan negeri kita. Saya bukan hendak menekankan peranan mana-mana agensi, tetapi kedua-dua agensi ini harus membantu rakyat negeri ini sama ada Bumiputera ataupun bukan Bumiputera dalam arus pembangunan negeri kita bukannya membantu segelintir orang sahaja. Buat masa ini saya percaya, saya penuh yakin dan buat masa ini PDC telah menunjukkan bahawa ia tidak membantu segelintir sahaja, malahan ia telah banyak memberi peluang kepada berbagai lapisan masyarakat kita mengambil bahagian dalam arus pembangunan Negeri kita. Tetapi dengan mengatakan demikian tidak bermakna PDC tidak ada kelemahan, memang ada kelemahan, tetapi perlu juga diperbaiki supaya tidak timbul keadaan di mana ada kenyataan mengatakan PDC memihak kepada segolongan tertentu sahaja lebih-lebih lagi kalau kenyataan itu datangnyanya daripada seorang Ahli Lembaga PDC.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Dato' Speaker, saya harap Y.B. dari Padang Kota dapat memberi jawapan yang lebih terperinci kerana persoalan-persoalan yang ditimbulkan tentang PDC ada yang mengkhusus kepada beberapa aspek. Pertamanya seperti yang saya bangkitkan sendiri, kita akui bahawa PDC telah menjalankan tugas yang begitu baik membawa pelabur-pelabur asing untuk datang ke Pulau Pinang terutama sekali untuk menubuhkan syarikat-syarikat yang berintensifkan modal. Tetapi yang kita bangkitkan di sini walaupun PDC membina ataupun membangunkan kawasan-kawasan metropolitan, tetapi isi kandungan *content* pembangunan itu tidak memberi penekanan kepada penglibatan Bumiputera walaupun di dalam kawasan metropolitan. Kita akui bahawa sekarang sudah ada pengkhususan PDC membangun kawasan

metropolitan dan PERDA membangunkan kawasan luar bandar Pulau Pinang. Tetapi di dalam kawasan metropolitan itu sendiri kandungan pembangunan itu tidak memberi penekanan kepada penglibatan Bumiputera dan peniaga-peniaga kecil. Angka di dalam laporan PDC sendiri membuktikan bahawa penyediaan ruangniaga kos rendah terlalu sedikit. Ini menunjukkan bahawa tidak begitu banyak penekanan diberi kepada penglibatan peniaga-peniaga kecil. Itu isu yang dibangkitkan.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya bukan meminta penjelasan, cuma saya rasa wakil dari Padang Kota habis perbincangan dahulu nanti kita jawab dalam perbincangan yang akan saya bahaskan, ini masa makan.....(ketawa).

Tuan Speaker:

Ya, sila teruskan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Dato' Speaker saya tidak berhajat menjawab soalan yang dikemukakan oleh Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar, saya bukan orang yang sepatutnya menjawab soalan itu, soalan itu, saya tahu ada kekeliruan dari segi ini, saya tahu pendapat atau pandangan yang berbeza bertentangan dengan hal ini jadi saya tumpang tujukan soalan itu kepada Y.A.B. Ketua Menteri yang juga merupakan Pengerusi PDC.

Dato' Speaker, saya memang tahu ini satu isu akan hangat jika dibincangkan yang menyentuh mengenai PDC dan PERDA, tetapi bukan kerana saya mahu mengelakkan perbincangan hangat tetapi saya rasakan perlu kita menetapkan ataupun perlu kita mendapatkan pandangan dan gambaran yang jelas mengenai peranan kedua-dua agensi ini supaya kita tidak bertelingkah pada masa hadapan mengenai peranan kedua-dua agensi ini dalam membantu rakyat negeri ini dalam pembangunan negeri ini. Kita tidak mahu melihat Ahli Lembaga Pengarah PDC membidas dasar PDC sendiri. Ini satu perkara yang saya tidak boleh terima kerana kalau kita hendak melihat komposisi Lembaga Pengarah PDC seimbabas terlalu ramai ataupun perwakilan yang menjaga kepentingan Bumiputera diperwakilkan dalam Lembaga Pengarah PDC. Jadi kalau hendak dikatakan PDC tidak menjaga.....(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Dato' Speaker, Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan, boleh.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Boleh.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Dato' Speaker, sebenarnya mungkin Ahli daripada Padang Kota tidak faham kenyataan-kenyataan yang dibuat oleh rakan-rakan dan juga oleh Ahli Permatang Berangan. Apa yang, bukan masalah dasar yang dipertikaikan. Masalah yang dipertikaikan adalah masalah pelaksanaan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih Ahli Kawasan Sungai Dua. Masalah pelaksanaan itu perlulah Ahli Kawasan Permatang Berangan bangkitkan dalam Lembaga PDC, saya lihat Lembaga PDC 12 orang, saya rasa laporan adalah saya tidak mahu ulang-ulang di sini biarlah orang lain ulang-ulang. Tetapi saya bukan hendak mempersoalkan peranan PDC dalam membantu golongan Bumiputera dan golongan bukan Bumiputera di negeri ini, tetapi apa yang hendak ditegaskan ialah supaya satu gambaran yang jelas diberikan kepada kita mengenai peranan kedua-dua agensi ini. Saya percaya ramai ahli yang ada dalam Dewan hari ini juga tidak faham mengenai peranan PDC. Sebab itu dalam tiap-tiap persidangan kita boleh nampak banyak soal ditujukan bertanyakan peranan PDC. Tapi PERDA tidak ada, PERDA untuk tatapan Parlimen sahaja. Jadi saya memang faham ada dua agensi yang bergerak aktif yang menjadi pemangkin kepada pembangunan negeri kita tetapi kita masih belum mendapat satu pengetahuan yang begitu detail mengenai peranan kedua-dua agensi ini. Kita tidak mahu bertelingkah mengenai agensi mana yang telah banyak berusaha untuk segolongan tertentu, agensi mana yang tidak, tetapi kita mahu kedua-dua agensi ini berusaha sama berkerja dengan lebih rapat untuk pembangunan keseluruhan negeri ini baik golongan Bumiputera ataupun golongan bukan Bumiputera. Kita bukan hendak bertanding golongan Bumiputera hendak bertanding dengan bukan Bumiputera ataupun sebaliknya. Apa yang kita mahu ialah semua rakyat negeri ini tanpa mengira Bumiputera atau bukan Bumiputera sama-sama maju sama-sama menikmati pertumbuhan dan kejayaan dan kemakmuran negeri ini. Itulah yang merupakan penekanan saya pada hari ini bukannya untuk saya mempersoalkan PERDA ataupun PDC. Tetapi matlamat saya ialah supaya kedua-dua agensi ini sebagai pemangkin utama pembangunan ekonomi negeri ini bekerjasama untuk sama-sama kita mencapai satu kemakmuran untuk rakyat negeri ini.

Dato' Speaker, PDC dan PERDA telah banyak menimbulkan kehangatan saya hendak berelak daripada hangat ini untuk kehangatan yang lain untuk keselamatan. Sekarang keselamatan, bukan keselamatan saya akibat daripada perbincangan ini, tetapi keselamatan pelajar-pelajar kita khasnya pelajar-pelajar perempuan dan pelajar-pelajar sekolah rendah di negeri kita. Banyak kes keselamatan telah dilaporkan banyak jaminan telah diberi, tetapi masih belum ada satu cara atau sistem yang lebih menyeluruh yang boleh menyakinkan kita mengenai keselamatan pelajar-pelajar kita baik di sekolah menengah ataupun di sekolah rendah dalam negeri ini. Jadi kita tidak boleh begitu mengharap pada sistem keselamatan yang ada sekarang kerana terdapat kelemahan-kelemahan dan saya juga mengakui mengenai kesukaran untuk melaksanakan satu sistem keselamatan yang menyeluruh untuk setiap sekolah. Tetapi untuk ini kita mahukan penglibatan. Saya percaya penglibatan pihak Persatuan Ibu Bapa Guru dalam pengawalan keselamatan di sekolah-sekolah dan perkara ini saya tidak dengar ataupun saya tidak terbaca juga daripada Ahli Kawasan Machang Bubok mengenai peranan PIPG dalam keselamatan pelajar-pelajar sekolah. Kita tidak boleh menaruhkan sepenuhnya tanggungjawab keselamatan ini kepada pihak Guru dan Guru Besar sahaja(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan, Dato' Speaker, saya hendak tanya Y.B. kawasan Padang Kota bahawa dia kata sistem sekarang kurang berkesan atau kurang selamat. Adakah sistem yang dia katakan sistem yang dijawab oleh Y.B. kawasan Macang Bubok kepada soalan saya atau pun sistem dahulu, yang pertama. Yang kedua, apakah cadangan jikalau katakan sistem ini yang sekarang tidak begitu selamat, apakah cadangan Yang Berhormat yang boleh betul-betul menjamin keselamatan murid-murid perempuan, terutama yang perempuan di sekolah-sekolah kita?

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yoew):

Saya belum habis you mahu ganggu saya, saya baru masuk pasal cadangan you sudah tanya pasal cadangan. Saya akan jawab masa perbahasan saya, saya minta maafah soalan Ahli Batu Lancang kepada Ahli Machang Bubok bertulis ke berlisian ke, bertulis saya tidak bacalah, dia orang tidak bagi semua, dia orang bagi soalan bertulis, jawapan bertulis pada soalan bertulis saya mungkin Ahli Batu Lancang mahu bacakan kepada saya apakah jawapan yagn diberikan oleh Ahli Kawasan Macang Bubok ataupun mungkin Ahli Kawasan Machang Bubok hendak jawapan sekarangkah atau hendak *reserve the write*, jawab kemudian bila gulong.

Ahli Kawasan Macang Bubok (Dr. Toh Kin Woon):

Kemudian.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Sama ada ini tidak mahu jawab ataupun dia sengaja tidak mahu jawapan soalan yang dikemukakan tetapi apa yang saya lihat sekarang kerana saya bukan terlibat dengan keselamatan dan bukan terlibat dengan perkara-perkara lain, saya terlibat dengan mesyuarat-mesyuarat *bridgade community* di kawasan Padang Kota. Di kawasan Padang Kota semua sekolah menengah bergabung menubuhkan *bridgade community*? Semua sekolah rendah turut bergabung jadi untuk saya menghadiri kedua-dua ini memang sangat senang kerana saya tidak perlu menghadiri setiap sekolah, mereka bergabung kerana mereka memikirkan di kawasan bandaraya ini senang untuk mereka bergabung dan bermesyuarat dan masalah yang agak sama jadi untuk sekolah-sekolah ini, ada sekolah yang tidak ada pengawal keselamatan, mereka bergantung kepada pihak Polis untuk membuat rondaan pada masa-masa tertentu sahaja, jadi ada sekolah yang memang ada pengawal keselamatan, Sekolah Menengah Convent Light Street memang ada pengawal keselamatan dan sistemnya agak ketat juga untuk tandatangan borang dan sebagainya sebelum seseorang boleh memasuki kawasan sekolah. Tetapi untuk sekolah-sekolah yang lain pengawal tidak begitu dikhaskan. Mereka mempunyai pengawal keselamatan tetapi beliau mempunyai banyak tugas, macam orang kata satu kaki tendanglah dia kerja semua, dia *farmer*, dia *gardener* semua dia, jadi tidak begitu memadai bagi saya tidak memadai, oleh itu penglibatan PIBG dalam keselamatan para pelajar amat penting itu yang saya mahu tegaskan, dan cadangkan pada Ahli Kawasan Macang Bubok supaya PIBG diperlibatkan dalam mewujudkan satu sistem keselamatan untuk sekolah tertentu. Kita tidak boleh mengharap kepada pihak pentadbiran sekolah sahaja ataupun kepada pihak Polis untuk mengawal keselamatan pelajar-pelajar. PIBG mempunyai peranannya yang sangat penting dalam cuba menggubal satu sistem keselamatan untuk sekolah itu dengan satu bantuan kewangan, yang kedua bantuan dari segi sumber manusia dan yang ketiga dari segi cadangan atau idea-idea bagi mewujudkan satu sistem kawalan untuk sekolah itu. Buat masa ini apa-apa yang berlaku pihak sekolah dipertanggungjawabkan, pihak keselamatan dipertanggungjawabkan. Jadi kalau kita tidak melibatkan PIBG dengan begitu aktif dalam keselamatan para pelajar tidak mungkin untuk kita memastikan keselamatan pelajar-pelajar terjamin. Kita mahukan penglibatan semua pihak bukan sahaja kepada pihak pentadbiran sekolah, pihak Polis tetapi pihak ibubapa, pihak ibubapalah yang merupakan golongan atau pihak yang sangat-sangat penting dalam mewujudkan satu sistem keselamatan yang boleh dipersetujui oleh semua ibu-bapa. Pihak PIBG mewakili semua ibu-bapa, kita tidak mahu pihak PIBG sentiasa melibatkan diri di dalam projek-projek mengisi tabung sahaja bila ada ini sahaja PIBG cari duit

untuk tabung, untuk pembangunan sekolah. Kita mahu mereka terlibat dengan pengawalan harian dan keselamatan pelajar-pelajar. Ahli Kawasan Kebun Bunga juga Pengerusi PIBG Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Perempuan Pulau Pinang. Adakah mesyuarat PIBG di sekolah itu sentiasa diadakan setiap bulan bagi mengkaji sistem keselamatan? Saya bukan hendak membidas Ahli Kebun Bunga tetapi saya hendak tanya juga? Saya hendak tanya dan hendak tahu sebab saya belum ada anak, saya tidak ada anak di sekolah, saya tidak ada *chance* hendak jadi Pengerusi PIBG jadi saya.....(gangguan) boleh!

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Untuk makluman Ahli Kawasan Padang Kota sungguhpun belum jadi bapa kepada anak yang adalah tetapi saya beritahu saya ada empat anak sekarang dan tiga belajar di sekolah itu dan jadi kebimbangan saya ke atas keselamatan mereka dan juga keselamatan kepada semua penuntut di sekolah itu. Sememangnya PIBG mengambil berat terhadap keselamatan murid-murid di sekolah itu dan kami ada berbincang terhadap keselamatan dan kami sanggup membayar untuk menentukan keselamatan murid-murid itu dengan upahkan pasukan personal keselamatan di sekolah itu supaya keselamatan itu dijamin.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Dato' Pengerusi, pengerusi PIBG yang kita mahu, inilah contoh model pengerusi PIBG yang sangat kita alu-alukan kita tidak mahu orang duduk disana memanaskan kerusi lepas itu memberikan tanggungjawab keselamatan kepada pihak sekolah.

Ahli kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan)

Terima kasih.

Tuan Speaker

Ahli Yang Berhormat, boleh kita tangguh Dewan untuk minum teh bagi panas sikit. Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguh untuk jamuan teh sehingga jam 11.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.10 pagi

Dewan bersidang semula pada jam 11.45 pagi.

Tuan Speaker

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula dengan Perbahasan dijemput Ahli Kawasan Padang Kota.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Tan Chang Yeow)

Terima kasih, Dato' Speaker, dengan minuman ringan dan kopi tadi semua lebih segar lebih *fresh* untuk kita sambungkan perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan. Dato' Speaker saya menyambungkan perbahasan saya kepada sumber maklumat ataupun sumber-sumber bacaan bagi tujuan mendapatkan maklumat yang lebih banyak. Dato' Speaker Kerajaan Negeri melalui portfolio pendidikan telah cuba memperbanyakkan perpustakaan-perpustakaan desa dan juga memperbaharui perpustakaan negeri yang sedang dibina di Seberang Jaya, sudah siap, sudah guna.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dato' Abdul Latiff b. S. Mirasa):

Belum, belum naik.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Jadi maklumat saya salahlah, memang ada perancangan dan Perpustakaan Awam Negeri di Dewan Sri Pinang telah di tambahkan dengan bahan-bahan bacaan yang terkini mungkin Kerajaan Negeri perlu juga memberi perhatian pada menambahkan penggunaan komputer di Perpustakaan Awam Negeri Pulau Pinang. Saya percaya kita harus beredar dengan peredaran zaman dalam zaman teknologi ini dengan memberikan sumber-sumber lektronik kepada bahan simpanan perpustakaan. Buat masa ini sungguhpun pada suatu ketika ada arahan ataupun cadangan supaya pihak Universiti melonggarkan syaratnya kepada orang awam menggunakan perpustakaan Universiti tetapi buat masa Universiti Sains Malaysia yang kita ada di negeri ini masih mempunyai syarat-syarat yang amat ketat, yang amat tegas terhadap penerimaan keahlian daripada orang-orang awam. Ini saya tidak menyalahkan pihak Universiti tetapi apa yang saya mahu sarankan pada ahli Kawasan Machang Bubok ialah supaya kita memperbanyakkan sumber maklumat, sumber maklumat simpanan berbentuk letronik bagi perpustakaan Negeri Pulau Pinang.

Sehubungan dengan itu juga saya ingin mencadangkan kepada Dato' Speaker sebagai Pengerusi Jawatankuasa Dewan mengenai kemudahan Dewan, Dato' Speaker Pengerusi ia, saya takut nanti silap beri cadangan supaya perpusatakaan kecil untuk Ahli-ahli Dewan ini juga diperbaharui dengan sumber-sumber bacaan, sumber-sumber maklumat yang lebih lengkap, apa yang kita ada hari ini lengkap tetapi tidak selengkap yang sepatutnya lengkap jadi kita mahu juga supaya kita mempunyai satu sumber maklumat, satu pusat sumber maklumat yang lengkap yang sempurna untuk kegunaan Ahli-ahli Dewan ataupun Ketua-ketua Jabatan yang terlibat dengan urusan Dewan. Ini telahpun

diamalkan dibanyak negara, di banyak negara yang mengamalkan Parlimen *Democracy Parliament* mereka mempunyai pusat sumber maklumat yang mempunyai maklumat-maklumat terperinci, maklumat-maklumat yang hanya mengenai perkembangan-perkembangan di negeri tersebut dan juga di negara-negara lain termasuk juga penggunaan lektronik, media letronik untuk mendapatkan sumber maklumat kerana sumber maklumat yang mencukupi adalah penting untuk setiap Ahli Dewan untuk mengambil bahagian dalam pembentukan dasar negeri dan juga dalam memperbincangkan isu-isu. Buat masa ini ramai yang terpaksa bergantung kepada sumber maklumat daripada Perpustakaan Negeri dan Perpustakaan USM atau pun daripada sumber-sumber bacaan orang lain. Jadi saya mencadangkan supaya kita J/kuasa Dewan mengambil serius perhatian satu pusat sumber maklumat yang lengkap untuk Ahli-ahli Dewan di negara lain mereka menubuhkan satu secretariat diketuai oleh seorang Pengarah bagi tujuan penyelidikan dan perpustakaan Dewan tersebut. Jadi saya mungkin Negeri Pulau Pinang kecil saya tidak mengharapakan kita mempunyai sumber maklumat yang besar tetapi simpanannya boleh diperbesarkan melalui teknologi-teknologi baru dalam menyimpan maklumat-maklumat. Kita boleh membuatnya dalam filem berbentuk filem yang diamalkan satu ketika di Universiti Sains Malaysia sekarang kita mempunyai internet, kita boleh simpan atau kita boleh menggunakan khidmat internet melalui *Penangnet* pada masa akan datang untuk kita membentuk satu pusat sumber maklumat yang lengkap dan bermutu untuk kegunaan ahli-ahli Dewan dan mungkin juga oleh pihak-pihak akhbar untuk mereka menggunakan pusat sumber maklumat ini.

Dato' Speaker, saya juga ingin menyentuh mengenai pengswastaan yang telah pun saya sentuh dalam ucapan perbahasan saya ke atas usul terima kasih Tuan Yang Terutama, pagi ini kita telah melibat bagaimana kadar yang dikenakan ke atas LRT di Kuala Lumpur dianggapkan banyak pihak sebagai tidak membantu golongan yang berpendapatan rendah untuk menggunakan LRT di Kuala Lumpur dan sungguh pun kita masih dalam peringkat perbincangan, peringkat perancangan LRT di Negeri Pulau Pinang tetapi Kerajaan Negeri melalui Kerajaan Pusat telahpun bercadang supaya projek ini diswastakan jadi kita juga mahu supaya dengan pengswastaan LRT ini di Negeri Pulau Pinang kelak tambang untuk pengguna haruslah merupakan satu tambang berpatutan kerana pengangkutan awam merupakan cara pengangkutan yang paling biasa, yang paling penting untuk golongan yang berpendapatan rendah. Buat masa ini kita mempunyai banyak syarikat bas, harga pun berpatutan mungkin ramai Ahli yang sudah lama berkereta tidak pernah duduk bas, saya masih duduk bas, kadang-kadang saya....ada, naik bas apa..... (ketawa) ada naik bas, naik, saya naik bas, bas mini pun saya naik, you naik bas mini, Penanti mana ada bas mini.....(ketawa) Georgetown, Padang Kota ada. Bas mini apa yang you naik Penanti.....(gangguan).

Tuan Speaker

Yang Berhormat, nampaknya macam kedai kopi.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Tan Chang Yoew)

Segar dendar kopi Dato' Speaker, tambang memang memadai, tambang memang berpatutan buat masa ini tetapi dengan pelancaran LRT kelak saya kuatir melalui pengswastaan kadang kala harga ini sukar dikawal, jadi sebelum perlaksaaannya saya berharaplah pihak Kerajaan Negeri akan mengambil perhatian yang serius yang mengambil kira kemampuan golongan berpendapatan rendah untuk menggunakan sistem pengangkutan awam yang akan diperkenalkan di negeri ini selain daripada itu saya ingin mengesyorkan kepada pihak Kerajaan Negeri supaya lengkaran luar Butterworth dan lengkaran luar Pulau Pinang sungguhpun akan diswastakan tol yang akan dikenakan nanti akan merupakan satu perkara yang membimbangkan pemilik-pemilik kenderaan. Sekarang kenderaan selain membayar cukai jalan dan juga tanggungan beban petrol tidak lama lagi kita di Negeri Pulau Pinang kita mungkin akan berhadapan dengan pintu-pintu tol pula. Jadi kita sangat-sangat mengharapakan supaya pengswastaan lengkaran luar Butterworth dan Pulau Pinang tidak akan menjadi satu bebanan kepada masyarakat sungguhpun ianya merupakan salah satu cara untuk menyelesaikan masalah lalu lintas. Kita tidak mahu kerana kita mahu menyelesaikan kesesakan lalu lintas tetapi membebankan rakyat pula dengan cara lain iaitu menerusi bebanan kewangan. Kita mahu menyelesaikan satu perkara tetapi kita mahu bayaran kepada penyelesaian itu memadai atau berpatutan. Kita bukan kata kita tidak mahu tetapi kita mahu tapi kita mahu satu kadar yang berpatutan dan tidak menyumbang kepada inflasi yang kita hadapi hari ini.

Dato' Speaker, saya juga amat tertarik kepada kenyataan Menteri Kesihatan pagi tadi menyatakan kalau tidak ada laporan mengenai kejadian taun di negeri ini kita akan dapat satu *clean view of health* yang seterusnya melepaskan diri kita daripada wabak taun, melepaskan pemikiran kita daripada sakit jiwa yang bersangkutan dengan taun, ahli Perai sudah jiwanya telah dikongkong oleh taun sejak dua, tiga minggu yang lalu. Bila sebut saja taun mata dia menjeling saya, tengok saya macam harimau, bukan dia tengok saya macam harimau tapi dia memang kuatir dengan keadaan taun di negeri kita, kita ucapkan syabas kepada dia, dia buat satu kerja yang baik, setuju Penanti dia buat satu kerja yang baik, dia bertindak dengan cepat sungguhpun ada juga kekeliruan mengenai puncanya tetapi saya pada keseluruhannya saya memang, saya tengok saja Ahli Perai saya tahu dia boleh kawal keadaan taun dia Doktor. Jadi apa yang saya hendak tegaskan mengenai kesihatan awam di negeri ini ialah ini merupakan satu pengajaran kepada kita. Ramai orang tidak boleh terfikir bagaimana negeri Pulau Pinang yang kita katakan maju, makmor boleh membawa atau boleh menjadi punca kepada wabak taun yang

diketahui berlaku di negara-negara yang ketiga, negara-negara yang sedang membangun, negara-negara yang agak mundur, negara-negara yang tidak mempunyai sistem perparitan, sistem pembetongan yang sempurna tetapi ini berlaku di negeri kita sungguhpun kita menikmati satu tahap mutu kehidupan yang amat tinggi pada perangkaannya di seluruh negara. Oleh kerana kita mempunyai pelaksanaan dan penguatkuasa kesilapan yang berbeza di peringkat Negeri dan Peringkat Kerajaan Tempatan. Di peringkat Kerajaan Tempatan semasa saya menjadi Ahli Majlis, semasa ini menduduki Jawatankuasa Pelesenan saya difahamkan undang-undang kecil Kerajaan Tempatan tidak memberi kuasa kepada Pegawai Kesihatan Kerajaan Tempatan untuk mengarahkan penutupan mana-mana gerai atau kedai yang didapati kotor, yang ada kuasa Jabatan Kesihatan Negeri, Ahli Kawasan Perai dia punya Jabatan yang memberikuasa mengarahkan penutupan. Jadi saya berharap supaya perkara ini boleh diberi perhatian dan dipindahkan undang-undang kecil ini supaya pihak Kerajaan Tempatan diberi kuasa yang lebih besar dalam melaksanakan dan menguatkuasakan undang-undang yang bersangkutan paut dengan kesihatan awam.

Buat masa ini memang saya difahamkan dan mungkin saya silap, mungkin saya salah tetapi tak apa kita dalam pembelajaran kita berharaplah Ahli Kawasan Perai akan memberi perhatian serius kepada masalah dari segi kelemahan, dari segi penguatkuasaan kesihatan awam diperingkat Kerajaan Tempatan dan saya juga ingin menyeru kepada Kerajaan Tempatan, kedua-dua Majlis supaya mengambil kejadian kali ini sebagai satu pengajaran kepada pelaksanaan tegas, undang-undang kecil yang bersangkutan paut dengan kebersihan pengendali-pengendali makanan dan juga kepada gerai-gerai makanan *establish-establishment* makanan pelaksanaan sepenuhnya tanpa mengira pihak mana tanpa mengira campor tangan ahli-ahli politik untuk mengambil tindakan tegas terhadap penggerai-penggerai, terhadap kedai-kedai, terhadap pusat-pusat penjaja yang didapati tidak memenuhi dengan sepenuhnya syarat-syarat kesihatan yang dikenakan oleh kedua-dua Majlis Tempatan. Kita juga mahu kedua-dua Majlis Tempatan ini melaksanakan dengan tegas dan sepenuhnya semua syarat-syarat kesihatan yang disyaratkan sebelum sesuatu pusat penjaja diberikan lesen untuk perniagaan. Kita juga mahu supaya Kerajaan Tempatan menetapkan tidak ada pusat perniagaan atau penjaja yang boleh menjalankan perniagaan tanpa diluluskan oleh kedua-dua pihak Kerajaan Tempatan kerana buat masa ini kebanyakan pusat penjaja menjalankan perniagaan dan pada waktu yang sama memohon untuk mendapatkan kelulusan lesen perniagaan. Kita mahu supaya perkara ini dielakkan, perkara ini tidak lagi digalakkan dan pihak Kerajaan Tempatan hendaklah memastikan bahawa proses permohonan lesen untuk menjaja ini dipercepatkan, kita jangan hanya mahu membantu pemaju rumah dengan mempercepat memproses pelan-pelan untuk kelulusan dan juga patut membantu golongan yang berpendapatan rendah dan sederhana khasnya golongan penjaja mendapatkan kelulusan lesen ini

dengan kadar lebih segera daripada pelan-pelan bangunan yang dikemukakan oleh pemaju ataupun oleh pemilik-pemilik rumah, kalau kita boleh mempertimbangkan, kalau kita boleh mempercepatkan permohonan lesen atau permohonan kelulusan pelan-pelan untuk mereka saya tidak nampak mengapa kita boleh melakukan perkara yang sedemikian malah lebih segera untuk golongan yang berpendapatan rendah dan pendapatan sederhana yang bergantung kepada punca penjaja, perniagaannya sebagai penjaja untuk kehidupan keluarga mereka jadi saya meminta kedua-dua pihak Kerajaan Tempatan memberi perhatian serius kepada masalah yang kini dihadapi oleh ramai penjaja bukan sekadar lesen tetapi dari segi syarat-syarat juga terlalu mungkin terlalu banyak mungkin keterlaluhan tetapi demi kesihatan tetapi untuk pihak berkuasa memeriksa pematohan syarat-syarat ini mengambil masa sehinggakan ramai yang tidak boleh menunggu dan menjalankan perniagaan dan kadang kala inilah yang menyebabkan berlakunya wabak-wabak yang tidak diingini oleh setiap lapisan masyarakat kita. Jadi saya memintalah pihak Kerajaan Tempatan supaya turut mengkaji semula proses ini supaya dipercepatkan permohonan lesen-lesen penjaja.

Dato' Speaker, saya juga ingin membawa perhatian Dewan ini kepada perwakilan yang sepatutnya hadir Jawatankuasa Kira-kira Kerajaan atas Kira-kira Kerajaan Negeri Pulau Pinang dalam satu usul yang akan dibawa nanti dalam Persidangan Dewan ini, Jawatankuasa Kira-kira Kerajaan akan ditubuhkan untuk Penggal yang baru tetapi sungguhpun penggal yang baru muka-muka lama lagi masih menganggotai Jawatankuasa Kira-kira Awam atas Kira-kira Kerajaan Negeri. Saya memang berada di dalam Jawatankuasa itu bersama-sama dengan Ahli dari Kawasan Penanti, Kawasan Air Itam, Kawasan Sungai Dua, Kawasan Batu Lancang. Baru saja saya sebut Pengerusi Jawatankuasa Kira-kira Awam baru saja masuk dalam Dewan ini untuk juga ditujukan kepada beliau. Saya memang berasa sungguh tidak berpuashati ketika dalam satu dua mesyuarat dan saya ingin membawa kepada perhatian Dewan dan juga Ketua-ketua Jabatan berkenaan, saya bukan nak mengkritik mana-mana ketua Jabatan iaitu Jawatankuasa ini ditubuhkan oleh Dewan Yang Mulia ini menjalankan kuasa yang diberikan Dewan Yang Mulia ini dan bermesyuarat bersidang sepertimana Dewan bersidang jadi dalam hal itu apabila jabatan-jabatan berkenaan dipanggil untuk menjawab soalan ataupun memberi penjelasan kepada Jawatankuasa ini hendaklah memastikan bahawa pegawai yang berkenaan atau pengarah jabatan berkenaan hadir di mesyuarat Jawatankuasa tersebut. Saya amat dukacitalah kerana dalam satu dua sidang Jawatankuasa pegawai yang dihantar tidak mengetahui apakah sebenarnya yang dikehendakki oleh Jawatankuasa Kira-kira Awam dan ini bukan menjadi tanggungjawab atau bukan menjadilah satu perkara yang sepatutnya diambil perhatian serius oleh Ketua-ketua Jabatan, Jawatankuasa Kira-kira bukanlah satu Jawatankuasa yang bersembang kita merupakan satu Jawatankuasa yang sangat penting dari segi demokrasi berparlimen untuk mengadakan satu

check and balance yang penting untuk keseluruhan sistem perwakilan, jadi saya memintalah supaya Ketua-kedua Jabatan yang ada atau yang hadir dalam Dewan ini mengambil perhatian serius mengenai mesyuarat Jawatankuasa Kira-kira Kerajaan, kita tidak mahu *junior officer* yang hadir yang tidak dapat memberi jawapan dan seterusnya mengendalakan dan melewatkan perjalanan perjalanan mesyuarat Jawatankuasa Kira-kira Awam atas Kira-kira Kerajaan Negeri.

Dato' Speaker, saya sudah banyak bercakap, banyak perkara telah dibawa dan saya berharap perkara-perkara yang telah dibawa untuk perhatian Kerajaan Negeri akan ditangani dengan seriusnya kerana kita semua orang yang serius sungguhpun sekali sekala kita bertegur, kita sekali sekala berjenaka, kita sekali sekala mendengar perkara-perkara yang terpesong sedikit tetapi kita memang serius dalam tiap-tiap perkara, dalam tiap-tiap hal yang telah kita bawa dalam perhatian Dewan dan untuk perhatian Kerajaan Negeri. Jadi Dato' Speaker, saya sekali lagi mohon menyokong Rang-Undang-undang Enakmen Perbekalan Tambahan yang telah dikemukakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Terima kasih.

Tuan Speaker

Ahli Kawasan Bertam.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi bin Hj. Abd. Rashid)

Terima kasih Dato' Speaker, saya sebenarnya hari ini tidak berhajat bercakap tetapi oleh kerana sahabat saya dari Padang Kota bercakap panjang dan oleh sebab semalam pun makan durian jadi dia pula bercakap panjang, jadi kena bercakap jugalah. Harap-harap dia boleh belanja durian malam ini.

Tuan Speaker

Dr. Hilmi banyak durian.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi bin Hj. Abd. Rashid)

Sebenarnya berkenaan dengan persoalan saya dalam PDC, sungguhpun dijawab oleh Y.A.B. Ketua Menteri pada petang semalam, ada dua, tiga kemusykilan saya yang tidak dijawab lagi jadi itulah sebab saya bangun sekali lagi untuk menerangkan kenapa dalam hati kecil saya masih teringat lagi masalah-masalah di PDC yang harus diperbetulkan. Contohnya, persoalan saya dulu ialah seorang pegawai di bahagian Usahawan Bumiputera yang menjalankan tugas-tugas usahawan menjadi penasihat kepada usahawan-usahawan Melayu Bumiputera dan baru-baru ini saya difahamkan bahawa beliau telah meletakkan jawatan lebihkurang dua, tiga bulan yang lepas dan jawatannya tidak diganti sehingga hari ini,

ini satu satu masalah yang besar kepada kami terutamanya saya sebagai wakil kepada setengah-setengah Bumiputera yang ingin berniaga, yang ingin sama-sama dalam harus perniagaan *hi-tech* tetapi dengan tiadanya pegawai-pegawai sebegini rupa kami akan menghadapi masalah sebabnya kami sebagai Wakil-wakil Rakyat tidak dapat menerangkan secara terperinci masalah-masalah cara-cara bagaimana hendak berniaga, bagaimana hendak buat *joint venture*, bagaimana hendak masuk dalam bidang-bidang teknologi baru. Jadi dengan adanya pegawai ini dapatlah menerangkan kepada Bumiputera-bumiputera yang ingin berkecimpung dalam perniagaan, juga dalam siri-siri lawatan-lawatan PDC, dalam siri-siri promosi PDC, dalam siri-siri lawatan kilang-kilang daripada luar negeri *the first person, the first organization* orang yang pertama mereka akan jumpa di Pulau Pinang ini ialah PDC, dia orang tidak akan jumpa ADUN, dia orang tidak akan jumpa pegawai-pegawai Bank, mereka akan jumpa PDC, jadi kalau mereka pergi jumpa PDC, PDC tidak dapat tunjuk kepada siapa yang akan berniaga, siapa akan *list-list* orang-orang yang ingin berniaga seperti *list-list* kepada perwakilan-perwakilan perniagaan Bumiputera, jadi dimanakah pelabur-pelabur asing ini akan berjumpa dan akan berjoint venture itulah masalah yang saya tengok daripada kejadian-kejadian yang diberi, cara perjalanan daripada segi polisi memang bagus daripada tahun 70an, daripada saya sekolah rendah lagi PDC sudah ada dan mereka telah menjayakan perbandaran di Bayan Baru kemudian di Seberang Jaya.

Ini semua *excellent work*- A plus kalau result dapat A plus Tuan Speaker, tetapinya bila mereka buka kawasan-kawasan ini, kita macam dulu kawasan Seberang Jaya dulu macam sahabat saya Y.B. daripada Telok Kumbar dulu dia biasa lalu di Bayan Lepas, kawasan-kawasan itu semua bendang, sekarang jadi kilang, kilang seperti *Seagate*, macam-macam lah nama *corporation* daripada US dia *everything* semua ada tetapi orang-orang disitu hari ini masih lagi ditaraf yang lama, kalau dulu depa jadi petani, hari ini mereka buat macam itu juga, kalau dulu depa tampung tayar basikal, hari mereka tampung tayar basikal, hak ini yang kami susah hati. Kita mahu hari ini sekurang-kurangnya kalau ada dahulu kerja petani, anak-anaknya pula boleh buka *bussiness*. Kita tidak nafi kata kalau 30 persen, 40 persen eksekutif Melayu yang balik *with MBA from US* ataupun *UK with double degree* dengan *engineering* yang bekerja dengan *Seagate* sebagai *Chief Executive Officer* kita tidak nafi itu. Itu semua ada tetapi kita hendak memperbanyakkan lagi usahawan. Inilah yang kita renong masalah, yang kita merayu kepada Ketua Menteri macamana nak tolong kita tidak boleh *high level* kalau kita *taking about high level taking* kita cakap kita hendak buat hantar *bussiness* ke Bangalore okay. *When we sells bussiness* ke Bangalore *joint ventre* kita *improve RMT* di Penang *thats allright* tak apa, itu kami tak gaduh *that policy carry on* tetapi yang masalah hari ini kita dok kalam kabut *high teck* dan peniaga contohnya usahawan di kampung saya katalah saya dari Kampong Permatang Manggis.

Contohnya usahawan saya boleh buat kilang plastik *on one step we are going high-tech* tetapi *on the other side some of the Bumi's businessman they are still doing plastic industry, cottage industry* buat skru, dulu skru kalau kita *company* besar-besar *multi-national* dia buat skru *1970's we are still doing that*. Kita hendak *supply vendor system* kepada Proton baru *start*. PDC sudah buat *high-tech*. Kita hendak tolong hingga di Medan jadi ini semua tidak *balance*, kalau boleh PDC punya itu kita tolong, kadang-kadang kita bukanlah tidak ada semangat, kita duduk di Penang, semangat apa, makan pun nasi kandar samalayah. Y.B. Padang Kota pun nasi kandar saya pun nasi kandar juga sama, dia makan daging, ikan dengan kacang lendir, saya pun sama juga, tetapi minta tolong supaya ada rasa kasihan sikit sensitif sikit, untuk hendak *pull up the Bumiputera* usahawan ini supaya naik atas.

Kita takut nanti 2020 kita *go high-tech automation allright* kita tahu *policy government* sekarang ini *one million investment they must spend about 55 thousand dollars in labour example* kalau dia *spend about 1 million dollars at least* mereka kena ambil lagi 18 orang pekerja, jadi adakah kita bersedia ini semua. Inilah yang saya rasa menjadi kerungsingan daripada ADUN-ADUN daripada luar bandarlah terutamanya macam-macam caranya hendak suruh PDC main peranan dalam menaikkan atau memberi peluang yang ada sekarang daripada segi *investment high-tech carry on* tetapi peluang ini yang kecil-kecilan ini yang hendak buat skru ini yang hendak buat kilang-kilang plastik ini yang ini kita kena *promote* juga.

Dato' Speaker saya harap kalaulah cadangan daripada Y.B. Padang Kota suruh bekerjasama bagus juga kerjasama ini cadangan yang baik tetapi saya cadanglah kalau PDC mahu bekerjasama kita boleh hantar General Manager daripada PDC pergi jadi *Ex-Officio* di PERDA, General Manager PERDA jadi *Ex-Officio* PDC, kita tukar, kita tidak payah tukar kerjasama itu kita ambil *The man who running on the show* pergi duduk di *each organisation and they know* kadang-kadang kita pun takut juga, kadang-kadang saya pun *agree* juga, kadang-kadang *will be duplication* bertindih kerja jadi industri yang tidak sama ataupun orang yang sama datang ke Penang kena jumpa dua *organization*, kena jumpa PERDA kena jumpa PDC. Kadang-kadang orang luar negeri kita kena jaga juga mereka bukan ada masa. Mereka datang ke Penang hanya ada 2 hari sahaja hendak jumpa *investor*, 2 hari sahaja hendak jumpa *government agency* kalau kita buat macam ini lagi bagus mereka pun tidak mahu kata *they spend half a day* di PDC Bayan Baru, *another day in Butterworth to see PERDA*.

Mereka pun tidak mahu, kita boleh *organize* jumpa sekali jadi saya harap pihak PDC boleh sensitif tentang perkara ini dan dalam ucapan saya yang lalu saya mengesyorkan supaya kita mengadakan *management audit* bukan tujuan tidak percaya atau tidak yakin kepada organisasi PDC tetapi dengan adanya *management audit* ini, kita tahu boleh jadi pegawai yang jaga berkenaan dengan usahawan sekarang ini tidak efektif, kita patut membesarkan jawatan itu, ataupun meninggikan gred kerja pegawai itu ataupun kita patut *abolish* buang jawatan itu, kita buat satu jabatan yang baru, jadi saya cadangkan pada pihak Kerajaan Negeri buat satu *management audit* bukan kata kita ragu-ragu dengan *management team* sekarang tetapi kita hendak tengok di mana ada *improve* bukan hendak cari kelemahan, kita hendak *improve lagi because PDC the world is outstanding* jadi contohnya baru-baru ini saya dapat soalan bertulis daripada Ketua Menteri dan terkejut juga dua pegawai pada tahun 1994 tetapi di dalam *private sector* dia panggil *assessment review, yearly review* dan didapati mereka dapat statik.

Dalam organisasi Kerajaan bila saya tengok satu pegawai yang mendapat keputusan statik, ini menggerunkan saya kerana kalau taraf pegawai daripada kumpulan II mendapat keputusan statik ataupun dalam senang perkataan *result* lemah jadi itu kita boleh fahamlah kadang-kadang mereka tidak mengikuti kursus-kursus *motivational courses* ataupun tidak mempunyai kursus-kursus yang terperinci tentang *performances* tetapi kalau satu pegawai profesional mendapat keputusan statik ini sangat merungsingkan dan itulah sebabnya saya menanyakan kepada pihak PDC sama ada mereka mempunyai satu program untuk pegawai-pegawai *Profesional Division One* sama ada menghantar untuk kursus-kursus *motivational* untuk hantar kursus-kursus kalau dalam 1994 dia tidak *perform*. Saya hendak tahu kedua-dua orang yang sama mendapat keputusan pada tahun 1995 dan 1996....(gangguan).

Tuan Speaker:

Y.B. Kawasan Bertam. Saya ingat tidak payah panjang-panjang perkara itu sebab telah disentuh. Yang Berhormat telah sentuh dalam perbahasan.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Ya, saya terpaksa,....maaf Dato' Speaker, saya menyentuh kerana tidak mendapat jawapan jadi saya harap kalau boleh mendapat jawapan.

Tuan Speaker:

Sedang diambil perhatian.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Dato' Speaker saya juga ingin membahaskan tentang ISO 9000. Kerajaan Pulau Pinang hari ini akan melancarkan satu sistem pentadbiran ISO 9000 saya harap dalam perancangan ini seperti jugalah seperti yang saya sebut dalam PDC, ini haruslah ditumpukan kepada pekerja-pekerja semua lapisan terutama sekali daripada Badan-badan di Pulau Pinang seperti PDC, PBA semua mesti melatih supaya terutama sekali kalau tidak pernah menghantar latihan untuk pegawai-pegawai di bawah Kumpulan II kita haruslah menghantar kepada mereka kursus-kursus bersesuaian supaya mereka faham sebabnya ISO 9000 ini, difahamkan saya tidak mendapat sebarang keterangan panjang, kita haruslah mempunyai visi untuk pembangunan yang lebih baik dan kita harus faham tentang *work flow* jadi kalau kita hanya menumpukan kepada pegawai-pegawai peringkat tinggi saya takut pada satu hari pekerja-pekerja di peringkat bawahan tidak faham dan kita tidak boleh menjalankan satu program yang efektif dan diharap badan-badan perbadanan-perbadanan yang ada di Pulau Pinang ini dapat membuat satu *budget* untuk menghantar pegawai-pegawai bawahan menghadiri kursus-kursus supaya mereka juga faham tentang apakah tujuan Kerajaan untuk menjalankan perancangan ISO 9000 dan saya harap kepada Ketua-ketua Jabatan memberi sokongan kuat kepada pegawai-pegawai mereka dan memberi *support* supaya mereka juga dapat memberi sumbangan yang lebih baik. Saya faham sangat kebanyakan pegawai-pegawai yang dihantar terutamanya pegawai-pegawai Persekutuan yang dihantar ke negeri Pulau Pinang adalah yang terbaik di kalangan yang terbaik.

Kami penuh yakin dengan adanya ISO 9000 ini Pulau Pinang akan menjadi negeri yang sangat efektif di dalam *machinery government* tetapi di sini cuma satu saja saya hendak cadangkan iaitu berkenaan di KOMTAR, Setengah orang *complaint* kepada saya mereka pergi ke KOMTAR dan naik ke atas itu kadang-kadang itu dia orang tidak tahu hendak pergi ke *department* yang berkenaan, saya cadang supaya kita mengadakan satu pejabat di tingkat 3 di mana semua jabatan boleh berada di situ, pegawai-pegawai ataupun pegawai-pegawai yang boleh menyelesaikan masalah pada orang ramai dan ini dapat mengelakkan daripada ramai pergi ke tingkat atas dan ada yang sesat dalam bangunan, ada yang tidak tahu hendak cari di mana, kalau boleh kita letak *liaison officer* di tingkat 3 itu bagi meyenangkan perjalanan tugas mereka dan kita dapat mengurangkan masa untuk mereka menyelesaikan masalah-masalah mereka.

Dato' Speaker saya ingin membahaskan berkenaan dengan perumahan di Pulau Pinang ini. Bukan perumahan kos rendah saya tengok dalam industri perumahan kos tinggi contohnya *luxury condominium* ataupun *high cost condominium* banyak *speculative* telah dibuat dikalangan pembeli. Kadang-kadang orang yang *genuine* hendak

beli contohnya *condominium* yang berharga RM150 ribu ke atas orang yang *genuine* hendak beli yang betul-betul hendak beli dan hendak duduk bila kita pergi tanya dekat *developers* sudah habis. Masalah perumahan kos rendah kita ada strategi, MMK Perumahan akan buat tetapi kita *overlook* dalam *luxury condominium* atau *high cost houses* kita pergi tanya, dia kata habis tetapi yang kita difahamkan setengah-setengah projek *the same buyer* orang yang sama membeli 3, 4 biji rumah untuk tujuan *speculative* dan ini akan menaikkan lagi harga-harga rumah yang tidak patut dinaikkan contohnya rumah kalau kondominium dalam harga RM170 ribu kalau kita pergi tanya sekarang, tidak ada tetapi kalau kita tengok *advertisement* dalam STAR rumah yang sama dijual sampai RM200 ribu lebih.

Oleh itu saya ingin mencadangkan rumah kos tinggi ini kita buat iklan dahulu siapa yang berhajat hendak beli, beri nama dan *deposit* kemudian baru kita bangunkan bangunan ini, jangan ikut *developer* buat dahulu di Bayan Bay atau di mana-mana Tanjung Bungah 20 tingkat baru *advertise* ini membahayakan kepada kita. Harga yang tidak sepatutnya mahal sebegini rupa kadang-kadang kondominium di Pulau Tikus sampai RM400 ribu, inilah orang yang betul-betul *genuine*, betul-betul hendak duduk tetapi tidak dapat rumah, mereka pun terpaksa sama-sama beli harga yang mahal, saya harap pihak Kerajaan dapat merenung perancangan dan kita tidak mahu di kawasan Bayan Bay, di kawasan Batu Feringghi, di kawasan Pulau Tikus semua rumah-rumah ini hanyalah untuk kondominium berharga antara RM250 ribu dan RM350 ribu dan kita tidak dapat membuat rumah kos rendah ataupun kondominium sederhana. Ini akan menjadikan masalah esok. Kebanyakan orang di sini mampu membeli rumah yang sederhana sahaja.

Dato' Speaker, saya juga ingin membahaskan berkenaan dengan masalah-masalah pertanian terutama sekali di kawasan luar bandar, oleh kerana sekarang ini tanah-tanah pertanian di kawasan saya luarbandar telah tidak disangka-sangka naik 1 ekar sampai RM80 ribu yang ditepi jalan, RM50 ribu yang ketengah sikit ini saya harap pihak Jabatan Pertanian ataupun IADP mengawal ataupun mengambil tindakan supaya tanah-tanah ini tidak disalahgunakan ini akan mendatangkan masalah kepada petani kerana IADP telah banyak membuat perancangan-perancangan untuk kebaikan petani dan dimana tanah-tanah ini digunakan untuk perumahan ini akan mendatangkan masalah daripada segi logistik kepada petani-petani di kawasan tempatan itulah saja ucapan saya Dato' Speaker, terima kasih. Saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli dari kawasan Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Terima kasih Dato' Speaker kerana membenarkan saya bercakap sehingga makan tengahari. Dato' Speaker, Yang terhormat Assalamualaikum warohmatullahi wabarohkatuh. Saya ingin turut serta dalam perbincangan Usul Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan Tambahan ini terutama apabila kita perlu memindahkan RM38,400,000 Peruntukan Wang Yang Disatukan kepada pembangunan. Saya kira kalau ada perubahan yang macam ini tentu ada sedikit kelemahan daripada perancangan. Dalam kita membuat perancangan sudah tentu kita ada *monitoring system*, kita ada *check and balance here and there* dengan izin dan dalam hal ini kita tengok rancangan kita diperingkat awal sudah terlari sedikit sebab itu kita terpaksa pindahkan wang ini. Saya belajar sedikit sebanyak mengenai *decision making*, pertama kita kena set kita punya objektif dan matlamat kemudian kita *decide* dan laksanakan kemudian kita *monitor* dan cari alternatif dan sekarang sampai ke peringkat cari alternatif. Kita menyedari Dato' Speaker Pulau Pinang amat kekurangan bahan-bahan aset yang menguntungkan ini. Sebenarnya pelabuhan dapat dekat *federal*, lapangan terbang pun dapat dekat *federal*, tol pun dapat dekat *federal*, JPJ pun hantar pergi Kuala Lumpur. Kebanyakan sumber negeri Pulau Pinang di bawa ke Kuala Lumpur, yang ada Y.B. Batu Uban mengangguk sama ada dia mengangguk kepada saya tanda setuju tidak tahulah. Pelancongan dan industri, itu kita punya dan kita kena gunakan kemudahan ini sebaik mungkin, *maximize* kan segala aset kita. Kalau kita ikuti perbicaraan daripada Telok Ayer Tawar kelmarin, kita kurang memanfaatkan kita punya harta di Pulau Pinang ini. Saya hendak cadangkan Dato' Speaker pengalaman saya merentasi ke beberapa negeri tol yang PLUS kutip di Sungai Juru dan di Sungai Dua itu kita *demand* 50% untuk negeri. Masuk ke utara 50% beri kepada Penang, masuk ke selatan 50% beri kepada Penang, pasal apa PLUS hendak ambil semua? Kalau tuan-tuan pergi ke Amerika masuk satu negeri dia ambil dia punya tol, masuk satu negeri dia ambil dia punya tol. Kita cadangkan kalau tidak pun 100% sudah tentu tidak 100% *a certain percentage we tax them* kita tidak boleh lepas begitu sahaja dan kalau boleh kita *demand* 50% *well and good* kalau tidak kita turun 40%, 30% atau 20%....(ketawa), tetapi kalau hendak lepas kosong tidak sekali. Saya cadangkan Dato' Speaker itu adalah langkah pertama untuk menambahkan hasil negeri Pulau Pinang.

Saya seronok dengar Y.B. Telok Bahang mengatakan tentang pembangunan *airport*, pembangunan kargo kita yang hendak dibesarkan, hendak tambah lagi tempat *repair* kapal terbang dan sebagainya. Saya hendak tambah lagi Dato' Speaker, kita adakan program Kelab Penerbangan Pulau Pinang diperhebatkan. Kelab Penerbangan dan *repair craft* ini saya ingat boleh mendatangkan hasil yang lumayan. Saya ada kawan di Kuala Lumpur kerja dengan AIROD, AIROD mendapat keuntungan yang paling istimewa sekali. Dia kata di Penang pasal apa

tidak aktif? Saya kata tidak tahulah barangkali Yang Berhormat kita kurang perhati hal itu tetapi lepas ini mungkin kita memanfaatkan bidang itu kalau tidak pun dapat *second airport*, *airport* yang sedia ada antara yang terbaik di dunia. *Airport* Pulau Pinang antara yang terbaik di dunia. Kalau tuan-tuan sedia arif dia turun dia *direct* dari laut dan naik melalui laut tidak macam *airport* Kuala Lumpur yang terpaksa turun macam ini dan naik macam ini. Hong Kong *airport* pun teruk dia turun macam ini.....(gangguan), siapa yang tidak biasa tidak tahulah saya biasa turun di Hong Kong *airport* saya sendiri rasa kecut perut macam hendak keluar, tetapi *airport* Pulau Pinang antara yang terbaik di dunia ini saya akui. Kita memanfaatkan *airport* ini sebaik mungkin, kalau perlu kita perluaskan kita perluaskan dia punya *runaway* kalau tidak dapat *airport* nombor satu tetapi maaflah Y.B. Telok Bahang nanti dia kata hendak ambil tanah dia pula.

Dato' Speaker, saya baru balik dari Kuantan untuk lobi SUKMA. Antara yang kerja kuat untuk menjayakan SUKMA ialah yang sedang bercakap ini.....(ketawa). Kita rasa bangga dan kita berjaya meyakinkan negeri-negeri lain untuk menyokong hasrat kita menjadi tuan rumah SUKMA 2000. Kita semua pakai *T Shirt* 2000 hari ini tidak bawa. *T Shirt* 2000 tunjuk pada semua orang bahawa kita punya sistem perhubungan yang terbaik, kita kata *one stop flight from Kuching to Penang one direct flight*, kita hendak kata *one direct flight* yang lain tidak berani kerana belum lagi, selepas ini Ketua Menteri boleh uruskan Kuching-Kota Kinabalu-Penang, Kuantan-Penang, Terengganu-Penang, Kota Bharu-Penang dan sebagainya kerana hendak pergi ke Kuantan terpaksa ke Kuala Lumpur *brake gearing* ambil lagi satu flight ke Kuantan jadi kita hendak yakin kita punya perhubungan yang terbaik kita masih boleh ketengahankan hujah itu kerana kita hanya berjaya Kuching-Penang sekarang kita cadangkan supaya diperbanyakkan *direct flight* yang macam ini supaya kita menyambut SUKMA 2000. Untuk SUKMA 2000 saya baca *press statement* hari ini Dato' Speaker, Ketua Menteri sudah *ready* semua jawatankuasanya, saya rasa kita kena pergi melawat bagaimana orang bekerja Olimpik di Atlanta....(ketawa), tengok cara mereka punya pengurusan kemudian dan yang beri lobi dia *priority list*....(ketawa), kita pergi tengok macam mana pengurusan Olimpik di Atlanta supaya kita boleh balik menjayakan SUKMA sebaik mungkin.

Dato' Speaker saya diantara orang yang paling vocal dalam PAC. Saya membicarakan tentang kuarters-kuarters Kerajaan yang dahulu saya pernah bercakap dalam Dewan ini dan tindakan telah diambil, saya ucapkan terima kasih apabila kami menyoal pegawai-pegawai yang berkenaan yang menguruskan hal-hal kuarters di Pulau Pinang rupanya tidak diseragamkan jadual pendawaian, dia tidak mendawai kuarters Kerajaan *for a certain time* sampai 30 tahun tidak pernah mendawai semula, jadi saya kira kita kena ambil tindakan tentang hal ini sekiranya kita perlu mendawai semula, dawaiilah, kalau kita perlu cat, catkan, yang

saya tahu 5 tahun sekali kita cat kuarters tetapi kita tidak mengambil langkah itu. Sekarang kita sudah mengambil tindakan, kita telah ada kuarters banyak di Weld Quay untuk *staff-staff* atau pegawai-pegawai kita tetapi kita memindahkan orang ini kuarters yang sedia ada kita tinggal jadi sarang maksiat di sepanjang Burmah Road, dan di tempat kami di Bukit Mertajam di atas Bukit Pegawai Daerah itu ada dua bilik rumah besar yang kosong hingga ke hari ini. Pejabat Daerah Bukit Mertajam yang terbakar dua tahun yang lalu masih macam itu dari dulu sampai sekarang. Orang tanya saya, Cikgu dia orang tidak tahu buat kerjakah? Saya kata bukan tidak tahu, lambat, *pull down* tarik turun Dato' Speaker, kuarters-kuarters yang tidak guna tarik turun dengan serta merta kalau tidak boleh turun saya cadangkan dipagarkan. Saya difahamkan SUK sudah pagar kalau tuan-tuan lalu dan tengok sudah pagar, Yang Berhormat ini yang mencadangkan....(ketawa), tetapi *press* tidak mahu bubuh nama Cikgu Daud Taha. Kuarters-kuarters Kerajaan dianggap satu organisasi pentadbiran daripada kita, kena jaga dan jangan di tinggalkan macam itu. Pejabat yang berkenaan sila ambil tindakan segera dan kalau boleh dipagarkan semula dikemaskan supaya jangan orang masuk. Kalau perlu ada pengawal letak pengawal di sana. Kalau kita tidak ambil tindakan segera orang akan tuduh kita tidak cekap.

Dato' Speaker, kita mempunyai anugerah Tuhan yang istimewa di Pulau Pinang. *You name it we have it.* You cakap laut kita ada laut, sungai kita ada sungai, pulau, kita ada pulau, banyak lagi harta dan khazanah Pulau Pinang yang kita boleh kita manfaatkan. Saya cadangkan kita banyakkkan marina-marina macam dekat dengan Padang Kota kita boleh buat lagi 10 macam itu, 20 yang macam itu kita boleh buat *floating restaurant* macam saya tengok di Belanda. Semua sungai-sungai itu ada restoran, feri-feri yang buruk-buruk duduk tengah laut itu buat restoran, kita boleh buat jeti tengah laut tempat orang beristirehat dan memancing malam-malam. Boleh kita gunakan jeti-jeti itu sebagai tempat makan dan persiaran malam-malam, petang-petang orang seronok dan cara menarik memanfaatkan sungai dan laut. Kita banyak sungai, kita buat Ampang Jajar kita blok jadi sungai tidak dapat digunakan. Kita sayanglah sungai kita, sudahlah tidak dapat digunakan, pengotor sehinggakan tidak ada ikan di Sungai Perai, tidak ada udang di Sungai Dua, udang harimau ada di sana....(ketawa), udang galah di Sungai Dua sudah berkurangan banyak walhal itu adalah hasil orang kita.

Dato' Speaker saya tidak pernah sampai ke Pulau Sentosa lagi di Singapura. Saya dengar cukup indah dan Y.B. Rashid kalau hendak memajukan Pulau Aman buat macam itu, buat sesuatu yang boleh menarik orang. Kita di Pulau Pinang tidak ada satu yang besar Dato' Speaker seperti kata Y.B. Telok Ayer Tawar seperti akuarium di Langkawi itu saya tengok terkilanlah Pulau Pinang kita tidak ada satu benda yang macam itu. *Do something very big* macam Yang Berbahagia Tun Lim Chong Eu buat zaman setengah-setengah Yang Berhormat ini membuat

KOMTAR, *people laugh* ada juga setengah orang akan bercakap, *we do something big*, buat sesuatu mungkin kita buat Padang Kota itu kita buat satu *tower* tinggi macam Alor Setar punya macam di Kuala Lumpur buat *tower* tinggi *highest structure in the.....world* tidak bolehlah.....(ketawa) itulah saya cerita dekat Profesor saya, saya kata kita hendak buat satu *bridge* yang *Third longest in the world*, dia kata *is it above the water? that we did in 1920, I thought you do underwater, I kata underwater I will talk* in Dewan Negeri Profesor, rupanya Y.B. Telok Bahang sudah beritahu kita akan adakan macam itu terowong dan satu lagi perhubungan jambatan daripada Tanjong Tokong ke Telok Ayer Tawar. Ini adalah perkara-perkara yang boleh menarik orang ramai ke Pulau Pinang.

Feri Y.B. Dato' Speaker dan Ketua Menteri adalah *number one in Penang*, orang cakap feri di Penang, *number two Hong Kong, number three New York*, feri tidak ada tempat lain. Feri kalau Yang Berhormat lalu dia bagi *priority*, tetapi *priority* pun kadang-kadang sampai setengah jam tidak sampai lagi. Kelmarin sudah ada orang bercakap, bangunan feri lama yang runtuh itu buat apa dibiarkan begitu sahaja, *pull down* tarik turun, saya tengok.....(ketawa). Perancangan yang tidak kemas. *Pull down* kalau tidak kemaskan supaya boleh dimanfaatkan sebab dia laluan masuk. Bila orang masuk ini dia panggil *first impression* macam Y.B. Speaker dahulu semasa mula-mula hendak perkenal orang, kita pun *first impression* pakai segak bukan main. *First impression is very important*. Semasa saya jadi cikgu dahulu kalau masuk melulu macam orang kampung, budak-budak tidak perhati kita masuk macam Profesor.....(ketawa) baru orang *respect*.....(ketawa) budak-budak pun seronok macam ini *first impression in Penang is*, satu Juru punya *top*, Penang tidak dapat kosong *second impression the feri*, feri macam itulah dahulu yang naik di atas tidak pakai, sudah 5 atau 6 tahun, 10 tahun, *thirdly railway station*.

Y.B. Padang Kota sudah beritahu sudah, kalau saya bagi tahu sekali lagi tentu orang marah pula kemudian *airport* kemudian mana lagi? hendak masuk jeti barangkali kalau kapal masuk. Tetapi *impression shop*, tengok Lapangan Terbang Bayan Lepas Dato' Speaker, tukar nama itu Lapangan Terbang Tun Hamdan.....(ketawa), semua orang tukar nama lapangan terbang sekarang, turun di Kuala Lumpur Lapangan Terbang Sultan Azlan,....(ketawa), Sultan Abdul Aziz.....(ketawa), saya hendak *test* sahaja Dato' Speaker, setengah orang hanya angguk sahaja tetapi lena, ada setengah yang buka mata tetapi tempat lain, Lapangan Terbang Sultan Abdul Aziz, Lapangan Terbang Kennedy di Amerika.....(ketawa).

Tuan Speaker:

Lapangan terbang David.....(ketawa).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Tetapi saya hendak beritahu yang itulah....(ketawa), *first impression is very important* jadi kita kena jaga ini kita boleh dapat kita boleh *tact all this sources* untuk negeri Pulau Pinang. *Pulau Pinang has all the potential* seperti yang saya kata tadi *but we have not exploited to the maximum we have many more years long way to go* kata Y.B. dari Machang Bubuk tadi.

Y.B. Dato' Speaker, saya kebetulan berkelulusan dalam bidang perpustakaan dan bukan kecil-kecil punya lulus tinggi. Satu daripada kelemahan perpustakaan kita yang dahulu saya kesempatan komen yang sebenarnya perpustakaan awam yang dibina di Seberang Jaya sekarang sedikit sebanyak datang daripada orang yang bercakap ini....(ketawa). Dato' Speaker, perpustakaan tidak boleh kita ada di *second or third or 4th. storey* tidak boleh. Perpustakaan mesti *down ground* seluruh dunia semua *down, underground* daripada *ground* ini naik(ketawa) *underground* mesti ada *second low level* tetapi tidaklah macam di Dewan Sri, dia tidak boleh menjamin, tidak boleh menarik orang okay *now we have already improved*. Kita akan bangunkan sebuah perpustakaan awam di Seberang Jaya dekat rumah saya itu dan kita harap akan berjaya dibangunkan dalam masa yang singkat dan beberapa lagi yang saya sebut dalam ucapan saya hari itu menunjukkan kepekaan Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk kita menggerakkan rakyat kita mendapat sebanyak mungkin maklumat untuk memajukan negeri.

Saya ucapkan ribuan terima kasih cuma kalau boleh perbanyakkan van perpustakaan bergerak ke kampung-kampung. Mula-mula saya cadangkan van itu kita dapat beli sebuah, kemudian naik 2 buah. Cikgu Daud ini Lembaga Pengarah, Lembaga Pengurus Perpustakaan Awam kemudian sekarang ini ada lebih kurang 4, tidak cukup kita kena perbanyakkan, kata Y.B. dari Padang Kota perpustakaan di dewan ini sebabnya di negeri lain bukan di Dewan ini, di semua *office*. Di *office* Y.B. sudah tentu ada, di *office lawyer* ada, di *office doktor* ada, di *office* Jabatan-jabatan ada, kita tidak ada dan kalau tuan-tuan *study* tengok cadangan untuk mengadakan perpustakaan di semua kilang-kilang datangnya daripada orang yang sedang bercakap....(ketawa). Di kilang-kilang perlu kita adakan *reading corner* kalau tidak pun dapatkan satu bilik untuk dijadikan perpustakaan, baru kita dapat menggerakkan sebanyak mungkin, di sekolah-sekolah kena dipergiatkan, di dewan-dewan persatuan-persatuan perlu dipergiatkan atau ditubuhkan bilik-bilik bacaan boleh kita gerakkan orang untuk terus membaca.

Dato' Speaker, di hadapan rumah saya di Seberang Jaya tiap-tiap malam Ahad ada *racing* motosikal cukup hebat pertandingan dan perlawanan motosikal ini, barangkali kita Kerajaan Negeri *you cannot*

beat them, kita *join them*, maknanya mereka ini mahu tempat untuk racing, jadi dicadangkan Pulau Pinang ada satu tempat untuk dia dibuat macam di Batu Tiga di Selangor di panggil tempat perlawanan motor, perlawanan *racing* yang secukup-cukupnya, kalau dia jatuh lepas itu pun tidak apa kerana di tempat itu, senang dia sudah tahu dia hendak jatuh, di depan rumah dia tidak peduli sesiapa hari-hari. Sebenarnya kita tidak memberi ruang kepada mereka untuk menonjolkan kebolehannya. Kalau ada macam di Batu Tiga di Selangor itu di Penang *I think it will be good* tetapi Y.B. Telok Bahang buat macam itu pun bagus, dia kata orang yang kena *fine* kena *attend* kursus, tidak *attend* kursus bayar *fine* RM300.00 itu dia sampai 5000 orang *attend* kursus, sekali lagi Y.B. dari Telok Bahang, sesiapa yang melakukan kesalahan jalanraya *attend* kursus dapat tanah sekeping lagi ramai....(ketawa) orang bertambah lagi, apabila *excuse* dia daripada bayar *fine* dia datang ramai kita beri lagi galakan pada dia, bagi motor sebiji suruh dia *race* lawan tengok....(ketawa) pasal rupanya orang kita ini lagi kita *test* dia lagi dia mahu *react*, jadi ini penting bagi kita adakan satu gelanggang yang macam itu di Pulau Pinang.

Dato' Speaker, saya ingin turut serta dengan Y.B. dari Padang Kota untuk membicarakan sedikit sebanyak tentang PDC dan PERDA. Dato' Speaker, saya antara orang yang terawal dalam Dewan ini. Saya antara orang yang tertua walaupun tidak lama....(ketawa). Saya kalau bekerja dengan Kerajaan akan berpcen dalam masa yang singkat, jadi Dato' Speaker kalau pcen pun pcen kerja sahaja, yang lain tidak....(ketawa). Dato' Speaker, saya ada bersama dalam Konvensyen pertama yang mengusulkan penubuhan badan seperti PKNS, PKNJ, PKNP, saya diantara orang yang mengusulkan. Ini adalah ikutan daripada 13 Mei untuk merombak semula masyarakat kita supaya bumiputera dapat diberi tempat dalam pembangunan yang begini hebat, jadi PDC sebenarnya ditubuhkan untuk membantu bumiputera *intotal* tidak ada setengah, tidak ada 30% *intotal*, Kerajaan Negeri menjaga hal Kerajaan Negeri, PDC menjaga hal bumiputera, rupanya *something happen in Penang* dia punya pergerakan tidak selari macam itu dia tidak selari macam di Kuala Lumpur ataupun di tempat lain, cuba tengok di Kuala Lumpur, di Selangor, bandar Shah Alam, di Dato' Keramat seluruh Datok Keramat, di seluruh Selayang macam ini ditubuhkan PKNS, PKNPP, itu sebenarnya tujuan asal tetapi *somewhere we went wrong, it's okay*, sebab itu ditubuhkan PERDA tetapi PERDA ini *Federal, State has to do something, so PDC in the state is not running as it is that why* orang dalam *in this* pun *something, somewhere not in good alignment*, perbetulkan *alignment* ini. Inilah yang dikatakan satu rasa sentuhan daripada bumiputera tentang PDC itu sahaja kerana PDC *is all out to make money* tidak lain tidak banyak menekankan hasrat dan ingatan awal penubuhannya tetapi tidak apa apabila sekarang kita boleh *joint* dan kata Y.B. dari Bertam kita ambil *General Manager* jadi *Ex-Officio* di sini dan *General Manager* jadi *Ex-Officio* sana. *I will appreciate that* jadi PERDA pun saya boleh masuk sekarang saya jadi Lembaga Pengarah PERDA

saya boleh masuk sekarang di PDC, kita tengok macam mana *expertise* PDC membantu PERDA dan *expertise* PERDA membantu PDC, paling *complimentary supplementary* tetapi kalau yang dikatakan tadi oleh Y.B. Padang Kota kita *lease* kepada orang itu perkara biasa, PDC pun *lease* beribu-ribu ekar di Seberang Jaya, SUNWAY habis PDC bagi dekat SUNWAY tidak ada satu perkara yang aneh, cuma pengawasan dia setakat mana, *let's see now* setakat mana SUNWAY boleh membantu bumiputera di Seberang Jaya *starting of with 380 thousands dollars per unit* naik RM 450,700, 1.3 juta sebuah di *corner lot* how can bumiputera hidup ini? Hal ini orang bising, dia kata dia tidak tengok SUNWAY, dia tengok PERDA, dia tengok PDC, *it should be a PDC* sekarang. Y.B. ini membawa cerita keluhan orang bawah.

Tuan Speaker:

Penjelasan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Belum habis.

Tuan Speaker:

Belum habis. Tidak bagi.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Untuk pengetahuan Dato' Speaker PDC juga, memajak tanahnya kepada orang lain tetapi di Bayan Bay, seperti Padang Golf di Seberang Jaya dia pajak kepada orang perkara biasa. PERDA dalam proses itu bergerak dengan PDC, tetapi mulai sekarang kita usaha untuk berdiri sendiri, kita akan majukan sendiri semua tanah Kerajaan mulai daripada Kerajaan baru dan pemerintah baru termasuk orang yang sedang bercakap di sini, betul tidak.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Penjelasan, terima kasih ahli kawasan Penanti saya tidak mempersoalkan mengenai penswastan atau pajakan tanah pada mana-mana pihak tetapi seperti kata ahli Penanti Y.B. telah menjawab soalan yang dibawa oleh Y.B. sendiri bahawa tujuan pajakan itu hendaklah membantu Bumiputera telah dijawab oleh Ahli Kawasan Penanti sendiri. Adakah pajakan tanah-tanah Perda itu membantu Bumiputera itu saya mengulangkan soalan itu kepada Y.B. Ahli Penanti untuk dijawab sendiri, tidak payah jawab dalam Dewan ini atau jawab lepas Dewan nanti, atau makan tengahari nanti *you* belanja kita makan, kita cakap diluar.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Kerana ketua dia ada, esok dia jawab....(ketawa). Saya teruskan dengan yang lain saya kebetulan Dato' Speaker menjadi guru selama berkhidmat dengan Kerajaan sebagai Pegawai Pendidikan, selama 33 tahun di Jabatan Pendidikan selama 15 tahun sebagai Pengetua 2 tahun 3 bulan, sebelum diminta untuk meletak jawatan dalam tempoh setengah jam bertanding Pilihanraya. Dato' Speaker, saya amat arif tentang hal-hal sekolah terutama PIBG yang ditubuhkan oleh ahli kawasan Padang Kota, PIBG sebenarnya amat membantu pihak sekolah tetapi tidak dapat membantu dari segi fizikalnya kerana keanggotaan PIBG itu terdiri dari orang-orang yang bekerja, budak-budak sekolah dia datang setakat mana sekolah boleh *control*, dia buka pintu, dia tutup pintu itu saja, jadi kena bersama dengan ibu bapa sebenarnya, PIBG *cannot help much* PIBG boleh membantu, tetapi ibubapa boleh menolong sepenuhnya, buat macam mana kita telah tubuhkan *bridged commity* di sekolah tetapi tidak boleh berfungsi, sekarang boleh pihak Kerajaan kalau hendak tolong kita tubuhkan badan yang disertai oleh Pejabat Pendidikan Daerah, Polis daripada Pejabat Daerah, guru-guru dan sebagainya kita adakan *kind of skuad* yang kita pergi ke setiap tempat yang dapat laporan, kita pergi ke tempat itu dan kita bawa balik, tetapi akhir-akhirnya tidak dapat selesai juga kerana budak-budak ini bukan masalah *criminal* tidak ada, bawa balik ke sekolah *sit down next ten minutes* dia cabut pulak, kalau itu dari segi disiplin kalau dari segi keselamatannya begitu juga, orang masuk bebas di sekolah, tidak bebaspun kerana dia *parent*, dia ibu bapa, dia masuk sekolah, jadi kita tidak tahu, kita siapkan *guard* macam Yang Berhormat dari Tanjung Bungah sebagai PIBG sekolah *Penang Chinese guard* itu tidak boleh *control* semuanya, akhir-akhirnya dia balik kepada ibu bapa yang boleh membantu pihak sekolah. Kalau PIBG dapat kita wujudkan gabungan di peringkat daerah seperti Y.B. Padang Kota kata buat di Georgetown ini cantik sekali, bolehlah ramai sedikit keanggotaannya, penyertaanya, yang boleh memberi kesan kepada hal-hal disiplin sekolahnya.

Dato' Speaker, Tuan-Puan sekalian saya menyentuh sedikit tentang saranan daripada Padang Kota tadi iaitu hal PAC yang.....(gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Ini jawab bagi pihak EXCOkah, jawab.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Tidak saya jawab kerana saya ahli PAC saya hendak cadangkan dalam Dewan ini perjumpaan dengan Ketua-Ketua Jabatan kita cadangkan yang akan diadakan perlu dihadiri sendiri oleh Ketua Jabatan. Kita akan adakan satu pertemuan, kita harap semua Ketua Jabatan berjumpa, kita

tidak mahu wakil, jadi kita dapat bertemu baru kita dapat bekerja dengan lebih *efficient* sebenarnya Dato' Speaker Dewan Yang Mulia ini tidak ada pertemuan dengan *head department* sekalipun tidak ada kecuali dalam Dewan ini yang tidak diwakili setengahnya diwakili oleh setengah *head department*. Jadi kita ada satu program yang kita akan himpun semua *head department* di satu tempat, bertemu muka dengan Yang Berhormat-Yang Berhormat. Pagi tadi saya baca Dato' Shahidan, Menteri Besar Perlis buat satu kumpulan Yang Berhormat semua dia berjalan keluar *meetings the people session*, inipun satu cadangan yang baik, di Penang kita boleh buat kita kumpul 5, 6 orang kita pergi satu tempat kita buat *meet the people session, every saturday* dalam *paper* ini hari, Dato' Shahidan buat, jadi saya cadangkan benda itu boleh kita jalankan di negeri Pulau Pinang.

Dato' Speaker, masa makan sudah tiba....(ketawa), kerana masa mengganggu saya, tidak saya boleh teruskan lagi 2 jam....(ketawa). Dato' Speaker saya berhenti di sini dengan ucapan ribuan terima kasih banyak kepada semua dan pegawai-pegawai Kerajaan kerana kecemerlangan pencapaian kawasan ekonomi Pulau Pinang 12% melampaui pencapaian Malaysia adalah satu perkara yang kita patut bangga, namun demikian macamana baik sekali pegawai Kerajaan melibatkan diri dalam hal-hal pentadbiran negeri ini sebenarnya yang lebih baik ialah yang Dewan ini yang kami buat dasar, terima kasih.....(ketawa).

Tuan Speaker

Terima kasih ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan untuk makan tengahari sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.10 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 2.50 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula dengan perbahasan. Ya sudah berdiri pun, di jemput Ahli Kawasan Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya bangun disini untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan tambahan yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Berhormat Ketua Menteri. Jadi Dato' Speaker, setelah mendengar penjelasan daripada Ketua Menteri tentang

duit yang perlu dikeluarkan daripada tabung untuk dibangunkan di Pulau Pinang sebanyak RM38 juta. Jadi saya percaya RM38 juta adalah satu jumlah yang kecil kalau dibandingkan dengan sebuah negeri yang begitu pesat dalam pembangunan. Jadi apa yang dibangkitkan daripada DAP itu tadi, tidak payah kita bahas panjang-panjang, oleh kerana RM38 juta ini *is very minimum* untuk digunakan khas kepada pengundi-pengundi dan juga rakyat-rakyat Pulau Pinang dan ini saya menyokong di atas ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri. Cuma ada banyak perkara yang saya cakap dan saya cuba ringkaskan yang mana saya percaya banyak lagi orang lagi yang hendak bercakap seperti Y.B. Daud Taha kata tadi *short and sweet*, yang pertama dalam perbelanjaan itu saya rasa Kerajaan Negeri harus peka dengan masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat-rakyat seperti banjir, jalanraya dan dari segi koordinasi di antara sesuatu jabatan, yang kedua ialah perbelanjaan juga harus ditumpukan kepada program-program atau projek-projek untuk membangunkan Negeri Pulau Pinang. Jadi tidak mahulah sebagai wakil rakyat di tempat masing-masing masalah, demi masalah akan bertimbun dan kalau kita toleh ke belakang kita akan tengok *back log* yang begitu banyak dan tiap kali hujan saya rasa di kawasan-kawasan wakil rakyat yang ada masalah banjir tidur tidak lena pasal hendak dengar telefon berbunyi. Telefon asyik berdering, kali pertama mesti kena hentam, ini sudah menjadi kebiasaan, jadi kita harap Kerajaan kena tumpu banyak kepada menyelesaikan masalah-masalah rakyat yang selalu kita bangkitkan dalam Dewan Persidangan Yang Mulia ini.

Dato' Speaker, tentang alam sekitar banyak dipertikaikan dan saya tidak mahu ulas begitu panjang tentang apa yang telah dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat, di sini yang pelik sekali ini tentang portfolio, portfolio yang dipegang oleh wakil daripada Sungai Dua, Sungai Acheh. Sungai Acheh kerana saya rasa portfolio Pertanian dan Alam Sekitar begitu beza sekali seperti antara a dan z. Satu portfolio yang tidak ada berkaitan langsung. Yang harus kita pertimbangkan dan mengkaji semua bagi menyenangkan kerja daripada wakil dari Sungai Acheh untuk menjalankan tugas beliau. Contohnya alam sekitar yang paling dekat sekali ialah portfolio bahagian Kerajaan Tempatan yang saya rasa ada berkaitan dengan masalah alam sekitar, dan ada juga berkaitan dengan portfolio JKR, tetapi JKR begitu panjang, banyak bidang harus di uruskan, jadi kita perlu portfolio yang berasingan.

Jadi saya cadangkan di dalam masa yang akan datang jikalau Ketua Menteri hendak merombak kabinet, ini cadangan daripada saya, supaya portfolio ini disatukan untuk memudahkan seorang ahli wakil rakyat menjalankan tugas beliau sebagai Ahli EXCO. Contohnya baru-baru ini saya mendapat maklumat kebanyakan perbangunan- pembangunan yang berlaku di kawasan Pulau Pinang selalunya, kerja *earth work* dijalankan, selepas dijalankan baru dapat surat daripada JPS mengatakan suruh *check* JPS perlu kelulusan atau tidak. Tetapi saya rasa tidak boleh salahkan JPS.

Disini saya ingin memuji kecekapan dan *efficiency* daripada Encik Liew sebagai Pengarah JPS kerana selalu peka dengan banjir walaupun peruntukan begitu kecil dan beliau sendiri tidur tidak lena dengan pegawai-pegawai beliau yang begitu peka dan memberi pertolongan kepada kami wakil rakyat. Itu saya rasa bangga terutama sekali kawasan saya di Balik Pulau, bila kita panggil pegawainya bila masa pun dia datang, tidak ada masalah dengan dia, ini saya bagi pujian yang begitu tinggi.

Satu lagi tentang bangunan yang akan datang iaitu *that mean short term and long term planning* dalam *long term planning* yang pertama saya hendak tekankan di sini ialah tentang golongan belia. Golongan belia seperti yang telah dikatakan oleh Y.B. daripada Bukit Gelugor banyak masalah dan Perdana Menteri sendiri telah mengisytiharkan bahawa masalah belia adalah masalah yang paling ketara dan menjadikan agenda yang pertama perbincangan dalam kabinet. Baru-baru ini kita mendengar penerangan daripada EXCO Belia mengatakan akan diwujudkan satu unit, unit apa itu Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Abdul Rashid bin Abdullah):

Unit Komando.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Bukan unit Komando, unit apa... satu unit di sekolah untuk mengatasi masalah-masalah seperti bohsia, bohjan dan lain-lain lagilah. Cuma pengalaman saya dalam belia, kursus atau apa-apa program hendaklah kita rancang dengan teliti. Berkenaan dengan belia ini saya berpengalaman sekali, kadang-kadang mengadakan kursus hanya melepaskan batuk di tangga, yang hadir kursus ialah orang yang aktif dalam belia. Selalu begitu yang kita tengok, kita anjur kursus, pengerusi belia datang, kawan ini datang, kita tengok hanya muka itu sahaja tidak berubah tetapi di kampung tidak ada orang yang datang, jadi saya cadangkan di sini belia hendaklah mengalihkan program-program khas kepada tempat-tempat yang bermasalah. Contohnya seperti yang telah disarankan oleh Ahli daripada Penanti, kalau kumpulan motosikal yang berminat adakan satu *grand prix* yang tidak rasmi, kalau dia hendak terjun, *accident*, patah kaki, tempat itu dia patah kaki, senang ambulan tunggu, senang Polis disitu buat laporan, tidak perlu Polis hendak lari ke merata tempat. Jadi ini harus kita tukar.

Contohnya program-program di peringkat daerah pun yang mana belia kita minat, kita kena anjurkan seperti sekarang ini. Saya mengalami satu *experience* apabila saya menganjurkan ekspedisi tidur dengan orang

asli dan saya dapati orang-orang kampung ramai berminat. Belia-belia yang rambut panjang semua ikut sekali, jadi belia-belia ini kena ambil kesempatan dan patut bekerjasama dengan jabatan-jabatan yang lain seperti Jabatan Agama Islam, Jabatan Pendidikan, bila mengadakan program seperti berikut panggil wakil-wakil atau *expertise* daripada Jabatan-jabatan sekali ikut rombongan ini dan dalam rombongan itu boleh kita bagi *lecture*, bagi satu *brainstorming* yang kita harap boleh menukar fikiran anak-anak muda. Jadi saya rasa program itu mesti kita kekalkan Yang Berhormat, kalau tidak kita *spent* berbilion-bilion tidak ada berkesan langsung, dan kenalah berkoordinasi di antara jabatan-jabatan sampai tahap yang boleh orang kata tidak ambil kisah, awak buat program panggil orang aku, aku buat program panggil orang awak, sampai ke tahap itu kita mahu.

Matlamat kita adalah satu iaitu untuk mewujudkan masyarakat yang membangun bukan hendak wujudkan sekadar bangunan yang tinggi tetapi masyarakat selekeh, kita kena *reverse* balik kita punya program dan saya percaya perbelanjaan itu hendaklah kita guna secara yang betul-betul bermanfaat. *We don't go for glamour*, jangan *go for glamour* dan kadang-kadang kita kena jimat wang kita untuk benda-benda yang kita anjurkan sekadar hendak bagi orang atas nampak kita bagus, kita rajin buat kerja. Ini soal kemudian, tetapi pokok pangkal tanggungjawab yang telah diamanahkan oleh pengundi ialah untuk kita menjalankan tugas untuk mendidik, membangun, memberi pandangan yang elok untuk masyarakat ke arah pembangunan. Kita tidak mahu jadi seperti di Amerika atau di German di mana di negara-negara Barat yang mana walaupun maju tetapi malam tidak boleh keluar ke mana, saya biasa kesempatan berjumpa dengan orang daripada German yang telah dihantar oleh Kementerian *Agriculture* datang untuk *study* tentang *Agro-tourism* dia cerita di tempatnya walaupun maju tetapi waktu malamnya tidak boleh keluar, kerana ramai perogol, penyamun, penyangak walaupun negara maju, tetapi ditempat kita Alhamdulillah setakat sekarang ini negara kita bebas, saya rasa tiap-tiap orang tidak perlu kuatir hendak pergi ke mana, hendak pergi ke Kelantan atau ke negeri mana kita hendak pergi dalam Malaysia, kita tidak perlu merasa kuatir, takut atau di *kidnap* atau apa-apa pun yang kita mahu.

Program ke arah ini yang harus kita pertingkatkan kerana saya percaya kalau program ini tidak dipertingkatkan tiap-tiap tahun lepasan sekolah murid-murid yang akan tidak lulus, akan melepak dan bertambah banyak tugas yang perlu kita jalankan ialah polisi yang baru iaitu mengurangkan kutu rayau iaitu orang-orang ini kita akan mengurangkan, kalau mereka keluar. Jabatan Belia hendaklah bekerjasama dengan Jabatan Pendidikan untuk arah orang kata dari segi kaunseling, ke mana kepandaian mereka, baru tidak akan timbul masalah-masalah yang lain. Kadang-kadang setengah orang itu dilahirkan mungkin pandai dari segi akademik, tetapi tidak pandai dari segi kemahiran tangan. Ini yang kita

mahu cari punca macamana kita hendak tolong, dari peringkat awal lagi, supaya api itu tidak menyala kerana kayu-kayu itu telahpun disekat diperingkat awal lagi.

Program ini sangat penting *this is long term planning, long term vision* yang selalu kita lupa oleh kerana kita selalu bercakap pasal penyakit hendak berubat penyakit. Kita cakap tentang bohsia, kita cakap tentang belia-belia dan berubat orang yang sakit itu, orang sakit kita panggil berubat dia tidak datang. Kita anjurkan kempen dadah, yang hendak datang bukan orang kaki dadah, orang tua-tua. Yang hendak datang semua kakitangan Kerajaan, orang seperti wakil-wakil rakyat, pemimpin-pemimpin hendak datang. Tetapi matlamat sasaran kita tidak sampai, sepatutnya macam kempen anti dadah atau kempen dadah sepatutnya dianjurkan diperingkat kampung, di peringkat cawangan-cawangan atau di peringkat di mana pun tetapi melibatkan ibubapa mereka dahulu, kerana ibu bapa akan kenal di peringkat awal anak dia ketagih atau tidak ketagih, sudah hisap atau tidak hisap lagi. Yang ini saya minta diutamakan dahulu oleh EXCO Belia kerana saya percaya perkara ini amat penting kalau hendak bangunkan sebuah kampung ke arah pembangunan yang begitu pesat.

Satu lagi Dato' Speaker, tentang pembangunan IKS dan juga kilang-kilang, saya nampak kadang-kadang kemajuan di Malaysia ini berlainan. Kebanyakan kita terikut dengan polisi-polisi tahun-tahun dahulu kerana polisi yang dahulu mengutamakan satu kawasan industri supaya kita bangunkan dan senang hendak mengadakan infrastruktur dan lain-lain lagilah. Di sini saya cadangkan kita alihkan ke prespektif yang lain, industri-industri itu harus di adakan di satu tempat yang tidak payah orang kata *migration* daripada penduduk hendak mencari kerja ke tempat yang jauh, bila penduduk itu bekerja di tempat yang dekat menggunakan basikal segalanya terkawal kerana berdekatan dengan kampung, berdekatan dengan ibubapanya segalanya terkawal. Ini yang saya cadangkan, tetapi kalau kita kata tidak boleh, saya rasa mustahil kalau kita tengok di negara-negara Barat seperti *Aztec* kotanya hidup hanya semata-mata bergantung dengan kilang *Alpha Gilbert* dan *Harvard City* hidup semata-mata hanya kilang *Alpha Gilbert* jadi kita kena laksanakan program seperti begitu supaya migrasi daripada kampung ke bandar akan dikurangkan dan ini tidak akan menjadi masalah perumahan yang kita asyik *ague* selama ini.

Dato' Speaker, ini amat penting untuk kita mengubah polisi dan polisi ini janganlah kita ikut sangat seperti yang siapa yang sarankan dahulu kita terikut-ikut seperti yang Y.B. Azhar kata kita terikut dengan zaman dahulu tidak boleh, kita kena ubah sikap kita ke arah kehendak kita sendiri, ke arah kemajuan yang harus kita kecapai mana-mana yang kita mahu.

Berbalik kepada soalan yang lain-lain tentang apa yang dikatakan *Penang Net* ini, saya rasa apa yang diucapkan begitu tinggi, dan hasrat *hi-tech* terlampau tinggi sehingga saya sendiri tidak faham *Penang Net* sampai sekarang ini. Saya sendiri komputer *blind* orang kata, saya mengaku saya komputer *blind*, jadi sebab itu saya rasa komputer *Penang Net* ini memang bagus, tetapi kena tengok perspektif yang lain ke arah penerimaan daripada orang golongan-golongan yang kurang-kurang berada dan juga orang-orang kampung dan dari segi perspektif pelaburan memang berkesan sekali dan kita hendaklah jangan tumpu banyak kepada *Penang Net* atau apa-apa, tetapi kena tengok pengundi-pengundi kita yang akan mengundi kita di zaman akan datang.

Berbalik kepada soalan peranan PERDA tadi, peranan PERDA seperti yang saya katakan tadi PERDA ialah satu syarikat atau perbadanan yang telah dikorporatkan oleh Kerajaan Pusat untuk membangunkan di luar bandar. Jadi memang tidak dipertikaikan PERDA memang hendaklah membangunkan di peringkat daerah dan luar bandar tetapi peranan PERDA dalam menolong pengusaha-pengusaha bumiputera ini saya rasa itu memang ada, memang selalu berjalan, cuma kadang-kadang dari segi penguasaan seperti yang dibangkitkan oleh Padang Kota tadi adakah orang Melayu dijamin *hundered percent* yang dapat, orang bumiputera, kerana polisi PERDA dengan izin *go beyond the* kehendak PERDA kerana saya sebagai Ahli Lembaga PERDA terasalah kalau bangkit pasal PERDA. Walaupun saya baru, saya terasa, apa yang hendak saya pertikai dan katakan di sini ialah PERDA punya polisi yang *is beyond PDC*, kerana kita sanggup menukar polisi yang baru dan kita sanggup bekerjasama di antara bumiputera dan bukan bumiputera untuk kita hendak mengabungkan tenaga. Sebab itu PERDA yang pertama melaksanakan polisi yang dikatakan kita *mix* kita campur sekali, buat kerja sekali supaya Pulau Pinang dijadikan satu negeri yang makmur, ini peranan PERDA telahpun bertukar dan tentang PDC, saya yang kami bangkitkan yang dulu bukan semata-mata kita hendak salahkan PDC. Kalau saya hendak cerita tentang PDC zaman dahulu, banyak hendak cerita, perkara ini akan menjadi hangat. Jadi saya tidak mahu mempertikaikan perkara-perkara seperti itu, cuma yang kami minta seperti yang dikatakan oleh wakil daripada Bertam ialah hendak minta perhatian lebih sedikit. Kerana selalunya pelaburan yang akan datang ke Pulau Pinang seperti yang dijelaskan oleh Y.B. Hilmi bukan melalui PERDA, orang tidak datang melalui PERDA. Orang akan datang melalui PDC. PDC akan menentukan jadi atau tidak jadi, dan kita bukan meminta satu, pokok pangkal dari segi perniagaan yang besar, cuma kita hendak turut serta apa yang ada, kalau kita rasa ragu-ragu jadi susahlah, saya sebagai mewakili kaum bumiputera untuk menceritakan kepada orang kampung. Sekarang zaman moden orang sudah ada televisyen, komputer di rumah, berjalan ke merata tempat, orang sudah tengok kemajuan di negeri lain dan negara lain jadi orang pun teringin hendak pergi berniaga, kalau sekadar hendak pakai Mercedes saya tidak teringin lagi, tetapi kalau

Kerajaan hendak beri itu saya ambillah. Tetapi masalahnya keinginan itu mesti ada demi untuk mengelakkan perkara-perkara yang tidak baik di masa hadapan, kita kena kerjasama mulai sekarang dan PERDA telah membuka ruang untuk diadakan satu *privatization* yang mana *joint venture* pun ada, *infact is beyond* PERDA punya polisi, benda yang salah telah dilakukan.

Berkenaan dengan Lembaga PDC walaupun diwakili oleh banyak kaum bumi, tetapi tidak mahu berpanjang-panjangan tentang perkara ini, yang saya tidak setuju, ialah tentang *side business*, *we want big industry* yang datang melabur di Pulau Pinang tetapi industri yang kecil kita mahu tumpang-tumpang sedikit, kerana saya dilahir di Bayan Lepas, selalu pergi Tanjong yang asalnya pokok-pokok kelapa, jual tuak, kampung dan bendang habis semua, kalau kita hendak cerita PDC peringkat awal, kita boleh cerita, tetapi tidak elok di dalam Dewan ini, kerana mungkin kalau ditambah-tambah akan menjadi satu isu yang besar, bukan masalah saya takut hendak cerita, boleh cerita.

Syarikat kami Sinaran Brother, sebelum saya menjadi Wakil Rakyat, *printing company* tahun 1982 kami biasa minta IKS. IKS yang telah mula ditubuhkan oleh PDC di sebelah bangunan PDC itu, *we got the money, we got the machine*, tetapi tidak dapat bangunan tetapi bukan kita hendak pertikai perkara lama. Pasal itu seperti yang saya katakan tadi Ketua Menteri yang ada sekarang ini seorang Menteri yang betul-betul kami hormati, dan *don't spoil the image*, kami memang menghormati Tan Sri Koh Tsu Koon orang yang baik, yang mengambil berat tentang bumiputera, sekarang kita hendak cakap hasrat kita, hasrat orang kampung yang mahu perubahan yang tidak mampu hendak menjadi operator sahaja, sampai dua puluh tiga tahun jadi operator sahaja, kitapun teringin hendak jadi *hi-tech*, kalau tidak *hi-tech*, pun ke belakang sedikit pun kita terima, tetapi kita mahu bersama-sama dengan kaum yang lain untuk memajukan negeri ini. Pejabat kami di Chulia Street sejak dari tahun 1962, kami sendiri *the only Malay shop* dalam Chulia Street tetapi kami tidak ada masalah dengan kaum-kaum lain. Jadi banyak, kalau kita hendak mempertikaikan, saya sebagai anak tempatan Penang, kita tahu masalah dan tidak mahu mempertikaikan perkara yang mendatangkan tidak baik, cuma kita ingin memperbaiki dan minta pertolongan yang lebih sedikit daripada Y.A.B. Ketua Menteri kerana kami percaya kebolehan dia sebagai Ketua Menteri untuk menyelesaikan masalah-masalah dan setakat ini Ketua Menteri memang mengambil berat tentang apa yang terjadi di Pulau Pinang dan ini yang kami hendak hasratkan kepada Y.A.B. Ketua Menteri dan ini sahaja yang hendak saya katakan Dato' Speaker, dengan ini saya menyokong Usul Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan 1996 yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Dijemput Ahli dari Batu Lancang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-Undang Enakmen Perbekalan Tambahan (1996) (No. 1) 1996.

Dato' Speakeer, walaupun Y.B. Telok Bahang, Teluk Kumbar....(gangguan).

Tuan Speaker:

Telok Kumbar....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

....Telok Kumbar, menyatakan RM38 juta ini merupakan angka yang kecil tetapi, saya tidak setuju kalau berbanding dengan RM196,567,310 yang diperuntukkan untuk perbekalan pada 6 bulan yang lalu, RM38 juta merupakan lebih kurang 20% daripada angka itu, dalam enam bulan, terdapat satu kekurangan yang begitu banyak sekali, jikalau dikatakan buat *business*, dalam masa 6 bulan didapati bahawa *budget* ini telah kekurangan RM38 juta, maka saya tidak boleh menganggapkan itu satu angka yang kecil. Walau bagaimanapun, Dato' Speaker, sebagai sebuah Kerajaan Negeri yang bertanggungjawab, jikalau kita tidak boleh mengatakan itu duit angka yang kecil, maka tidak perlu perbahasan, kerana sebagai sebuah agensi Kerajaan Negeri, jikalau duit itu lima sen pun jikalau tidak perlu dibelanja memang tidak patut belanja. Tetapi jikalau RM1 juta perlu dibelanja, RM1 juta mesti dibelanja, maka kita mesti memandang serius tentang pembekalan, penggunaan wang, kerana ini bukan wang Kerajaan tetapi kepunyaan pembayar cukai.

Dato' Speaker, saya hendak menyeru kepada Kerajaan Negeri supaya berhati-hati menggunakan sebarang perbelanjaan dalam negeri. Kerana kesemua duit itu datangnya daripada pembayar cukai. Dalam satu jawapan yang bertulis yang di jawab oleh Y.B. Telok Bahang, didapati PBA telah menghantar satu rombongan lawatan sukan sambil belajar ke *Metropolitan Waterworth Authority* Bangkok dari 7 Januari hingga 11 Januari tahun ini. Rombongan ini disertai oleh 137 kakitangan PBA dan lima belas ahli-ahli PBA, saya ingat ini adalah pegawai-pegawai PBA dan tiga orang tertamu yang bukan kakitangan, pegawai atau pegawai ahli PBA juga turut dijemput untuk menyertai rombongan itu, dan alasan yang

diberi mengapa tiga orang yang tidak berkaitan dengan PBA telah dijemput untuk turut serta, alasannya tiga tetamu telah dijemput menyertai ialah untuk bermain golf, mereka dijemput untuk bermain golf untuk PBA, kerana PBA tidak mempunyai cukup pemain golf.

Dato' Speaker, rombongan ini telah membelanja RM126,923 seperti yang sedia maklum, PBA telah mencapai prestasi yang baik sehingga April 27 haribulan tahun ini, kerana pada hari itu paip air PBA telah bocor dan menyebabkan 200,000 penduduk di Pulau Pinang tidak mempunyai bekalan air selama 48 jam, tetapi sebelum itu dikatakan prestasi yang baik. Jikalau lawatan sukan sambil belajar merupakan satu insentif untuk kakitangan-kakitangan dan juga pegawai-pegawai untuk mengekalkan prestasi yang baik maka jikalau kita belanja duit ataupun kita menghantar rombongan yang lagi besar kita tidak mempertikaikan lawatan seperti ini tetapi jikalau rombongan ini yang terdiri daripada peserta-peserta atau kakitangan-kakitangan ataupun pegawai-pegawai yang sama untuk beberapa kali maka kita mesti bertanya adakah ini satu langkah yang bijaksana atau kita telah menggunakan duit pembayar cukai dengan berpatutan dan saya berpendapat Y.A.B. mesti bagi, beri satu penjelasan mengapa tiga orang tetamu yang bukan kakitangan, yang bukan ahli PBA telah dijemput untuk bermain golf. Adakah acara pemain golf yang begitu penting dalam lawatan sukan sambil belajar ini, sampai mesti mengadakan satu pasukan bermain golf, oleh itu adakah kita Pulau Pinang akan tercemar jikalau tidak ada satu pasukan golf. Yang penting disini jikalau rombongan seperti ini diberi kepada kakitangan-kakitangan dan pegawai-pegawai yang berkelayakan saya tidak akan menimbulkan apa-apa soalan, tetapi kita mesti berhati-hati dengan menggunakan duit pembayar cukai.

Saya harap Yang Berhormat akan memberi satu keterangan dan dalam satu jawapan lagi Y.A.B. telah mengatakan memberi satu penjelasan yang panjang, mengapa Timbalan Ketua Menteri diberi satu kereta rasmi Mercedes Benz Serial 320, sepatutnya kalau mengikut garis panduan, beliau hanya layak untuk menggunakan Mercedes Benz Serial 220. Y.A.B. telah memberi penjelasan yang panjang bahawa, pada masa itu Kerajaan Negeri telah pun menempah 2 buah kereta 320, maka untuk menjimatkan wang, Y.A.B. sendiri berpendapat bahawa tidak perlulah menempah satu lagi, tidak payahlah beli satu lagi. Maka diberi satu buah untuk Timbalan Ketua Menteri dan Ketua Menteri punya kereta rasmi dimasukkan dalam kereta 'pool'. Saya berpendapat sesuatu ataupun semua garis panduan yang digunakan, yang ditetapkan oleh Kerajaan memang ada fungsinya. Maka saya berpendapat menjimatkan wang semacam ini tidak akan mendatangkan faedah kerana jikalau kita tidak minta penjelasan atau tidak mengemukakan soalan kita tidak tahu mengapa, beliau dibekalkan sebuah kereta yang bukan kelayakan dia, maka saya berpendapat adalah baik jikalau kita selalu patuhkan kepada garis panduan yang sedia ada.

Dato' Speaker, saya hendak menegor sedikit berkenaan MPPP sedikit sahaja kerana kita sekarang untuk mengatasi inflasi sifar dan ada orang mengatakan mesti ada sifar lagi. *Discharge sifar* tidak ada, *no discharge*, maka saya hendak meminta MPPP untuk mengadakan satu matlamat mengenai *zero complain so that* dia tidak dapat *complaint* lagi. Jikalau tidak terdapat apa-apa *complain* tentang MPPP itu bermakna MPPP sudah baik semua kerja sudah baik di selesaikan, maka orang tidak payah *complain* lagi. Dalam jawapan Y.A.B. Ketua Menteri kepada soalan bertulis saya, mengatakan dari 11 Mac hingga 30 April, *hotline* aduan MPPP menerima sebanyak 418 aduan dan kebanyakan aduan berkaitan dengan sampah yang tidak di pungut, parit kotor, lopak di Jalan Masjid, pokok yang berada dalam kawasan masjid yang mana perlu untuk di pangsa, dan sambungan serta penggunaan secara haram penggunaan bangunan dan tanah. Ini memanglah masa yang lama yang selalu berlaku. Saya merasa hairan mengapa selama ini MPPP masih tidak dapat menyelesaikan masalah ini walaupun Yang Dipertua dahulupun mengadakan satu *hotline* untuk menerima aduan. Sekarang Yang Dipertua barupun mengadakan satu *hotline*, nombor baru tetapi *hotline* juga untuk menerima aduan juga dan saya pun menerima aduan terhadap *hotline* bahawa *hotline* tidak ada orang, *nobody man the hotline* ataupun telah beberapa kali membuat aduan masih tidak ada tindakan. Maka saya hendak menyeru supaya MPPP jangan menunggu orang membuat aduan. Cara ini hanya sebagai jikalau telah sakit baru buat rawatan. Kita hendaklah mencegah supaya dia tidak jatuh sakit, saya harap MPPP boleh mengambil tindakan yang lebih kreatif untuk menyelesaikan masalah-masalah seperti ini daripada akar umbinya.

Di sini saya hendak memuji Yang Amat Berhormat sedikit kerana kalau surat saya salinan kepada Yang Amat Berhormat, saya akan mendapat satu jawapan dengan cepat dan selepas itu akan mendapat jawapan daripada Pejabat-pejabat yang berkenaan tetapi surat saya kepada Yang Dipertua ataupun salinan kepada beliau adalah seperti batu tenggelam dalam laut, *no response*, contoh di sini saya bertanya mengenai kutipan bayaran parking Lebuhraya Batu Lancang. Saya hantar surat itu pada 18 April sehingga ke hari ini saya tidak menerima apa-apa jawapan dan saya juga menerima aduan bukan sahaja dari pengguna, pengundi ataupun rakyat yang meminta saya mengemukakan satu aduan mengenai *extension to house bearing address* TI-296, Mount Eskine Road, 10047 Penang. Beliau membuat aduan pada 15 Februari 1996 dan menghantar peringatan pada 18 April 1996 tetapi sampai sekarang tidak menerima apa-apa jawapan. Dia tidak tahu, adakah kerana MPPP tidak dapat mengambil tindakan atau ada lain-lain sebab, maka dia meminta saya membangkitkan masalah ini dalam Dewan supaya tindakan ataupun satu jawapan yang cepat dapat diambil.

Satu lagi saya tujukan kepada Pentadbir Tanah Daerah Timur Laut mengenai permohonan untuk mendapat kebenaran memiliki harta tanah oleh warganegara asing yang terletak di geran nombor pendaftaran 29441, Lot No. 2798, Bandar Tanjung Bungah. Permohonan telah dibuat pada Januari dan surat peringatan telah diberi pada Februari dan satu lagi pada Mac. Menurut beliau semua syarat-syarat telahpun dipenuhi dan hanya menunggu kelulusan daripada Pejabat ini. Jikalau masalah ini mengambil masa lebih daripada satu bulan, dia akan dikenakan cukai setem yang *double*, maka pemohon ini meminta jasa baik Pejabat berkenaan supaya boleh menyegerakan ataupun memberitahu dia apakah sebab-sebabnya permohonan itu tidak dapat diluluskan.

Selain daripada itu mengenai soalan bertulis saya nombor 46. Saya telah bertanya mengenai satu projek pembangunan di belakang rumah No. 7 dan 9, Medan Penaga. Adakah pihak Kerajaan sedar bahawa pemaju ini telah menyumbat parit-parit di hadapan rumah itu dan meletakkan mesin-mesin yang berat di jalan hingga menyekat lalu lintas di tempat itu. Maka jawapan ialah "Majlis telah menerima aduan daripada orang ramai tentang masalah ini". Orang ini telah mengadu kepada saya bahawa dia telah berkali-kali dipanggil tetapi tidak ada tindakan. Selepas saya menerima aduan, saya telah memanggil pihak yang berkenaan dan seminggu selepas itu beliau kata sudah diambil tindakan tetapi semalam sekali lagi beliau menelefon saya mengatakan pemaju sekali lagi telah menyumbat parit di situ. Maka saya harap pihak yang berkenaan akan mengambil tindakan terhadap pemaju-pemaju yang tidak bertanggungjawab.

Dato' Speaker, saya telah menulis kepada pihak yang berkenaan mengenai cukai tanah 0402020300006. Beliau meminta satu pecahan mengenai kegunaan tanah, ini ialah mengenai cukai tanah. Surat dihantar pada Mac dan diikuti dengan satu peringatan tetapi sampai hari ini, itupun beliau patutlah menjelaskan cukai tanahnya tetapi saya belum menerima apa-apa jawapan lagi. Saya harap Pejabat-pejabat berkenaan akan mengambil perhatian.

Dato' Speaker, dalam mesyuarat Dewan kali ini terdapat beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat telah mengkritik PDC kerana badan tersebut tidak membantu kaum bumiputera atau penduduk-penduduk di luar bandar dalam negeri ini. PDC dikatakan hanya menumpukan pembangunan di kawasan Pulau Pinang ataupun di kawasan yang telahpun dibangunkan. Kawasan luar bandar dikatakan tidak menerima faedah daripada usaha PDC. ADUN dari Penaga juga mengkritik PDC kerana mengambil tanah dengan harga yang murah dan kemudian menjualnya dengan harga yang tinggi. Tindakan PDC sebegini merupakan tindakan mengaut keuntungan besar tanpa menjalankan tanggungjawab sosial demi membantu golongan berpendapatan rendah.

Sebelum mesyuarat ini atau di mesyuarat yang lepas terdapat ramai Ahli-ahli Dewan yang mengkritik PDC yang mengatakan tidak cukup membuat untuk orang-orang ataupun rakyat yang berpendapatan rendah. Seorang Yang Berhormat mengatakan PDC itu hanya menjaga orang kaya dan tidak menjaga orang yang berpendapatan rendah. Maka adalah jelas bahawa bukan Yang Berhormat-Yang Berhormat UMNO tidak berpuashati dengan PDC, Yang Berhormat-Yang Berhormat bukan UMNO pun terus juga tidak berpuashati dengan PDC juga. Jika di dalam penggal-penggal yang lepas, PDC dikritik oleh DAP maka nampaknya jelas bahawa semua orang tidak berpuashati dengan PDC. Boleh katakan sayangnya mereka selalu katakan, dia pukul isteri dia katakan sayang, ini tidak betul....(ketawa). Dengan itu ada satu yang boleh dipersetujui iaitu PDC mempunyai kelemahan.

Saya berpendapat bahawa sebagai sebuah badan Kerajaan, PDC harus menjalankan lebih banyak projek perumahan kos rendah atau kos murah daripada pihak swasta dan harganya seharusnya lebih rendah daripada harga pasaran. Selain daripada itu, PDC juga harus membantu industri kecil dan sederhana serta industri rumahtangga. Y.B. kawasan Bertam kata sekarang ada bumiputera yang membuat skru. Memang ada peniaga yang bukan bumiputera membuat skru juga tetapi saya berpendapat tidak ada peniaga kaum India yang menjadi peniaga macam itu. Saya berpendapat bahawa ini jelas semua peniaga ataupun semua rakyat juga semua orang hendak meminta bantuan tetapi bantuan itu terhad maka mesti tengoklah siapa yang lebih berkelayakan tetapi saya tidak boleh setuju, yang saya setuju ialah PDC mempunyai kelemahan dan dia perlu membuat lebih banyak untuk semua peniaga dan saya tidak bersetuju, saya tidak boleh bersetuju dengan cadangan Penanti bahawa kita perlu mengubah Perlembagaan PDC supaya memasukkan satu syarat iaitu PDC mesti membantu kaum bumiputera. Saya berpendapat fenomena keluarga miskin serta orang cacat ataupun orang-orang miskin terwujud di dalam semua keluarga miskin. Di dalam bumiputera kita mempunyai orang yang miskin sama juga dengan orang India, orang Cina ada juga peniaga bukan bumiputera yang berusaha untuk mendapat bantuan tetapi tidak dapat. Oleh sebab itu dalam usaha memberi bantuan, Kerajaan tidak harus mengatakan bantuan itu mesti diberi berdasarkan perbezaan kaum sebaliknya keupayaan ekonomi harus diberi pertimbangan dan juga saya lebih bersetuju untuk memberi bantuan berdasarkan kelas sosial ekonomi kerana orang yang berkelayakan untuk diberi bantuan ialah orang-orang yang kurang berupaya jika mampu supaya orang-orang cacat juga mesti diberi bantuan. Jika kaum Melayu yang miskin mesti diberi bantuan, penduduk-penduduk di dalam estet yang miskin mesti diberi bantuan dan penoreh-penoreh getah di Kampong Baru perlu juga diberi, anak-anak mereka hendak pergi ke Universiti tidak mempunyai cukup bayaran, maka mesti diberi bantuan.

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Ya.

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng):

Saya hendak tahu Kampong Baru mana ada penoreh getah.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, saya percaya Y.B. Air Itam bukan datang dari Kampong Baru. Saya datang dari Kampong Baru yang keluarga saya ialah penoreh getah.

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng):

Perkampungan baru, saya ingat Kampong Baru Air Itam.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Ini menunjukkan Y.B. Air Itam ialah orang bandar. Dia tidak faham, kalau ada masalah di kampung, dia tidak faham kalau ada masalah orang-orang bumiputera di kampung-kampung.

Tuan Speaker:

Dia sahaja hendak *test*.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Hendak *test* atau Dato' Speaker hendak membela dia.....(ketawa). Maka saya beri contoh katakan 5% diskaun untuk kaum bumiputera. Pada pendapat saya jikalau Y.B. kawasan Permatang Berangan dia hendak membeli sebuah rumah, dia tidak perlu 5% diskuan itu ataupun yang mana-mana Yang Berhormat ataupun Y.B. dari Telok Bahang, saya rasa tidak perlu. Maka saya lebih berpendapat lebih berpatutan kalau dikatakan 5% itu diberikan kepada pembeli-pembeli rumah yang harganya di bawah RM50,000.00 ataupun RM25,000.00. Itu akan memberikan bantuan yang lebih berpatutan. Saya berpendapat jika hendak menuju ke

arah Wawasan 2020 yang mengatakan kita hendak mewujudkan satu masyarakat bangsa Malaysia yang adil, yang saksama, maka saya berpendapat tidak baiklah ataupun tidak elok kita masih berpegang kepada dasar-dasar yang berdasarkan daripada bangsa-bangsa atau kaum. Saya berpendapat pada masa sekarang, kita mesti mula mengatakan dasar itu berdasarkan daripada kelas sosial ekonomi kerana di dalam Dewan inipun ada ramai Yang Berhormat yang.....(gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Penjelasan Dato' Speaker.

Tuan Speaker:-

Penjelasan Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Saya rasa apa yang dikatakan oleh wakil daripada DAP Ahli daripada Batu Lancang tadi tidak betul sebab sekarang ini kaum bumiputera tidaklah semuanya, tetapi contohnya kalau hendak bercakap tentang keistimewaan yang harus dibahagi sama kaum contohnya kami membeli sebuah kilang di Kuala Lumpur. Syarikat kami membeli sebuah kilang di Kuala Lumpur dengan harga RM2.4 juta. Kami hendak minta yang tiada bumiputera status, kami minta, kami tidak mahu 5% bumiputera supaya senang kita hendak jual beli lain kali tidak ada, walhal ada. Jadi minta jelaslah.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, dia minta saya penjelasan mengenai.....(gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Bukan, kita hendak beritahu ada bumiputera yang tidak mahu 5% pun ada.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Itu yang bagus, itu bumiputera yang sudah berjaya.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Tidak ada, yang ada hanya 5% sahaja. Yang itu pemaju hendak offer. *You don't take this one, you* tidak ada rumah. Yang kita hendak minta dia tidak bagi.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Ya, itulah yang saya katakan Dato'Speaker.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan, penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Nanti, nanti dulu. Saya beri penjelasan ini dahulu. Yang saya kata mungkin lebih baik kita tidak mahu dasar ini berdasarkan kaum, maka bumiputera yang sudah berjaya dapat membeli rumah ataupun menjual rumah seperti orang-orang yang bukan bumiputera. Mereka yang kaya itu bolehlah mendapatkan banyak keuntungan di dalam jual beli itu rumah.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan Yang Berhormat, kalau Yang Berhormat hendak bercakap, mesti ada fakta, mesti ada *fact*. Sebab apa di Pulau Pinang peruntukan rumah yang diberi kepada bumiputera walaupun ada diskaun 5% tetapi tidak banyak bumiputera yang mampu untuk membeli dan kebanyakan unit-unit yang ditawarkan kepada bumiputera oleh syarikat swasta, saya bagi contoh rumah kedai di Taman Sama Gagah telah diperuntukkan kepada bumiputera tetapi tidak ada bumiputera yang mampu untuk membeli rumah kedai yang berharga RM300,000.00. Begitu juga rumah kedai yang berharga RM500,000.00 tidak banyak bumiputera yang mampu membeli. Mungkin ada satu dua bumiputera yang mampu, itu betul, mungkin bumiputera itu datang dari Kuala Lumpur, bukan dari Pulau Pinang tetapi kebanyakan di Pulau Pinang bumiputera masih tidak mampu tetapi dasar sama rata yang dicadangkan oleh Y.B. Batu Lancang kemungkinan belum sampai masanya lagi sebab di dalam perlembagaan telah tercatat hak-hak keistimewaan orang Melayu apabila kita mencapai kemerdekaan. Persefahaman ini telah dipersetujui oleh semua bangsa melainkan Yang Berhormat duduk di dalam Dewan ini tidak bersetuju dengan apa yang telah dipersetujui apabila kita mencapai kemerdekaan. Yang Berhormat duduk, duduk. Saya tidak bagi jalan.

Jadi Yang Berhormat, bila bercakap, Yang Berhormat kena ada fakta, Yang Berhormat kena pergi buat kajian di Unit Penyertaan Bumiputera. Berapa rumah yang telah ditawarkan kepada bumiputera untuk dibeli? Dalam satu mesyuarat yang saya hadiri, banyak rumah-rumah yang ditawarkan kepada bumiputera tidak mampu dibeli walaupun ada diskaun. Begitu juga kilang-kilang yang ditawarkan kepada bumiputera, bumiputera tidak mampu membeli sebab bumiputera belum mencapai tahap itu lagi di Pulau Pinang dan sebab itu dasar itu, macam di Johor dia bagi sampai 15%, bukan kata 5%. 15% dia bagi kemudahan kepada bumiputera. Itupun tidak mampu dibeli, yang mampu beli mungkin orang Singapura, itupun sebelum ada sistem levi yang dikenakan. Jadi banyak perkara Yang Berhormat timbulkan, Yang Berhormat hendak semua perkara baik, Kerajaan buat baik ini, semua orang puashati dan dalam konteks sekarang, kita berpuashati dengan cara pemerintahan yang ada sekarang. Sebab itu kita boleh mengekalkan keamanan yang ada sekarang. Orang Melayu, walaupun sedikit di dalam Dewan ini, kita Ahli-ahli Dewan memberi pandangan-pandangan, ada pandangan-pandangan yang menceritakan sejarah penubuhan, sebab memang kita mengakui bahawa dari segi penubuhan sejarah dia, spirit penubuhan, spirit kongres bumiputera dahulu bukan PKNK dan PDC, spirit dari asal sebab itu kita kata jangan terlalu *deviate from* spirit asal. Sebab itu mesti diadakan penekanan kepada pembangunan bumiputera. Bukan kita tidak boleh tolong bangsa lain, tidak betullah. Kitapun tidaklah seabodoh itu. Kitapun *literate not illiterate* dengan izin Dato' Speaker, sebab itu apa pandangan yang diberi oleh Y.B. dari Batu Lintang hendaklah mengambil kira perasaan dan cita rasa Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Terima kasih. Soalan yang dikemukakan oleh Y.B. Permatang Pasir sebenarnya telah membuka satu persoalan, bukan semua bumiputera ataupun bukan bumiputera boleh mampu membeli rumah kerana diberi 5% diskaun dan juga bukan ada tetapi *at the same time* ada juga bumiputera tidak perlu.....(gangguan), nanti saya habis dahululah, tidak perlu mendapat 5% diskaun. Soalan di sini ialah sebenarnya harga rumah terlalu tinggi dan yang kita mesti *tackle* ialah supaya harga-harga rumah tidak begitu tinggi. Yang sebegitu tinggi, sayapun tidak mampu beli juga, ada ramai! Jikalau kita tengok di Pulau Pinang, memang ada 1,000 orang sedang menunggu untuk membeli rumah. Maka saya bukan mempertikaikan dasar ini, yang saya katakan mungkin sudah sampai masa kita tidak menumpukan perhatian yang begitu besar kepada polisi-polisi yang berdasarkan kaum. Mungkin sudah sampai tahap saya nampak bahawa orang Melayu baru sudah hendak pergi ke dunia, *globalisation* yang kita katakan sekarang. Jikalau sekarang kita melihat para *middle class* memang ramai kaum bumiputera dalam *middle class*. Saya bukan mempertikaikan dasar bagaimana spirit ataupun keistimewaan Melayu datang.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan, boleh.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Nanti sekejap, yang saya katakan pada masa sekarang kita berpendapat semua penduduk-penduduk atau rakyat berbilang kaum itu tidak berpuashati dengan Kerajaan, maka sayapun hendak memberitahu Yang Berhormat Permatang Pasir, bukan menasihatkan saya untuk peka ataupun sensitif kepada perasaan ahli-ahli yang lain tetapi semasa semua ahli yang lain memberi ucapanpun mesti menjaga perasaan orang lain juga. Saya faham yang Yang Berhormat mewakili rakyat, sayapun mewakili rakyat juga.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan. Yang Berhormat, kita boleh mencadangkan kepada Kerajaan buat rumah murah. Rumah murah yang dicadangkan, sebab bila menjadi wakil rakyat kita, *you must, when you talk should be practical facts*, ada fakta. Kos untuk membangunkan rumah murah, *building cost at least RM15,000.00 ke RM18,000.00 itu building cost*. Tidak termasuk kos tanah. Oleh sebab pembangunan yang begitu pesat di Pulau Pinang kos tanah yang dahulunya satu ekar RM20,000.00 sekarang kos tanah telah meningkat. Jadi apabila kita bercakap, tentunya kita berkehendakkan pembangunan yang sederhana dan kalau rumah yang harga RM15,000.00 satu bilik, orang-orang Pulau Pinang tidak mahu, orang miskinpun tidak mahu duduk kalau anak lima, laki, bini, anak tidur satu bilik, hendak operasipun susah. Sebab itu kita perlu tiga bilik sekarang ini. Tiga bilik RM25,000.00 memang tidak boleh buat di bandar Georgetown. Sebab itu kena ada pembangunan, maknanya cadangan yang harus diberi adalah mengadakan pembangunan yang *comprehensive* dengan ada *cross subsidi*, orang kaya membantu orang miskin. Sebab itu pembangunan dari segi syarikat-syarikat besar, orang kaya kena tolong juga. Syarikat-syarikat besar kena percepatkan proses pelan, tidak boleh *delay*. Kalau dia ninta pelan empat tahun baru dapat. Kalau dipercepatkan pelan, dia punya *cost of interest* dengan bank rendah, apabila dia *financing, building finance from the bank interest* tinggi, kalau 11% berapa dia kena bayar setahun. Kalau projek itu *delay* dua tahun, berapa persen, sebab itu kita mesti praktikal dan boleh orang kaya kena bantu orang miskin. Sebab itu peranan MPPP atau MPSP dari segi meluluskan pelan kepada projek-projek yang dipersetujui di dalam bandar

harus dipercepatkan dengan syarat-syarat mereka *comply* semua syarat-syarat. Sebab itu dari segi sosial *obligation* di Pulau Pinang, rumah murah diberi *waiver* dan kita wakil rakyat bersetuju dengan *waiver whatever* yang diberikan kepada syarikat-syarikat swasta supaya mereka dapat membina rumah murah, membina rumah swasta. Kerajaan hari ini tidak mampu untuk membuat rumah murah sebanyak mungkin yang kita hendak. Sebab itu kita kata PDC harus melihat dari segi *angle* baru bagaimana untuk mewujudkan syarikat-syarikat yang PDC miliki. Hari ini PDC masih belum ada satu *public company* atau yang PDC pegang. Di Johor, berapa *public company* yang SDC Johor pegang? Kalau PDC Pulau Pinang ada 20 *public company* yang PDC pegang, dahulu DAP juga bangkang hendak beli syer sana, beli syer sini, bukan wakil Batu Lancanglah, itu boss you dahululah di dalam Dewan ini. Bangkang untuk ambil ekuiti, beli ekuiti, dia bangkang semua, dia tidak setuju. You wakil youlah, boss youlah Kit Siang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Kita beli jugakan?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Kita beli sebab apa, kalau syarikat lain sekarang ini beli harga RM1.00 nominal, naik RM10.00. Kalau beli RM1 juta, naik jadi RM10 juta, kalau beli RM100 juta, sudah jadi RM1 million dan duit ini boleh dilaburkan untuk *social obligation*. Tetapi PDC masih di takuk lama sebab cara hari ini PDC memang susah hendak menggunakan wangnya untuk membeli tanah sebab tanah sudah mahal. Sekarang di Jalan Baru, Yang Berhormat Jalan Baru, *one acre one million* rumah saya, *three acre three million*. Dulu baru satu kaki 50 sen, lima kupang.

Jadi Yang Berhormat masalah bumiputera di Malaysia belum lagi mencapai tahapnya dan kita juga dari segi wakil rakyat, kita ada pengundi bukan Melayu juga, di kawasan saya ada bukan Melayu, ada India dan Cina juga. Kitapun tidak *concern* orang Melayu semuapapun mesti kita tolong, orang Chinapun kita tolong. Kalau tidak hendak tolong orang Melayupun, kita tidak mampu untuk menolong semua orang Melayu di kawasan kita. Saya ada 14,000 pengundi. Saya tidak boleh tolong semua pengundi saya walaupun mereka Melayu dan ada pengundi China yang kita kena tolong, ada pengundi India yang kita kena tolong, ada pengundi Melayu yang kita kena tolong sebab *we are present the people not the section of the people*.

Jadi Yang Berhormat, kita di dalam Dewan Yang Mulia ini, kita bukan bagi pandangan kita tidak suka PDC, tetapi kita kata pandangan-pandangan yang kita bagi kalau PDC boleh ikut, PERDA boleh ikut dan PERDA di Bukit Minyak Yang Berhormat, kalau Yang Berhormat pergi melawat di kilang. Baru-baru ini saya pergi perasmian kilang, PERDA juga bagi tapak kilang kepada orang Melayu.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Yang Berhormat, apa penjelasan yang hendak?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Yang Berhormat tadi kata dari segi rumah murah, PBA pun dia kata tidak pergi melawat, buat itu, sebab kita hendak Pulau Pinang yang *brain*, wakil rakyat yang baik, wakil rakyat yang berkebolehan, wakil rakyat yang ada ilmu, wakil rakyat yang berkerja kuat, wakil rakyat yang ada hubungan dengan antarabangsa. Sekarang kita bercakap mengenai antarabangsa. Wakil rakyat Batu Lancang masih pusing di situ. Betul tidak?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Ini bukan soalan ini, sudah luarlah dia, duduklah. Saya, saya....(gangguan).

Tuan Speaker:

Penjelasan daripada Telok Kumbar, boleh?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Berbangkit mengenai persoalan oleh DAP mengenai 5% yang tadi. Saya banyak tidak setuju kerana kalau kita hendak mempertikaikan tentang 5% itu, yang pertama sekali dasar negara, yang kedua kalau kita hendak bangkit perkara ini, memang banyak dibangkit tetapi kami sebagai kaum bumiputera kadang-kadang kita *give and take* juga, tetapi mungkin orang tidak nampak. Contohnya seperti pembangunan di kawasan Telok Kumbar sendiri banyak yang didirikan rumah-rumah kedai yang berharga RM50,000.00 dan RM60,000.00 tetapi bumiputera yang minta rumah itu yang ada 5% pun memang tidak ada dalam 50 unit, orang Melayu dapatlah 5 unit. Yang lain semua kata habis. Jadi kalau kita hendak bangkit perkara ini, kita boleh bangkit. Pokok pangkalnya kita tidak mahu bangkit, cuma kita hendak PDC tolong sedikit, itu sahaja. Kitapun hendak hidup sekali, itu sahaja.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Terima kasih.

Dato' Speaker, jikalau tadi apa yang dikatakan oleh Y.B. daripada Permatang Pasir, orang kaya mesti mengcross *subsidy* kepada orang miskin, itu yang saya boleh sokong dan itupun saya cadangkan. Berdasarkan kelas sosial ekonomi. Yang itupun kata pendapat Y.B. Permatang Pasir juga, saya nampak tidak ada apa-apa perbezaan.

Tuan Speaker:

Ya, teruskan Yang Berhormat dengan lebih tepat.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Maka Dato' Speaker, DAP tidak kata, tidak boleh menolong bumiputera. Yang kita katakan ialah menolong orang ataupun penduduk yang perlu pertolongan, perlu diberi bantuan walaupun dia bumiputera ataupun dia bukan bumiputera. Yang kita katakan ialah pada masa sekarang kita hendak lebih *produktiviti drive*, kita hendak bersaing. Jikalau kita hendak bersaing, dan mempertingkatkan produktiviti, kita mesti bersaing. Maka jika boleh satu pasukan semua orang boleh lari *ten second* dalam seratus meter, maka kita mesti pilih orang yang boleh lari terbaik, yang tersingkat masa. Jikalau kita katakan kerana dia ini orang putih, berikan dia masuk, walaupun dia lima belas *second*, tentunya akan kalah, tidak boleh bersaing. Maka persoalan di sini kalau hendak mempertingkatkan daya persaingan, kita mesti menggunakan orang yang terbaik atau hendak memberi bantuan kita beri kepada orang yang berkelayakan yang selalunya diukur dari segi *social economic* dan bukan daripada bangsa ataupun berdasarkan.

Saya berpendapat dalam Rancangan Malaysia Ke-7 telah digariskan bahawa penumpuan diberi untuk meningkatkan produktiviti dan dengan ini kita harus meningkatkan daya saingan. Maka kita untuk meningkatkan daya saingan ini, kita mesti mengurangkan sentimen perlindungan, *protectionism* atau mengurangkan diskaun khas yang diberikan kepada golongan tertentu seperti dalam kes memberi tender-tender Kerajaan. Saya berpendapat sudah sampai satu tahap, pada dua bulan lalu saya menghadiri satu seminar, saya nampak ramai wanita yang berkedudukan tinggi, ramai di antara mereka doktor, profesor yang lebih 50% ialah kaum bumiputera. Saya nampak kaum bumiputera memang terutamanya mereka yang di dalam akademik di Universiti-universiti, mereka adalah golongan yang terbesar. Sudah sampai masanya saya berpendapat golongan bumiputera sudah boleh bersaing dengan orang-orang lain, antarabangsa, bukan dalam Malaysia sahaja. Bukan semua, kaum bumiputerapun bukan semua. Saya tidak dapat pergi antarabangsa yang

dikatakan oleh Y.B. Permatang Pasir, dikatakan bukan. Kita tidak boleh mengatakan di sini 100% bumiputera boleh bersaing dengan antarabangsa. Sementara kaum yang bukan bumiputera memang tidak boleh buat begitu juga. Apa yang hendak katakan di sini ialah kita mesti bertumpu lebih kepada dasar-dasar yang berdasarkan, kelas sosial ekonomi sudah sampai masa dan bukan berdasarkan kaum.

Mengenai dengan PDC tadi saya memang telah menimbulkan soalan ini atau saya meminta penjelasan daripada Y.A.B. Ketua Menteri tetapi saya rasa beliau terlupa memberi penjelasan. Saya menerima permintaan daripada orang-orang atau pihak yang berkenaan untuk bertanya adakah bahawa adakah PDC akan mengswastakan sektor ataupun *Engineering Department* dia. Saya juga meminta satu penjelasan adakah benar bahawa Y.B. Sungai Pinang, Y.B. Telok Bahang dan Yang Berhormat *Member of Parliament* Nibong Tebal dan juga Pengurus Besar PDC telah diperuntukkan satu rumah di Bukit Jambul. Saya minta penjelasan. Jikalau ini tidak betul maka ini adalah satu peluang yang baik untuk Yang Berhormat-Yang Berhormat ini memberi satu penjelasan kerana lebih baik kita tahu ada kata-kata macam ini.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan. Dia peruntukkan atau dia belikah? Peruntukan itu dia *free*. Beli dia bayar.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Yang Berhormat, kalau katakan itu rumah kos rendah kita katakan kita memperuntukkan tetapi kita beli juga.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Ini rumah murahke rumah mahal?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Rumah mahallah, mesti rumah mahal punya, Bukit Jambul.

Dato' Speaker, dalam satu jawapan bertulis kepada soalan saya, Ketua Menteri memberitahu bahawa pada tahun 1995, MPPP serta MPSP menggunakan sejumlah RM5.5 juta untuk mencantikkan program-program pengindahan dan pada tahun ini MPSP serta MPPP dianggarakan akan menggunakan RM1 juta dan MPSP RM1.5 juta untuk program-program pengindahan sahaja dan jumlah ialah RM6.3 juta. Pada masa yang sama PBA hanya diperuntukkan RM5 juta untuk membaharui paip-paip yang sudah usang ataupun usianya sudah tua, lebih 100 tahun, saya berpendapat kegunaan wang-wang semacam ini tidak mencerminkan mana

masalah yang lebih penting, yang lebih *urgent*. Jikalau paip air tidak diubah atau tidak dibaharui mungkin dimasa hadapan kita akan selalu mengalami tiada bekalan air tetapi jikalau tempat-tempat tidak diindah seperti ini, kita boleh hidup.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan. Y.B. Batu Lancang, mengenai dengan Yang Berhormat cadang tukar paip lama RM5 juta setahun, tetapi Yang Berhormat tidak diberitahu tukar paip *sub-marine pipe line*, tambah satu *line* lagi RM40 juta, itupun duit PBA juga, bukan duit turun daripada langit. Bukan satu projek, satu projek RM5 juta. Hendak buat *reservoir* baru di Bukit Tok Kangar RM8 juta, ambil tanah. Lepas itu Telok Bahang RM200 juta, Yang Berhormat tidak cakap, sebab apa, sebab Yang Berhormat cakap satu sahaja, sebab PBA tukar baru-baru ini paip di Weld Quey, berapa juta RM1.3 million, itu Weld Quey sahaja, Yang Berhormat cakap satu projek sahaja. Kalau Yang Berhormat tanya apa projek PBA itu lainlah. Patut mahu tanya apa projek PBA buat tahun lepas, tahun sebelum itu. Berapa banyak sudah belanja dan duit itu mana mari, duit itu duit daripada keuntungan PBA dan kalau tanya satu projek, mahu *attack* satu projek sahaja, tidak betul.

Tuan Speaker:

Ini Yang Berhormat jawab bagi pihak Ahli Kawasan Telok Bahang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, memang saya bukan hendak *attack* PBA, saya sebenarnya bersimpati dengan PBA.....(ketawa), bahawa projek yang penting untuk menukar dan membaharui paip-paip ini memang penting untuk menukar dan membaharui paip-paip ini memang perkerjaan yang penting. Saya sebenarnya mencadangkan berhentikan semua projek-projek pengindahan ini dan memberikan duit itu kepada PBA untuk memperbaharui paip-paip.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tidak setuju, tidak setuju. Penjelasan. Kalau hendak kata, dalam buku-buku yang terkenal, macam *Mega Trent*, penulis terkenal John David, Yang Berhormat baca atau tidak baca? Saya baca. Konichi Umayi, Japanese, *the best writer in the world*. Dia tanya pasal dia abad ke 21 ini keindahan *is important*, sebab keindahan boleh menarik pelancong. Kalau Yang Berhormat kata tidak setuju perbelanjaan untuk mengindahkan Pulau Pinang dan Seberang Perai dan kampung-kampung.

Kita tidak setuju. Sebab apa, indah kampung kita hendak. Kalau Yang Berhormat hendak hidup di zaman duapuluhan tahun ke belakang, itu terpulung kepada yang Berhormatlah.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, kita mesti tahu *priority* jikalau orang itu sakit mesti rawat pesakit itu buat apa *cosmetic* cantik-cantik, sakit juga, maka masalah yang dihadapi oleh Negeri Pulau Pinang sekarang ialah kekurangan atau pun *amenities* tidak cukup, katakan kesesakan lalu lintas masalah banjir, tandas awam yang kotor. Jikalau ini tidak diubah dari dulu tetapi hendak mengindahkan, jikalau *tourist* pelancong datang tengok cantik tetapi setelah pergi ke tandas mereka tidak mahu datang lagi.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan, Ahli Kebun Bunga.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Saya hendak tahu tandas mana yang kotor sekarang, adalah Y.B. dari Batu Lancang ada masuk tandas awam dimana sekarang sila beritahu yang kotor tidak boleh masuk.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Y.B. Kebun Bunga boleh pergi melawat tandas awam di Pasar Jalan Perak.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Masa bila yang kotor dan adakah masa yang bersih.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Kalau kita hendak pergi ke sana, masa ini dia bersih sila pergi, masa itu kotor jangan pergi mana boleh mestilah selalu bersih.....(ketawa).

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Maksud saya bilakah Y.B. dari Batu Lancang ada pergi yang *latest* sekali, yang terkini.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dua minggu, sudah buat belum, sudah buat belum, sekarang sudah bersih belum? Jikalau hendak tanya begitu saya mesti tanya Y.B. Kebun Bunga mana tandas awam yang bersih.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Semua tandas bersih sekarang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, sekarang saya hendak sentuh tentang pelancongan, saya berpendapat sekarang kita sudah pun sampai masa untuk memikirkan semula dasar-dasar pelancongan kerana dari jawapan bertulis yang diberi oleh ADUN Batu Lancang... sorry...(ketawa), Batu Uban pada tahun yang lepas kita *actually* mendapat angka pelancong yang lebih daripada bilangan penduduk di Pulau Pinang kata 3.4 juta yang mana kita ada 3.4 juta penduduk saja dan walaupun kedatangan pelancong membawa pembangunan ekonomi kepada Pulau Pinang tetapi kemudahan-kemudahan asas yang perlu disediakan kepada para pelancong merupakan satu tekanan yang berat khasnya kepada keadaan Pulau Pinang kini yang menghadapi masalah ketidak cukupan kemudahan asas serta tekanan dari pembangunan pesat.

Sekiranya kadar pembinaan kemudahan asas tidak dapat menangani kadar pertambahan pelancong maka pelancong dan penduduk Pulau Pinang akan berebut-rebut menggunakan infrastruktur asas contohnya yang paling baik ialah keadaan kesesakan trafik di Pulau Pinang yang berlaku semasa hari cuti. Saya berpendapat bahawa industri pelancongan Pulau Pinang telah sampai masanya untuk menarik perhatian atau pun menarik pelancong yang berkualiti ataupun boleh belanja banyak untuk menggalakkan berlakunya keadaan supaya tidak terdapat terlalu ramai pelancong bukan angka itu banyak bererti bagus, mungkin seperti sektor industri sekarang pilih-pilih kita pun hendak, kita hanya menggalakkan industri yang *hi-tech*, industri yang tinggi kapitalnya, kita tidak mahu industri-industri yang *labour intensive*, maka saya berpendapat mungkin sudah sampai masanya untuk sektor pelancongan merenung atau mengkaji pendekatan ini, kita tidak mahu terlalu banyak terutamanya mereka yang datang ke Pulau Pinang dengan kereta kerana jalanraya sudah tidak cukup untuk bilangan kenderaan yang begitu banyak mungkin kita boleh mengadakan satu promosi hanya menarik mereka yang menggunakan kapal terbang, keretapi atau menggunakan bas untuk melancong ke Pulau Pinang.

Saya berpendapat kejayaan bukanlah berdasarkan bilangan saja tetapi kualiti pelancong ini. Pada masa sekarang Pulau Pinang tidak mempunyai satu strategi promosi pelancongan yang jelas. Promosi pelancongan terlalu luas, kita katakan hendak mengadakan projek, Zoo, akuarium atau pun banyak lagi projek besar, kita juga ada mengatakan

kita hendak menjadikan Pulau Pinang satu tempat yang bersejarah atau pun *historical township* pusat kebudayaan, pusat sukan air, pusat membeli belah, padang golf, kebun pertanian, *agrotourism* dan sebagainya dan baru-baru ini terdapat cadangan untuk membangunkan industri pelancongan menjadikan Pulau Pinang sebagai satu tempat di mana kalau orang sakit boleh datang ke sini buat rawatan sambil bercuti, saya kuatir kalau perkhidmatan kesihatan Pulau Pinang di swastakan sudah tentu mahal jikalau mengadakan projek ini adakah ia akan meningkatkan lagi bayaran-bayaran atau perkhidmatan-perkhidmatan kesihatan.

Walaupun jenis tarikan pelancongan telah kian banyak tetapi kita juga terdapat cadangan-cadangan yang akan dikatakan hendak mengadakan zoo, mengadakan akuarium, ataupun *water park* dan sebagainya. Saya berpendapat Pulau Pinang sebenarnya telah mempunyai ciri tarikan yang begitu istimewa itulah orang hendak datang ke Penang seperti *product* lain sebelum promosi, kita perlu mengenalpastikan siapakah sasaran konsumer *who is our consumer, who is our tourist* tetapi masalah sekarang dalam satu jawapan kepada soalan bertulis dia mengatakan pasaran *product-product* pelancong ialah penduduk-penduduk tempat regional dan juga antarabangsa semualah seluruh dunialah ialah kita punya sasaran.

Saya berpendapat kalaulah ini adalah *marketing strategi* ini bukan *marketing strategi* yang sesuai untuk masa sekarang dan *product-product* pelancongan yang kita ada termasuk tandas awam. Saya berpendapat bahawa adalah penting kemudahan-kemudahan asas seperti ini tetapi saya tidak boleh setuju bahawa itu tandas awam boleh dijadikan satu *product* pelancongan, maka saya berpendapat pada masa sekarang kita perlu memikirkan semula dan lebih *selective* siapakah dan jenis apakah pelancong yang kita hendak dalam Pulau Pinang ini atau pun di Pulau. Dari jawapan bertulis dari bekas Ketua Menteri pada tahun 1985 menurut satu kajian yang dikatakan.....(ganguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, masih pelancongan lagi.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng)

Yes, masih pelancongan lagi.

Tuan Speaker

Saya ingat kita tangguh untuk minum teh. Ahli Yang Berhormat Dewan ditangguh sehingga jam 4.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.10 petang.

Dewan bersidang semula jam 4.50 petang.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat Dewan di sambung semula, saya persilakan Ahli dari Batu Lancang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, saya sambung semula perbahasan saya, seperti yang saya katakan tadi dari satu jawapan bertulis bekas Ketua Menteri pada tahun 1985 menurut satu kajian bahawa pendapat pelancong terhadap Pulau Pinang ini adalah pelancong antarabangsa ada seperti yang pertama dengan izin *natural and beautiful surrounding, friendly people, beautiful beaches, a multi racial state where the people live in harmony with unit culture and custom, clean and fresh air, good food at reasonable price.*

Dato' Speaker, 10 tahun kemudian dan sekarang saya berpendapat bahawa Pulau Pinang telah hilang *beaches* yang *beautiful* pantai serta persekitaran yang cantik, lautan kita yang begitu tercemar hingga dikatakan tidak selamat untuk *swimming in our beach*. Di sesetengah kawasan juga kualiti udara telah merosot, udara tidak lagi bersih dan segar, tetapi saya percaya ada ciri-ciri Penang yang masih boleh menjadi daya tarikan seperti budaya kebudayaan berbilang kaum dan makanan Pulau Pinang itu masih menjadi tarikan dan juga *friendly people* Penang saya ingat *people in Penang* masih *friendly* dan semua ini adalah merupakan satu cara kehidupan. Kita tidak perlu membelanjakan wang untuk mengembangkan ciri-ciri seperti ini, ia memang di dalam di kehidupan kita semua. Maka saya berpendapat ciri-ciri istimewa ini perlulah diperkembangkan di *promotekan*. Semasa mengenalpasti *product* pelancongan negeri Pulau Pinang kita juga harus mengambil perhatian supaya kita tidak mengadakan *product* pelancongan yang lain negeri sudah ada, misalnya bukan saja kita hendak mengenalpasti yang *product-product* yang kita punya negeri Pulau Pinang punya, kita pun tidak mahu persaingan dengan negeri-negeri lain seperti Pulau Langkawi yang sudah adakan satu akuarium yang lebih baik ataupun di Sentosa kita tidak boleh bertanding dengan Pulau itu, atau zoo kita boleh bertanding dengan zoo Kuala Lumpur ataupun Safari di Singapura. Maka saya berpendapat kita tidak payah bersaing secara mengadakan *product-product* macam ini jadi kita bertumpu perhatian kepada ciri-ciri istimewa di Pulau Pinang kita hendak datang Penang untuk menikmati ciri-ciri Penang seperti makanan, penjaja-penjaja ataupun *the leaving paste, the paste of the Penang* yang itu orang-orang Kuala Lumpur sudah mari kerana *we have a very slow pastwe*. Saya berpendapat kita sudah sampai satu masa untuk membuat penilaian semula dasar-dasar pelancong supaya kita menggariskan dasar-dasar ini mengikut perkembangan masa apa yang kita ada sekarang dan menumpukan kepada ciri-ciri kita yang begitu istimewa.

Dato' Speaker, saya pun hendak menyeru kepada Kerajaan Negeri supaya mengembangkan sektor penjaja kerana sektor penjaja ini berpotensi sebagai menstabilkan ekonomi jikalau Pulau Pinang melalui sekali lagi kemelesetan dan penjaja-penjaja ini merupakan satu sektor yang istimewa, ciri yang istimewa negeri Pulau Pinang. Penjaja bukan sahaja menawarkan makanan yang murah sekarang mungkin tidak begitu murah mungkin tetapi kalau berbanding dengan restoran-restoran dia memang masih murah. Tetapi dia juga sebagai satu tarikan pelancong-pelancong dan dengan itu memberi sumbangan ekonomi kepada Pulau Pinang.

Menurut laporan *Penang Island Structural Plan* sektor penjaja merupakan sektor yang berkembang paling pesat di Pulau Pinang, sektor penjaja membekalkan 20,000 peluang pekerjaan menurut laporan begitu juga masa depan satu penjaja adalah cerah walaupun dia mempunyai masalah-masalah tertentu seperti masalah kesesakan lalu lintas dan kebersihannya tapi saya berpendapat kalau kita membangunkan atau memperkembangkan sektor ini dengan bersistem ataupun dengan teratur kita boleh menyelesaikan atau kita boleh *overcome* masalah-masalah dalam sektor ini. Kerajaan Negeri memang mengatakan penjaja telah menyumbangkan banyak sekali pembangunan ekonomi negeri ini dan mengatakan ini adalah satu tarikan yang istimewa kepada pelancong tapi pada masa yang sama kalau kita tengok beberapa tahun kebelakangan ini kita nampak surat kabar selalu menyiarkan penjaja-penjaja selalu dipindah ataupun pihak-pihak berkenaan mengambil tindakan penguatkuasaan yang begitu keras terhadap mereka, dengan ini kita tidak mengadakan satu pendekatan sama ada hendak membangunkan sektor ini atau kita memandangkan sektor ini memang satu masalah yang para penjaja-penjaja mengatakan sektor penjaja bukan satu masalah tetapi masalah-masalah ini boleh diselesaikan jikalau Kerajaan memberikan sumbangan memang ini boleh diselesaikan.

Kerajaan negeri telah mengatakan bahawa iklim pelaburan di Pulau Pinang masih sihat tetapi sebenarnya pada 3 bulan pertama pada tahun ini jumlah pelaburan telah merosot lebih kurang setengah daripada tempoh yang sama pada tahun yang lalu ini dalam ucapan T.Y.T., jikalau kita melihat *property market* pada masa sekarang kita boleh mendapati bahawa telah ada *slow down* ekonomi di Pulau Pinang memang ada fenomena yang menunjukkan dia telah bertambah. Walaupun itu tidak semestinya merupakan petanda kemerosotan ekonomi Kerajaan Negeri dan kita semua mesti berwaspada, ekonomi Pulau Pinang masih bergantung kepada ekonomi sedunia. Sekiranya ekonomi dunia mengalami kemerosotan ataupun kemelesetan secara umumnya maka sektor pembuatan di Pulau Pinang akan turut berkesan dan juga sektor pelancongan pun akan mengalami tekanan dan ini sektor pembuatan dan sektor pelancongan merupakan 2 sektor yang paling penting dalam ekonomi Pulau Pinang. Tetapi jika berlakunya kemelesetan ekonomi para sektor penjaja tidak akan ditimpa dengan kesan yang negatif seperti sektor pelancongan dan sektor pembuatan, kerana dalam masa ekonomi meleset terdapat kilang-kilang yang terpaksa ditutup tetapi pada tahun 1966 di mana kita

Pulau Pinang telah mengalami satu keselesetan pada masa itu sektor penaja yang *actually offer* pekerjaan kepada orang-orang yang menganggur akibat penutupan kilang-kilang.

Pada masa ini jikalau Pulau Pinang tidak meningkatkan daya saingannya secara antarabangsa dan sekiranya lebih banyak kilang di Pulau Pinang ataupun mulai meminda *production* kepada negeri-negeri lain seperti China, ataupun Indonesia ataupun Vietnam maka ini akan mendatangkan satu kesan yang tidak baik dan ramai orang meramal bahawa ekonomi Malaysia termasuk Pulau Pinang akan mengalami kemelesetan ekonomi selepas 1998. Sama ada ramalan ini akan berlaku atau tidak Kerajaan Negeri Pulau Pinang harus menyiapkan payung sebelum hujan kita mesti bertindak sekarang untuk mengambil langkah-langkah untuk mencegah kesan-kesan yang buruk. Saya berpendapat pembangunan sektor penaja secara sistematik akan membantu Pulau Pinang untuk menghadapi kemelesetan ekonomi yang mungkin berlaku. Kerajaan Negeri harus menyusun semula Jawatankuasa Perundingan Penaja serta berunding dengan para penaja tentang cara untuk membangunkan sektor ini. Saya berpendapat sektor ini adalah satu sektor yang baik untuk kaum Bumiputera ataupun bukan Bumiputera untuk meceburi dalam *bisness* kita boleh *start* dari sana tidak ada pengalaman ataupun hanya modal yang kecil, penaja-penaja adalah satu kerja yang kita boleh *start* maka saya berpendapat Kerajaan Negeri patut beri perhatian kepada sektor penaja.

Dato' Speaker, saya hendak menyentuh sedikit tentang penyakit HIV dan AIDS di dalam negeri ini. Dalam jawapan bertulis kita mendapati sekarang di dalam Negeri Pulau Pinang kita mendapati 534 pembawa HIV positif dan jikalau mengikut WHO jikalau seorang di *confirm* sudah dijangkiti HIV maka terdapat 5 atau 6 orang yang belum dikesan tetapi memang telah dijangkiti, jikalau kita mengkalikan 534 dengan 5 kita telah mendapat 2,500 yang lebih dan selain daripada itu petanda-petanda yang menunjukkan penyakit HIV ini telah masuk *general population* kita telah masuk *third phase* jangkitan ini maksudnya ia telah masuk *general population* kita boleh nampak bahawa kita mempunyai 4 orang pembawa HIV dibawah umur 13 tahun yang saya percaya ada 2 di antaranya ialah bayi yang dilahirkan dengan jangkitan HIV ini bermaksud kita sudah ada kaum wanita yang telah dijangkiti HIV dan dalam angka yang saya ada memang Pulau Pinang mempunyai 24 pembawa ada 4 yang telah mati kerana Aids kaum wanita kita mempunyai 24 HIV *carier* di antaranya 9 merupakan pelacur yang lain siapakah mereka, mereka mungkin dan sudah isteri-isteri yang begitu berpegang nilai yang asia, nilai ketimuran, mereka adalah suri rumahtangga bagaimana mereka mendapat dijangkiti dengan penyakit HIV maka saya jikalau mengikut ramalan WHO ataupun UNICP memang akan menjadi *trend* jikalau HIV ini telah masuk *general population* kaum wanita telahpun turut dijangkiti maka ini akan menjadi satu *trend* dimasa depan akan mendapat lebih ramai kaum wanita yang akan di *confirm* di kesani, dijangkiti oleh penyakit ini dan jika akan *we can aspect more babies to be born with HIV* dan kalau boleh kita pun *we can also aspect to see more HIV positive*

person in future maybe in next three or four years maka saya berpendapat ini akan menjadi satu keadaan yang serius di Pulau Pinang jikalau kita tidak mengambil tindakan yang cepat pada masa sekarang dan tindakan diambil memanglah baik setakat ini memberikan, meningkatkan pelajaran kesihatan dikalangan penuntut-penuntut sekolah, pekerja kilang, orang awam, institusi-institusi pemulihan dadah dan pelacur. Ini memang satu langkah yang baik kita berikan pelajaran ataupun *give education* kepada semua orang kerana dalam fasal ini semua orang memang berkemungkinan untuk dijangkiti penyakit ini dan yang satu program yang belum dijalankan ialah program mentarangkan darah untuk HIV secara sukarela sedang dirancang.

Saya berpendapat ramai orang mungkin, mesti berpendapat bahawa jikalau mereka bukan pelacur, pengambilan dadah mungkin *they are not in danger, if they are not drug addict or they are not sex worker, they are not in danger* ini adalah tanggapan yang tidak betul *at this time* semua orang mungkin dijangkiti dan angka-angka yang kita dapati mungkin memanglah terbanyak sekali ialah *ivy drug user* orang yang *use injections drug* tapi ini adalah kerana *drug user* dia pergi ke Pusat-Pusat Pemulihan mereka di paksa menjalankan ujian tetapi orang-orang biasa tidak dipaksa berbuat begini maka mungkin kalau di negara-negara yang sedang mengadakan ramai orang yang dijangkiti Aids atau HIV dikatakan hanya 30 hingga 40 peratus orang-orang yang dijangkiti HIV adalah *drug user* di negara kita, kita masih mendapat 70% tetapi saya berpendapat ini mungkin angka ini tidak mencerminkan satu gambaran yang tepat.

Saya hendak menyeru supaya Kerajaan Negeri meningkat lagi program pendidikan yang pertama, yang kedua saya berpendapat kita sudah sampai satu masa untuk memberi kaunseling yang walaupun sekrang sudah ada *hotline counseling* dan tapi yang kita tidak ada memberi *support* kepada orang-orang yang dijangkiti ataupun keluarga-keluarga yang mempunyai penyakit HIV itu merupakan satu masalah yang sungguh besar kerana pada masa sekarang masih kalau kita dapat penyakit kanser atau apa-apa penyakit saja orang akan simpati kepada kita tetapi orang ini kalau ia dijangkiti HIV kalau orang datang merawat dia, jumpa dia, *visit* dia mereka tidak dapat memberitahu apa penyakit dia yang sebenar dapati dan ini merupakan satu tekanan mental yang begitu besat, maka saya berpendapat kita perlu mengadakan satu *support system HIV positive and their families* dan jika kita tidak mendidik rakyat kita mungkin pada masa sekarang penyakit HIV masih mendapatkan stigma sosial yang begitu serius sampai setengah mereka telah dihalau, keluarga mereka tidak mahu menjaga mereka kerana mereka dijangkiti penyakit ini dan jikalau ini berlaku berleluasan maka ini akan menjadi satu masalah sosial, satu beban kepada Kerajaan Negeri atau satu beban kepada kita semua. Kita mesti mengadakan program untuk mendidik rakyat bahawa ini bukan satu penyakit yang dimalukan, menerima bahawa ini satu penyakit dan kita mesti menggalak keluarga kita mesti menjaga penyakit-penyakit HIV atau penyakit-penyakit AIDS supaya ia tidak nanti menjadi satu beban kepada *society* ataupun kepada Negeri.

Dato' Speaker, saya dengar ramai orang telah Y.B. telah mengatakan bahawa kita akan melancarkan program BORR dan PORR dan saya hendak mengatakan bahawa jikalau Yang Berhormat tidak memberi satu penjelasan yang memuaskan kepada penduduk-penduduk di Jalan Yeap Chor Ee maka saya risaulah orang yang juga tidak puashati, jikalau saya berpendapat ini Jalan Yeap Chor Ee betul-betul mesti digunakan maka saya berpendapat pihak berkenaan mesti jumpa dengan penduduk-penduduk supaya mereka tidak menghantar surat begitu banyak kali dan mereka tidak mendapat satu layanan yang baik. Maka saya menyerulah kepada YAB supaya menjemput mereka dan membincang masalah mereka. Yang akhirnya saya hendak memberi sedikit tentang kajian tentang pengundi hantu itu, ini sikit saja secara respon dan kajian saya hendak memaklumkan Dewan ini kajian itu telah diluluskan oleh Jawatankuasa Pemeriksaan USM dan penulis itu diberi *result* kepujian dia dapat A dalam kajian dia, maka saya berpendapat jikalau menurut YAB yang katakan mempertikaikan angka-angka di dalamnya maka jikalau itu adalah berasas maka itu saya berpendapat penulis ini tidak patut diberi A dalam kajian ini maka adalah perlu kita mengadakan satu siasatan sama ada adakah angka-angka itu betul atau tidak betul. Ini bukan sahaja untuk membersihkan ataupun memberi, membuktikan Y.A.B. tidak menang dengan pengundi hantu pada pilihanraya umum 1995. Tetapi ini juga tentang nilai-nilai akademik kita di USM. Maka saya mencadangkan bahawa Y.A.B. menjemput 6 orang pensyarah yang menubuhkan Jawatankuasa Pemeriksaan untuk mengadakan satu siasatan yang *neutral* yang *independent* kerana memang dalam pihak yang berlainan dan kita boleh *debate until the cow come home*, kita tidak akan *agree*.

Maka adalah baik mengadakan Jawatankuasa untuk menyiasat dan Jawatankuasa adalah *neutral* yang terdiri daripada pensyarah yang menduduki Jawatankuasa Pemeriksaan itu, kita boleh tengok, betul atau tidak betul. Jikalau siasatan itu membuktikan bahawa Y.A.B. betul, tidak ada pengundi-pengundi di kawasan Tanjong Bungah pada pilihanraya umum 1995, saya rela meminta maaf secara terbuka. Tetapi jikalau sebaliknya membuktikan, itu memang pada masa itu ada pengundi-pengundi hantu. Saya tidak minta Y.A.B. buat apa-apa. Saya tidak akan mendesak Y.A.B. meletakkan jawatan atau apa-apa. Itu terpulanglah kepada Y.A.B. Saya percaya beliau boleh membuat keputusan sendiri mengikut *concern* dia. Maka saya hendak mencadangkan juga supaya Y.A.B. menubuhkan Jawatankuasa Siasatan, membuat satu siasatan. Jikalau Y.A.B. adalah bersih yang katakan tidak ada penghuni-penghuni hantu. Saya tidak nampak apakah sebab tidak mahu satu siasatan. Ini bukan sahaja satu peluang untuk membolehkan beliau untuk membuktikan bahawa beliau adalah bersih dan juga membuktikan kajian-kajian itu betul-betul *caliber* dan jikalau Y.A.B. tidak mahu menyiasat perkara ini dan rumusan yang saya boleh sampai ialah memang terdapat pengundi-pengundi hantu pada pilihanraya umum 1995.

Dengan itu Dato' Speaker, saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Jawi.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Dato' Speaker, saya minta izin untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, kerana kalau tidak berdiri bercakap saya sudah sakit belakang....(ketawa).

Di sini saya hendak ucap tahniah kepada Y.A.B. Ketua Menteri kerana di bawah pimpinan beliau, kita boleh nampak bahawa dalam ucapan beliau tadi sudah sebut, pada bulan yang sama tahun lepas berbanding dengan tahun ini kita hendak minta peruntukan yang dibelanja. Itu pun sudah bertambah. Itu bermaksud bahawa semua wakil rakyat memang bekerja kuat. Kalau tidak bekerja kuat mana hendak minta tambahan peruntukan?

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Elaun hendak tambah?

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Itu kita tidak berani hendak minta kerana kalau sekarang ini kita tengah ada kempen inflasi sifar kita tidak boleh minta elaun ditambah. Tetapi saya juga hendak ucap tahniah kepada Y.A.B. Ketua Menteri kerana ada maklumbalas daripada penduduk-penduduk di kawasan beliau. Mereka cakap kita tinggal di kawasan Ketua Menteri ini amat bernasib baik. Mereka cakap, beliau ini bagus, betul-betul kerja, jalan di depan, belakang, kiri, kanan dan jalan di mana-manapun mereka turap sangat cantik-cantik. Lubang pun semua ditutup, memang bagus.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Said):

Lubang apa itu?

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Jalanlah. Apa itu? Dia maksud semua jalan telah diindahkan. Kita di sini dari *back bencher* kita hendak mintalah supaya Y.A.B. Ketua Menteri beri kelulusan tambahan perbekalan itu supaya projek-projek pembangunan ini diberi dengan seimbangannya, terutamanya di kawasan Seberang Perai. Di kawasan Seberang Perai berbeza dengan di sebelah Pulau. Kita hendak minta kerana kita dapati bahawa seperti contohnya di kawasan saya. Kita ada banyak lagi jalan-jalan yang tidak sampai taraf yang mana ada di kawasan Y.A.B. Ketua Menteri. Bila kita minta peruntukan daripada Pejabat Daerah diberitahu, peruntukan yang diberi

adalah terhad. Saya hendak minta supaya pembangunan terutamanya untuk luar bandar, bekalan dan peruntukan untuk projek-projek kecil ini diperingkatkan kerana kita perlu untuk membaiki titi jalan kampung, tiang lampu tidak ada pun, kita kena memohon dan banyak lagi kerana kita memang kena tunaikan janji-janji yang diberi pada masa pilihanraya yang lepas.

Saya hendak ucap tahniah kepada Yang Berhormat dari Bukit Gelugor dan lobi yang dibuat oleh Y.B. Penanti, Y.B. Mr. David, saya rasa nama Mr. David lebih sedaplah..... (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Saya belum habis lagi.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Saya hendak minta penjelasan. Sebenarnya saya takut Y.A.B. Ketua Menteri celaru esok dia pergi Atlanta, dia tidak bawa kami. Yang pergi lobi ini Y.B. Daud Taha sudah lepas fasal dia. Saya juga pergi lobi, Y.B. Rashid, Y.B. Helmi, Y.B. Koay Kah Huah dan Y.B. Syed Amerruddin pun pergi sama melobi. Jadi untuk lobi SUKMA ini ramai yang terlibat. Y.B. Daud Taha lepas dia saja.....(ketawa). Y.A.B. Ketua Menteri kalau hendak bawa pergi ke Atlanta, kami pun ada sama.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Tidak lupa Y.B. dari Sungai Dua, cuma kita tidak boleh namakan semua Ahli-ahli Yang Berhormat tetapi yang dibangkitkan oleh Y.B. Mr. Davidkan. Dalam ucapannya, dia banyak menaikkan diri sendiri. Kalau *you* nampak pagar, itu yang dibuat, dikatakan oleh beliau. Kalau *you* tengok, hendak namakan itu lapangan kapalterbang, itu dicadangkan oleh Y.B. dan banyak-banyak lagi kerana saya rasa Y.B. Mr. David itu lebih baik daripada Daud kerana Daud dalam Bahasa Inggeris *means* keliru.....(ketawa). Saya hendak ucap terima kasih kerana lobi untuk SUKMA 2000 itu kepada kawasan ADUN Jawi di Batu Kawan kerana kita ada satu stadium yang terbuka di sana dan memang SUKMA 2000 itu akan dilancarkan di tempat itu. Saya rasa bangga hendak ucap terima kasih kepada Dewan yang mulia ini tetapi saya hendak cadang stadium yang terbuka ini pada mula-mulanya dijanji akan siap pada tahun 1998. Sekarang pun sudah ditangguh sampai 1999, hampir-hampir dekat SUKMA 2000. Memandangkan kawasan ini banyak infrastruktur kerana jalan-jalan yang begitu sempit.

Sekarang kalau Ahli-ahli Yang Berhormat pergi ke Bukit Tambun hendak makan seafood, kalau masuk ke Pekan ke Bagan Bukit Tambun itu kena ambil 5 minit, baru boleh bergerak, jalan yang begitu sesak sekarang akibat kerana banyak terdapat kedai restoran makanan laut di tempat itu. Pada persidangan Dewan yang dahulu pun saya sudah cadang supaya tempat ini dijadikan sebagai *Seafood Paradise*. Kemudahan asas ini perlulah dipertingkatkan kerana kalau kita ada SUKMA 2000 memang kita ada banyak pelancong dan juga banyak orang yang datang untuk menonton sukan di tempat itu. Kita perlulah rancang dari sekarang, juga Pengkalan di Bagan Bukit Tambun itu kerana tempat ini ramai orang letak kereta di situ untuk menaiki bot ke Pulau Aman dan Pulau Aman ini Ahli-ahli Yang Berhormat tahulah. Pulau Aman ini Y.A.B. Ketua Menteri pernah pergi melawat. Di tempat ini ada dua produk yang terkenal. Satu buah sukun. Namanya sama dengan Y.A.B. Ketua Menteri, bukan Koh Tsu Koon, buah Sukun. Saya rasa produk ini kita boleh *package together* dengan pelancongan kita, buah Sukun....(ketawa).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Buah itu kena sebut elok-elok. Itu tidak kena.....(ketawa). Sebenarnya Sukun bukan Koon, buah Sukun. Besar ini.....(ganguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Ada dua.....(ketawa).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Kena sebut elok-elok, berapa biji, buah sukun....(ketawa).

Ali Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Apa silapnya. Buah sukun, apa silapnya. *Pronounciation* tidak betul?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Buah.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Buahlah. Buah, apa dia?.....(ketawa). Buah sukun....(ketawa). Saya tidak tahulah apa ini....(ketawa). Tetapi Y.A.B. Ketua Menteri pernah pergi ke tempat ini dan diberi cenderahati buah sukun. Y.A.B. betul? Juga Puan Sri Ketua Menteri pun minta supaya Y.A.B. Ketua Menteri pergi beli belacan. Belacan Pulau Aman yang terkenal sekali di Pulau Pinang. Saya rasa Y.B. Batu Uban yang mempengerusikan portfolio pelancongan kena ambil produk yang sudah ada di situ supaya kita *package* dan jualkan apa yang sudah sedia ada di sana dan menolong orang-orang kampung di situ supaya mereka boleh mempertingkatkan

hasil atau mengeluarkan belacan dengan banyak. Saya juga hendak membangkitkan berkenaan projek PDC di Batu Kawan ini kerana didapati ramai lagi penduduk-penduduk di ladang Batu Kawan itu mereka meminta supaya diberi rumah kos rendah tiga bilik. Kalau dua bilik sahaja memandangkan sekeluarga mempunyai lebih kurang 10 atau 11 orang *family members* memang dua bilik adalah tidak cukup. Tetapi sampai sekarang tidak ada apa maklumbalas dari Batu Kawan dan memandangkan SUKMA 2000 akan berada di sana, kita tidak mahu tengok di sebelah Batu Kawan itu nampaknya indah tetapi di sebelah itu kita nampak ladang Batu Kawan dan kemudahan yang begitu terok sekali di sana kerana di jalan-jalan di situ pun adalah jalan tanah dan dalam keadaan yang buruk dan juga bekalan air pun tidak ada kerana mereka diberi bekalan air oleh pihak tuan-tuan kebun dan saya memang ada berjanji kepada mereka untuk memasang paip air untuk mereka. Tetapi masalah yang mereka hadapi adakah mereka akan diarah keluar daripada tempat itu atau pihak PDC akan sediakan rumah yang mempunyai tiga bilik dalam tempoh berapa tahun, itu adalah masalah mereka yang hadapi.

Berkenaan dengan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Tamil yang berada di sana kerana dari pihak sekolah ini juga mendapati bahawa tiada satu keputusan yang tetap. Berkenaan dengan itu pihak sekolah ini akan dipindah kepada tempat baru akan diberi tapak, ini pun tidak ada satu keputusan. Saya minta supaya pihak Kerajaan menimbangkan berkenaan dengan hal ini. Di sini saya juga sentuh sedikit berkenaan projek-projek yang diluluskan oleh pihak Kerajaan atau Persekutuan, kita dapati bahawa memang kita kena berjimat dan belanja untuk projek pun cuba bagi satu harga yang lebih berpatutan dengan hasilnya. Saya di sini hendak minta supaya pihak Kerajaan boleh memberi kebenaran kepada projek-projek yang di bawah peruntukan kurang daripada RM50,000 itu dikecualikan tender kerana tahun lepas itu saya dapati ada satu projek yang diberi peruntukan oleh pihak Kerajaan Pusat berjumlah RM15,000 untuk membina semula sebuah gelanggang bola keranjang. Didapati bahawa pihak tender itu tidak dapat menunaikan syarat yang dikenakan kerana mereka cakap ini harga terlebih rendah. Tetapi apabila kita minta dikecualikan tender dan ambil keluar untuk orang tempatan dapati dapat membina sebuah gelanggang bola keranjang yang begitu cantik dan elok. Saya rasa kadang-kadang proses tender itu mengambil masa dan kena pilih kontraktor yang kadang-kadang dia menaikkan harga lebih 20% atau berapa peratus kita tidak tahu. Harganya selalu lebih tinggi, lebih mahal. Kita minta supaya dikecualikan.

Berkenaan dengan jawapan yang diberi oleh Y.B. yang bertanggungjawab dengan pengambil tanah itu, saya diberitahu bahawa pihak TNB ada hak untuk mengambil tanah dengan akta-akta yang sudah dikekalkan masa mereka adalah Lembaga Letrik Negara (LLN). Tetapi memandangkan Y.B. Dato' Speaker, sekarang TNB pun sudah diswastakan dan timbulnya masalah oleh pihak TNB berkenaan dengan perkhidmatan yang mereka kurang baik. Saya.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Y.B. perkara itu sudah disentuh dalam ucapan Y.B. yang lalu.

Ali Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Saya tahu. Cuma saya hendak cadang Y.B. Dato' Speaker kerana akta ini saya rasa kita boleh buat pindaan. Kita boleh cadang pindaan ke atas akta yang mengambil alih tanah pihak penduduk dengan pampasan yang begitu rendah. Saya rasa kita perlu buat cadangan kepada Kerajaan Pusat untuk menukarkan akta itu kerana sekarang TNB sudah diswastakan, dia bukan Kerajaan. Kenapa kita bagi dia terus bayar pampasan yang begitu rendah? Why dia ambil itu untuk keuntungan sendiri? Itu cadangan yang saya hendak buat itu.

Akhir sekali Y. B. Dato' Speaker, berkenaan dengan alam sekitar. Bumi ini sudah tidak ada hijau. Sekarang ini bumi merah seperti baju jacket merah. Merah itu senang marah, api banyak. Saya di sini hendak memperingatkan Ahli-ahli, kita orang sudah dapat 5 lubang di *ozone* kita *ozone atmosphere, our ozone*. Memang banyak orang sudah cakap, hari kiamat sudah menjelang tetapi jangan kita hendak mempercepatkannya. Saya hendak cadang supaya bagaimana kita hendak menghijaukan bumi kita, saya bercadang supaya kita melancarkan program menanam pokok pada masa ini. Kita selalu nampak tanam pokok oleh orang-orang besar pada masa perasmian tapak-tapak. Kita boleh menggalakkan penduduk kita bila ada seorang bayi dilahirkan kita tanam satu pokok. Bila ada sesiapa menyambut harijadi *birthday*, dia tanam satu pokok. Bila sesiapa yang mati, dia tanam satu pokok. Kalau macam ini kita punya kubur nampaknya indah. Kita boleh syarat supaya dia tanam pokok yang ditanamkanlah. Kalau macam ini kita boleh nampak *green*. Kerana memang langkah ini diambil di Israel, banyak buat macam ini iaitu menanam pokok. Ini adalah untuk kenangan. Ini adalah satu perkara yang bagus yang boleh ditimbangkan.

Y.B. Dato' Speaker, saya hendak bangkitkan berkenaan dengan sebuah komputer untuk tiap-tiap Wakil Rakyat *back bencher*, tetapi malangnya Y.A.B. Ketua Menteri bangkitkan berkenaan dengan isu ini bohsia sahaja. 'Sia bo'lah. Tidak ada jawab langsung. Yang dahulu ada jawab akan dipertimbangkan, kali ini 'sia bo, bo sia'. Kita minta supaya dengan izin kalau boleh Y.A.B. Ketua Menteri berilah kepada kita kerana kalau hendak jadikan Pulau Pinang sebagai satu negeri yang *intelligent* ada *wisdom*. Saya rasa pemimpin itu mesti disedia dulu. Kalau tidak ada, macam mana kita hendak ajar orang lain.

Sekian, saya hendak ucap terima kasih, saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, ada lagi?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Sedikit saja.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Permatang Pasir.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Dato' Speaker, saya bangun untuk menyokong Usul Perbekalan. Dato' Speaker, mengenai dengan pendidikan di Pulau Pinang. Apabila kita bercakap mengenai dengan kecemerlangan di sekolah-sekolah, kita dapati masih lagi terdapat di sekolah-sekolah luar bandar, kelulusan cemerlang itu tidak berapa orang. Daripada 200 murid Darjah 6, kemungkinan 4 orang sahaja ataupun 3 orang yang mendapat cemerlang. Tetapi sekolah-sekolah di bandar seperti di Sekolah Kebangsaan di Seberang Jaya, kecemerlangan budak-budak terserlah kerana ramai yang mendapat 4A. Ini disebabkan persekitaran dan pendapatan keluarga di kawasan bandar adalah lebih baik di kawasan luar bandar. Saya menyarankan kepada EXCO yang bertanggungjawab dengan pendidikan supaya diadakan peruntukan di sekolah-sekolah di mana sekolah-sekolah yang perlu diadakan kursus motivasi, kursus-kursus kecemerlangan dapat diberi sedikit peruntukan untuk mengadakan kursus-kursus ini sebab terdapat sekolah-sekolah yang mengadakan kursus-kursus ini mereka datang Wakil Rakyat dan Oangggapan masyarakat di luar bandar dan di Pulau Pinang mungkin Wakil Rakyat *a man* yang mempunyai *super, man with everything*. Dengan Bahasa Arab di panggil 'kun paya kun'. Jadi Wakil Rakyat kata buat duit, tumbuh duit, jadi duit. Jadi Wakil Rakyat ini mampu bagi peruntukan. Setiap kursus motivasi kecemerlangan yang diadakan di sekolah, kosnya lebih kurang RM4,000.00 dalam masa cuti sekolah. Sekarang ini di musim cuti sekolah kebanyakan sekolah PIBG mengadakan kursus motivasi bersama dengan pihak guru-guru sekolah dan mengadakan kelas-kelas tambahan untuk melahirkan pelajar-pelajar cemerlang. Tetapi PIBG dengan Guru-guru Besar dia cari Wakil Rakyat. Wakil Rakyat ini jadi mangsalah. Kalau mereka tahu Wakil Rakyat itu ada duit sedikit, lagi ramai mereka datang, hari-hari, tiap-tiap minggu, ada program, Wakil Rakyat. Sebab itu kita harus juga adakan peruntukan diberi kepada kursus-kursus yang berbentuk motivasi ini. Kalau sekolah-sekolah yang sudah cemerlang seperti sekolah yang mampu, yang PIBGnya mempunyai peruntukan kewangan yang banyak, kita tidak payah bantulah. Kalau sekolah yang daif, yang rata-ratanya penduduknya miskin, pelajar-pelajar juga harus dibantu. Kalau pelajar-pelajar yang miskin ini dapat diberi pendidikan, pendedahan kelas-kelas tambahan dalam bidang Bahasa Inggeris, matematik dan sebagainya, mereka boleh juga menjadi pelajar-pelajar yang berjaya seperti pelajar-pelajar yang lain. Jadi saya cakap secara umum dan banyak sekolah-sekolah di luar bandar dan rata-ratanya sekolah itu hanya pencapaian 4A ataupun 3A,

kemungkinan 3 orang atau 4 orang, kadang-kadang 1 orang sahaja yang dapat dilahirkan oleh sekolah. Jadi patut juga EXCO Pendidikan mengadakan kajian, mendapatkan maklumat daripada Jabatan Pendidikan Negeri dan sesuatu perkara yang baik dapat dilakukan.

Perkara yang kedua mengenai peranan Majlis Agama Islam. Sebenarnya dalam Islam, Islam menggalakkan orang menjadi kaya. Islam tidak menghalang orang menjadi kaya tetapi kekayaan dari segi Islam mereka harus menggunakan kekayaan mereka untuk membantu orang-orang miskin. Sebab itu kalau orang semua faham mengenai Islam, tidak ada orang-orang yang miskin sebab adalah menjadi tanggungjawab orang-orang yang mempunyai pendapatan yang lebih membantu orang-orang miskin. *It is a part and parcel*, dengan izin, *social obligation* kepada orang-orang yang berada. Sebab itu dalam Islam faktor sedekah, faktor zakat itu penting. Zakat wajib, dalam sejarah Islam, sesiapa yang tidak membayar zakat mereka harus diperangi. Sebab itu di zaman Rasulullah, zaman dahulu berperang dengan orang-orang yang tidak bayar zakat. Sebab itu orang-orang Islam perlu membayar zakat. Maksudnya orang kaya harus prihatin kepada orang-orang miskin. Sebab itu dalam soal menolong, membantu orang miskin, dalam Islam, dia tidak mengira kaum.

Yang Berhormat dari Batu Lintang, Islam tidak kata, kena bantu orang Islam sahaja. Dia tidak kata mesti tolong orang Melayu sahaja, tidak. Dalam Islam, dia harus bantu orang bukan Islam. Orang Melayu yang kaya juga harus bantu orang bukan Melayu yang miskin. Orang Islam yang kaya harus bantu juga pelajar-pelajar Tionghua, India yang miskin dan pelajar-pelajar lain yang miskin. Itu konsep dia. Konsep dia memang baik tetapi pelaksanaan konsep itu yang kita bincangkan. Sebab itu peranan Majlis Agama Islam Pulau Pinang, pembangunan tanah wakaf, kadang-kadang kita mempunyai aset, harta tetapi harta itu lambat di bangunkan ataupun tidak *profession* seperti yang di bangkitkan oleh Yang Berhormat Telok Air Tawar. Sebab itu Majlis Agama Islam harus mencari jalan bagaimana hendak membangunkan tanah wakaf dan mendapat keuntungan dan keuntungan itu boleh dijadikan sumber untuk membantu dari segi pendidikan. Sebab kita tidak menghalang orang menjadi kaya, kita harus bangga kalau banyak orang menjadi kaya di Pulau Pinang sebab itu kita menyarankan Y.A.B. Ketua Menteri Tan Sri Koh Tsu Koon, syarikat-syarikat yang besar di Pulau Pinang.

Saya difahamkan pihak Yang Amat Berhormat telah berjumpa dengan syarikat-syarikat yang besar yang didapati mungkin aset mereka melebihi 4, 5 billion. Saya difahamkan ada perjumpaan dibuat dengan *public company* di Pulau Pinang. 35 *public company* dan mereka ini memang prihatin. Syarikat-syarikat ini, kalau kita mendekati mereka, berbaik-baik dengan mereka, mereka juga ada perasaan untuk membantu. Dalam bidang pendidikan, dalam bidang sosial, dalam pembangunan belia, mereka juga prihatin dalam pembangunan belia. Saya lihat kadang-kadang mereka sanggup menderma untuk sosial projek dan kalau kita boleh memaksimumkan *resources* yang ada di Pulau Pinang

membangunkan masyarakat ini dan masyarakat ini kita kaitkan dalam pembangunan untuk masyarakat penyayang, mengadakan program-program dari segi pendidikan, mereka boleh membantu. Tetapi pihak Kerajaan harus membantu, mendekati mereka. Begitu juga pihak syarikat-syarikat yang luar.

Baru-baru ini kita ada melawat Syarikat Texchem dan diberi taklimat oleh Pengarah Urusan, Dato' Ooi Ne Chee dan dalam taklimat yang diberikan semasa kita melawat pejabatnya, dia berbanggalah dengan kekayaan, dengan sikap orang Pulau Pinang, sikap pekerja yang baik, yang mahir, tetapi kekayaan hanya tertumpu, asset hanya tertumpu kepada mungkin golongan yang kecil sebab mereka yang menguasai ekonomi, menguasai ekuiti dalam syarikat itu, dan syarikat ini daripada kecil telah berkembang, membuka cawangan-cawanganya di Thailand dan sebagainya dan syarikat-syarikat ini sekarang maju di rantau ini. Jadi kalau boleh, syarikat-syarikat seperti ini dan banyak lagi Syarikat Sony yang mengaut keuntungan yang begitu banyak. Kita dapati syarikat-syarikat yang ada di Pulau Pinang ini mengaut keuntungan, kadang-kadang *billion dollars*. Tetapi apakah sumbangan obligasi sosial mereka dalam bidang pembangunan belia, dalam bidang pembangunan sosial, dalam bidang pendidikan Negeri Pulau Pinang? Apakah sumbangan mereka dari segi *social obligation*. Kalau kita *approach* mereka untuk mengadakan gelanggang bolasepak. Dahulunya Sony biasa buat kolam renang, padang bola di Seberang Jaya. Maknanya mereka ini mampu untuk membuat kos padang yang bernilai RM1 juta, RM2 juta sebab keuntungannya kalau RM80 juta. Kalau RM100 juta, RM200 juta, pada mereka untuk memberi sumbangan RM1 juta, *too small for them*, sumbangan yang kecil. Jadi *approach* Kerajaan di bawah pimpinan Y.A.B, Ketua Menteri, saya sudah cakap. Kadang-kadang mereka ini, kita boleh tarik mereka datang dalam berbagai-bagai caralah.

Saya dapati semasa lawatan di Texchem itu, kawan Pengarah Urusan ataupun *the owner the Texchem* berasa bangga dengan anugerah Dato' yang diberikan. Sebagai *accuredision to him* di Penang, dan orang mengaku dia dan dia menganggap dia ini sebahagian daripada Malaysia. *It is a part of parcel Malaysian citizen*, walaupun dia bangsa Jepun. Tetapi kalau banyak lagi usaha-usaha ke arah kita *recognise* mereka, mendekati mereka dan usaha Y.A.B. Ketua Menteri untuk melantik beberapa orang dalam Majlis Perdagangan Peringkat Negeri, dalam Majlis Belia Peringkat Negeri, dalam Penang *Youth Council*, menarik mereka dalam Majlis-majlis yang penting dan menjadikan mereka ini orang-orang yang terpenting di Negeri Pulau Pinang dan menjadikan mereka sebahagian daripada masyarakat Pulau Pinang dan mereka boleh memberi sumbangan yang begitu berkesan kepada mempertingkatkan dari segi pendidikan, dari segi aspek-aspek sukan dan sebagainya. Bila kita bercakap mengenai dengan sukan SUKMA, Kita ucap tahniahlah kepada wakil-wakil yang pergi lobi, Bukan senang, banyak negeri yang memohon untuk menjadi tuan rumah tetapi Pulau Pinang telah berjaya mempamerkan persembahan dan akhirnya kita telah berjaya untuk menjadi tuan rumah kepada Sukan SUKMA. Apabila kita berjaya menjadi tuan

rumah Sukan SUKMA, apa yang jadi terlintas di fikiran kita, kita kalau boleh, bila datang ke Pulau Pinang, kita tidak mahu Pulau Pinang terkebawahlah. Memang semua item kita kalah. Macam di Pahang, nama Pulau Pinang tidak naik pun, naik Negeri Pahang, Selangor. Kita tidak dengar nama Pulau Pinang. Jadi bila kita bawa ke Pulau Pinang, kita hendak Pulau Pinang berjaya di dalam berbagai-bagai item. Kita harap EXCO yang bertanggungjawab, Y.A.B. Ketua Menteri, Barisan-barisan EXCO mencari jalan bagaimana kita boleh mempertingkatkan aktiviti sukan dan menang dan kalau boleh, kita mendapat johan dalam segala bidang, acara yang dipertandingkan dalam sukan Sukma 2000. Kemungkinan Tahun 2000 kita tidak menjadi Wakil Rakyat. Orang lain jadi Wakil Rakyat pula. Tetapi kita sanggup Wakil-wakil Rakyat di dalam Dewan ini sanggup membantu Kerajaan bagi mencapai satu tahap kemenangan sebab masalah saya ialah masalah sikap. Kalau katakan pasukan badminton kita kalah, adalah sikap, sikap tidak ada kesepaduan, sikap tidak ada perasaan kenegaraan, sikap individualistik yang mencerminkan bahawa kita ini lemah. Kita ini lebih individualistik. Kalau sikap kita di Pulau Pinang, sikap kita bercakap kita hendak *Penang win*, kita hendak *Penang lead*, kita hendak Penang berjaya, kita hendak Penang sebab semua masyarakat di Pulau Pinang harus prihatin dan bergerak ke arah memajukan bidang sukan dan memaju kita mesti berjaya dan kita mesti boleh berjaya dan berjaya untuk mencapai tahap supaya apabila diadakan sukan SUKMA di Pulau Pinang, Pulau Pinang di nombor satu dalam semua bidang. Tetapi untuk mencapai nombor satu, seperti kata seorang professor, saya naik kapal terbang, buka-buka television, dia kata *This thing you cannot learn in Harvard University*". Dia katalah dalam television itu. *Even in Universiti*, untuk menjadi pelari jaguh dunia nombor satu, dia mengambil masa 10 tahun. Pada masa hari pertama dia melangkah untuk menjadi pelari itu dia tidak pernah mimpi menjadi pelari nombor satu. Oleh sebab dia bercita-cita untuk menjadi pelari nombor satu dan satu hari melalui larian itu dia akan menjadi kaya raya, dia berusaha lari setiap pagi, bangun lari. Lari, lari, lari, dia tahu pencapaiannya hari ini, berapa kilometer, esok berapa kilometer, hari-hari. Begitu juga naik bukit, hari-hari dia naik bukit. Akhirnya dia telah berjaya mencapai tahap yang diimpikan. Akhirnya ia menjadi johan jaguh dunia dan *this thing you can't learn in University*, dia kata.

Jadi kalau kita hendak mencapai kejayaan dalam apa bidang sekali pun boleh. Sikap kita harus terbuka, kita ikhlas. Kita sebagai Wakil Rakyat harus *sincere, we are sincere to the Penang people. We are not going to leave in this world forever*. Kita walaupun kita Dato' Speaker teringin hendak hidup lama, seperti Yang Berhormat Jawi, dia tidak mahu kiamat lagi - kiamat sudah dekat. Kita orang Islam percaya Hari Kiamat dan tanda-tanda Hari Kiamat itu sekarang sudah hampir ada banyak perkara. Orang miskin sudah membina, dahulu miskin tiba-tiba kaya. Dahulu saya bela kerbau sahaja. Dulu pergi sawah padi, menoreh getah, hari ini jadi Wakil Rakyat, sudah senang sedikit. Jadi itu tanda-tandanyalah. Dalam Islam ini, bukan saya cakap bahasa saya. Lepas itu orang perempuan ramai, datang penyakit AIDS.....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan, penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Tuan Speaker, yang itu saya tidak boleh setuju. Itu ialah satu *very sweeping statement* kerana wanita ramai itu banyak penyakit aids. Itu memang tidak betul. Jika kalau awak.....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Belum habis lagi. Belum habis lagi cakap.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Saya hendak tunjukkan angka-angka.....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Yang Berhormat, saya tidak habis cakap lagi. *I* belum *elaborate* lagi, *you stop*. *I* belum sebut lagi *you* sudah bangkit.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Saya tidak bagi jalan.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, dia belum selesai lagi.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Saya tidak bagi jalan! Duduk!

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Saya belum selesai.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Saya tidak bagi jalan. Duduk!

Tuan Speaker:

Belum habis lagi keterangan tadi.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Duduk.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Siapa?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Yang Berhormat faham tidak peraturan, saya tidak bagi jalan. Duduk!

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Pun tidak payahlah.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Duduklah, sebentar lagi saya cakap, saya *elaborate*, you bangkit, saya bagi jalan. You jangan bagi saya marah. Saya kata sekarang ini Islam cakap, bukan saya cakap. Saya kata sekarang ini perempuan banyak, itu tanda Hari Kiamat. I *elaborate* dia punya *point*. Hari Kiamat dalam Islam, tanda-tanda Hari Kiamat, banyak perempuan di dunia ini, bukan di Pulau Pinang. *In the world*. Bila lahir satu orang keluarga, anak 5, 1 lelaki. Itu tanda dia. Ini satu *education* yang you patut belajar. Lepas itu dia kata, sekarang ini - saya cakap dari segi Islam. *You don't ageist Islam, it all right*. You agama lain tidak apalah tetapi I want to talk about Islam. Dia kata sekarang ini orang Islam sendiri, orang Melayu yang beragama Islam sendiri, kadang-kadang dalam forum menentang, ini kahwin dua, kahwin tiga, kahwin empat. Orang Islam sendiri menentang, orang yang beragama Islam. Tetapi dalam Islam tidak boleh menentang perkara ini. Tidak boleh. Ini *principle* yang ada sebab itu sekarang ini perempuan banyak. How to stop perempuan banyak?(gangguan).

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tidak bagi jalan lagi.

Tuan Speaker:

Tidak bagi jalan, Jawi.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Duduk, duduk. *You* kena faham peraturan, tidak bagi jalan. Sekarang ini perempuan banyak. *You* pergi *night club*, *you* pergi hotel, *you* pergi.....(gangguan).

(Ahli Kawasan Batu Lancang meninggalkan Dewan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tidak mahu *you* boleh keluar. Masalah sosial sekarang ini, *It is a social problem every where*. Sekarang ini di Barat, perempuan tidak payah kahwin, duduk sekali, pelacuran *every where*. *You* pergi Bangkok, *people happy with* pelacuran. Bangga. Dan ini *apedemic* yang berlaku dalam masyarakat. Satu *cancer* dalam masyarakat, sebab itu bila berlaku *freedom of sexual*, bebas, baru ada penyakit AIDS. Penyakit AIDS tidak akan datang dengan sendiri. Penyakit AIDS bukan tiba-tiba terbang masuk ke dalam badan Md. Saad, tidak. Masuk Mr. David, tidak. *David must go to Bangkok, have in the couse with somebody* yang dia ada HIV dan David di rumah dia, ada problem, atau pening kepala, David pergi Bangkok *because* di rumah tidak boleh buat apa-apa. Itu contohlah, bukan David buatlah. Ini perkara *it happened every where*. Kita tidak prihatin perkara ini sebab itu pendidikan itu penting, dan kita kena ikhlas, dan kita kena *do something*lah. EXCO Perancangan fikir, apa hendak buat. Apa hendak buat dengan keadaan ini. Adakah di Pulau Pinang ini pelacuran berkurangan? Adakah pelacuran di Pulau Pinang ini di hotel-hotel tidak ada pelacuran? Berapa penangkapan dibuat? Apakah peranan Majlis Agama Islam? Adakah cukup dengan Pegawai Penguatkuasa yang ada sekarang ini? Adakah Pegawai Penguatkuasa betul-betul bertindak dengan tegas sekarang ini? Apakah masalah yang dibangkitkan oleh Y.B. Telok Ayer Tawar dengan Pejabat Kadi menyelesaikan masalah? Ini kita tidak boleh pandang ringan. *It is a real problem*. Yang *happened* dalam masyarakat dan setengah orang tidak dibela, lari daripada suami, tidak ada apa-apa hendak dibuat. *No money, how to survive*. Akhirnya mereka menjadi pelacur dan pelacur mereka terlibat dalam HIV. Mereka adalah sebahagian daripada kita. *He is a part of parcel of our family*. Mereka adalah sebahagian daripada keluarga kita. Apa harus kita buat? Sejauh mana Majlis Agama Islam memainkan peranan dalam konteks orang Islam, dalam konteks orang Melayu? Bagaimana orang bukan Melayu? Kita pergi hotel, pergi Bukit Mertajam. Kita Wakil Rakyat mungkin tidak naik hotellah. Masakan kita hendak naik Kok Ping Hotel, Nan Kok Hotel. Tentu kita tidak masuk. Tetapi kadang-kadang orang yang datang ke Pulau Pinang itu, orang naik ada. *Penang have everything*. Penang ada semua, *everything*. *We name it, we have it*. Apa makna *we name it, we have it*? Maknanya apa yang ada di negeri lain, ada di Pulau Pinang. Jadi ini perkara yang harus dibuat.

Saya juga menyokong Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang Tan Sri Koh Tsu Koon telah melantik seorang EXCO untuk melihat sebuah negara. Maknanya kalau ada perhubungan dengan Australia, hubungan dengan Thailand, hubungan dengan Negara-negara Asia Pasifik dan sekarang ini kalau kita bercakap mengenai dengan Negara-negara Asia Pasifik, pihak Kerajaan Persekutuan, pihak Kementerian Perdagangan Antarabangsa, banyak perkara-perkara baru dari segi persamaan tarif. Antara negara, penurunan barang. Harga barang akan turun, soal AFTA, NAFTA, soal kos efektif akan turun. Harga barang akan turun sebab tidak ada pertandingan di negara Asia Pasifik dan apakah kesan kepada Pulau Pinang? Apakah kesan kepada perdagangan di Pulau Pinang? Dengan dasar-dasar dan polisi-polisi baru yang dibuat oleh negara-negara Asean. Jadi kita Wakil Rakyat di Pulau Pinang harus juga prihatin.

Kadang-kadang kita tidak tahu, tidak didedahkan dengan perkara-perkara baru ini. Jadi kita bila pergi ke luar negeri sedikit sahaja, kena aduan. Bila kita bergerak sedikit, DAP tidak puashati, kadang-kadang, kita hendak juga orang Pulau Pinang ini bergerak, ada program yang melibatkan lawatan ke Bangkok. Ada orang tidak puashati. tetapi kebajikan kakitangan di jaga, kakitangan kerja siang malam, Kakitangan Kerajaan kadang-kadang siang malam, *devoted themselves, devoted* dengan izin, *devoted*. Tunggu duduk Pulau Pinang progress, hendak bagi Pulau Pinang maju, hendak kerja dengan Pulau Pinang. Kadang-kadang apa mereka dapat? Lawatan, naik keretapi, harga berapa ringgit tiket? Pergi berjalan. Wakil Rakyat kerja siang malam. Macam lagu Wakil Rakyat, N.D. Lala menyanyi. Pagi-pagi sudah ada orang, malam telefon orang, minta derma, kadang-kadang bawa duit RM500.00 dalam poket pagi, petang habis sudah duit itu. Orang minta derma. *Our money in our pocket is not our money, it's people money.* Kadang-kadang duit dalam Bank, *is not our money, people money.* Jadi apa salahnya kalau kadang-kadang Wakil Rakyat juga kita kena *look into it*. Masalah dia orang, kadang-kadang Wakil Rakyat menjadi pemimpin. *We are leaders*, hendak jadi contoh kepada orang lain. Kadang-kadang Wakil Rakyat lebih selekeh daripada orang lain. Kita mesti *look into welfare of the* Wakil Rakyat. Kata Wakil Rakyat Jawi dia minta komputer seorang satu. *Penang talks about the Penang Net*, sistem Jaring satu dunia. Wakil Rakyat, di rumah komputer pun tidak ada. Rumah saya adalah, Wakil Rakyat lain macamana? Wakil Rakyat lain, orang datang minta derma hari-hari. Hari-hari minta derma, jadi Wakil Rakyat ini turun dari langit membawa kekayaan, duit banyak di Pulau Pinang ini dan *expectation* orang kepada Wakil Rakyat di Pulau Pinang cukup tinggi. Wakil Rakyat mesti hadir semua mesyuarat di peringkat negeri, Wakil Rakyat mesti *appear* di kedai kopi, Wakil Rakyat mesti pergi kampung-kampung, Wakil Rakyat mesti menyelesaikan semua masalah parit-parit dan sebagainya. Pada mereka Wakil Rakyat yang ada di Pulau Pinang boleh menyelesaikan semua masalah dan Kerajaan mesti menyelesaikan semua masalah. Itu harapan dan pandangan rakyat di Pulau Pinang. Sebab itu saya mintalah Y.A.B. Ketua Menteri, kalau kita hendak bandingkan dengan Negeri Kedah, Perak, Melaka, kadang-kadang kita naik apa Melaka ada? Kadang-kadang JKKK pun dapat pergi ke

Jakarta, JKKK. Pengerusi JKKK sahaja. Kita kalau Wakil Rakyat dapat pergi luar negeri sedikitlah, sudah jadi heboh, jadi macam benda besar, *very big issue*. *Why* Wakil Rakyat ini pergi? *Why* orang ini pergi? *Why* pengarah ini pergi? Jadi isu besar.

Jadi kita berharap rakyat di Pulau Pinang yang berkehendakan kemajuan di dalam berbagai bidang khasnya bidang ekonomi, bidang perdagangan, bidang pendidikan, bidang sukan, dan kadang-kadang kita celek mata sahaja sudah fikir esok hendak buat apa. Hari ini ada mesyuarat EXCO Belia, lantik pula, jadi Pengerusi Kecergasan, Pengerusi Jawatankuasa Kecergasan, hendak buat *semanrobik*. Hari Ahad, Y.B. Permatang Pasir kena buat dekat Seberang Jaya satu, Pulau Pinang satu, kena pergi angkat tangan *semanrobik*, walaupun kita ada kerja lain kena tinggal. Sudah diberi jawatan, tidak buat tidak boleh, kena buat. Wakil Rakyat EXCO Sungai Acheh buat pula alam sekitar. Macamana hendak buat? Kita kena cari idea-idea baru bagi pandangan kepada Wakil-wakil Rakyat bagi EXCO itu buat satu teguran yang baik di Pulau Pinang, *to educate the Penang*. Dalam bidang alam sekitar, hendak bagi kebersihan, kecantikan dan sebagainya. Peranan Wakil Rakyat hari ini saya lihat lebih, kalau dibandingkan 10 tahun yang lalu, saya ingat beban kerja Wakil Rakyat hari ini jauh lebih berat daripada beban Wakil Rakyat yang lalu dan kemenangan Barisan Nasional di Pulau Pinang, rakyat hendak lihat. Saya lihat kawasan-kawasan bukan Melayu pun tidak mudah, kawasan MCA, *all the Chinese area*, 80%, 90% *Chinese area*. Silap-silap haribulan kalau Wakil Rakyat tidak boleh *perform*, mereka sokong DAP balik, DAP hendak tunggu sahaja. Duduk tunggu silap saja, MCA *a big problem*, *we sympathy your area*, kita simpati. Tetapi dalam keadaan Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang tidak mempunyai *resources* yang banyak seperti Terengganu minyak dan sebagainya. Terengganu ada minyak, Terengganu duit banyak, Selangor kaya dengan tanah.

Kita faham masalah yang dihadapi oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang sebab itu kita hendak kalau boleh *we work as a team*. Wakil Rakyat juga kalau boleh Yang Amat Berhormat panggil mesyuarat sekali sekala semua Wakil Rakyat. Tetapi kadang-kadang dekat dengan Mesyuarat Dewan Undangan, baru hendak panggil. Itu pun hendak suruh sokong itu, sokong ini. Panggil *discuss*, *we have brainstorming*, perbincangan, *what we can contribute to the State*, panggil pegawai-pegawai Kerajaan *together with* Wakil Rakyat dalam satu seminar yang kita buat, *what we can do for the State*. *What we can distribute* dalam segala bidang yang kita boleh bagi sumbangan. Saya ingat Dato' Speaker, kalau *spirit* ini kita buat dengan ikhlas, tidak timbullah masalah orang tidak puashati. Sebab dalam forum kita boleh gunakan forum itu, *we can fight with other, we can talk with other*. Kita boleh bertengkar, kita boleh segala-galanya. Akhirnya kita boleh memanfaatkan ke arah kebaikan, memartabatkan Negeri Pulau Pinang menjadikan masyarakat di Pulau Pinang masyarakat yang dihormati.....(gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

UMNO kempen agaknya.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Bukan soal UMNO. *I don't have any problem.* Saya wakil rakyat kawasan Timbalan Perdana Menteri, saya cakap betul. *I don't have any problem like you all....(ketawa)* Betul tidak? kalau saya ada *problem* saya bawa terus kepada dia. Dia Ketua Bahagian, dia tidak buat, dia kena. Betul tidak? Dia tidak buat parit bagi elok, tidak buat sekolah bagi elok, *he will face the pengundi.*

Tuan Speaker:

Panjang lagi ke?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Sudah hendak habis. Dato' Speaker, saya kira beruntung sedikitlah jika dibandingkan dengan Wakil Rakyat lain. Betul tidak? Termasuk Mr. David sikit. Dia pun untung juga. Tetapi masalah dia, masalah yang harus ditanggung oleh Kerajaan dan sebagai Wakil Rakyat yang prihatian, pemimpin Negeri Pulau Pinang, saya cakap tadi kita bukan hendak hidup selama-lamanya di dunia ini. *We are not going to live forever in this world. We devote ourself to the society,* dengan izin, kita *devote* kepada masyarakat, *we aspect we are going to leave in other wolrd nicely peacefully. This is our aim. That why we want to work for the people because we are* dilantik oleh masyarakat, dipilih oleh rakyat untuk menjadi pemimpin.

Sekian, Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Saya akan menjemput Ahli EXCO untuk menggulung esok pagi. Ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga esok pagi jam 9.30.

Dewan ditangguhkan pada jam 6.05 petang.